

**แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)
เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔**

**องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา
อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม**

โดย งานนโยบายและแผน
สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

คำนำ

กระทรวงมหาดไทย ได้แจ้งชักชวนแนวทางการจัดทำและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ กำหนดให้แผนพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา ปัจจุบันมีโครงการพัฒนาที่เป็นความต้องการของประชาชนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ขึ้น

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ จะช่วยให้การดำเนินงานของท้องถิ่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและแก้ไขปัญหาต่างๆ ของท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	๑-๒๔
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๕-๘๓
ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	๘๔-๑๒๑
ภาคผนวก	๑๒๒

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้ง

ตำบลเหล่าพัฒนาตั้งอยู่ทางทิศเหนือของจังหวัดนครพนมอยู่ห่างจากจังหวัดนครพนม ๑๐๙ กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๗๖๙ กิโลเมตร ตำบลเหล่าพัฒนาเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ มีที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล เลขที่ ๒๒๙ หมู่ที่ ๒ ตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลเหล่าพัฒนา มีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มเหมาะแก่การทำนา มีแหล่งน้ำหนองน้ำขนาดเล็กกระจายอยู่โดยรอบในฤดูฝนจะมีพื้นที่ถูกน้ำท่วมยังเกือบทุกปีและพื้นที่ทั้งหมดมีน้ำเพียงพอสำหรับการเกษตรและยังมีพื้นที่บางส่วนในเขต หมู่ที่ ๑ - ๑๕เหมาะสำหรับการเลี้ยงสัตว์ส่วนพื้นที่ลุ่มประมาณ ๒๑,๕๐๐ ไร่ ที่มีปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนในหมู่ที่ ๑-๑๕ น้ำท่วมเป็นบางส่วนเนื่องจากน้ำอุ้นเอ่อล้นขึ้นมา

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพดินฟ้าอากาศ แบ่งออกเป็น ๓ ฤดู

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ - กลางเดือนพฤษภาคม ของทุกปี อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๕-๓๕ องศาเซลเซียส และมีอุณหภูมิสูงสุดอยู่ระหว่าง ๓๗-๔๐ องศาเซลเซียส

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม - กลางเดือนตุลาคม ของทุกปี ปริมาณฝนเฉลี่ย ๒,๔๒๔.๔ มิลลิเมตร/ปี

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม - กลางเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี โดยทั่วไปอากาศจะหนาวเย็น อุณหภูมิเฉลี่ย ๑๖-๒๕ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิต่ำสุดอยู่ในช่วง ๘-๑๕ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะของดิน

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

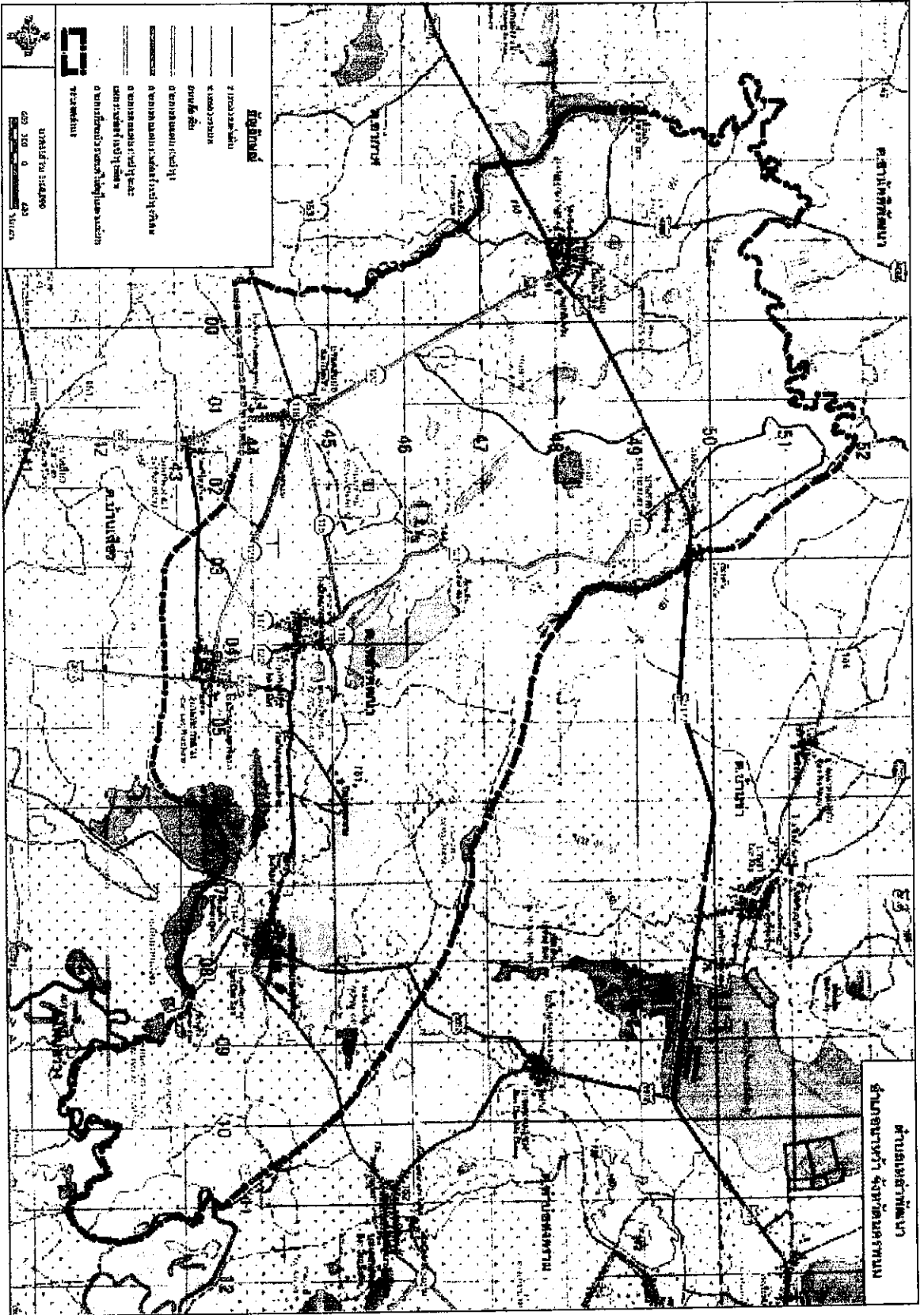
๒.๑ เขตการปกครอง

ตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม ได้รับการยกฐานะจากสภาตำบลตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยลงวันที่ ๑๖ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙ (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๓ ตอนพิเศษ ๕๐ ง ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๙) มีจำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในเขตตำบลเหล่าพัฒนา ๑๕ หมู่บ้าน

อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ	ติดต่อตำบลบ้านข่า	อำเภอศรีสงคราม	จังหวัดสกลนคร
ทิศตะวันออก	ติดต่อตำบลโพนสว่าง	อำเภอศรีสงคราม	จังหวัดนครพนม
ทิศใต้	ติดต่อตำบลบ้านเสี้ยว	อำเภอนาหว้า	จังหวัดนครพนม
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลอากาศ	อำเภออากาศอำนวย	จังหวัดสกลนคร

ตำบลเหล่าพัฒนา มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๖๔.๙๕ ตารางกิโลเมตร หรือจำนวน ๔๐,๕๙๗ ไร่

แผนที่พัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๑

จำนวนหมู่บ้านทั้งหมดในเขตตำบลเหล่าพัฒนาทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน ได้แก่

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ผู้ใหญ่บ้าน
๑	บ้านดอนศาลา	๑๘๒	นายนาจ คะสุดใจ
๒	บ้านดอนป่อ	๒๙๘	นายนพรัตน์ เดชขันธุ์
๓	บ้านนาน้อย	๑๙๙	นายดาบชัย เห่งน้อย
๔	บ้านนาน้อย	๒๔๙	นายขรรชัย เห่งน้อย
๕	บ้านเหล่าพัฒนา	๒๑๓	นายศักดิ์ชัย โคตรมิตร
๖	บ้านหนองดุด	๓๑๕	นายวีระพงษ์ วงษาเนา
๗	บ้านดอนป่อ	๑๗๒	นายบรรพับ บุพศิริ
๘	บ้านหนองดุด	๒๓๖	นายสมบัติร์ โยชนา
๙	บ้านเหล่าพัฒนา	๒๓๖	นายประกอบศิลป์ โคตรมิตร
๑๐	บ้านท่าคำไฮ	๑๑๘	นายยุทธนา วรากรศิริ
๑๑	บ้านดอนศาลา	๒๐๑	นายหันสมัย พันธูกลาง
๑๒	บ้านนาน้อย	๒๐๐	นายฤทธิ์ เห่งน้อย
๑๓	บ้านนาน้อย	๑๙๔	นายสุดใจ นามเสาร์
๑๔	บ้านดอนป่อ	๑๖๙	นายบุตษา เดชขันธุ์
๑๕	บ้านหนองดุด	๑๖๑	นายวีระศักดิ์ วงษาเนา (กำนัน ต.เหล่าพัฒนา)
รวม		๓,๑๔๓	

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

๗.๓ เป็นแบบการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น และคณะกรรมการสมาชิกสภาท้องถิ่น ครึ่งสภาผู้

แบบสรรหากรรมการผู้เลือกตั้งและแบบเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

อำเภอ นาทวี จังหวัด นครพนม กรณีครบวาาระ

ในการเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๖

ประเภทการเลือกตั้ง	เขต	จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง			จำนวนผู้มีสิทธิ ที่มาแสดงตน			จำนวนบัตรออกตั้งที่	จำนวนบัตรออกตั้งที่	จำนวนบัตรที่	จำนวนบัตรเสีย	จำนวนบัตรไม่ประสงค์
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม					
ผู้บริหารท้องถิ่น นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา	-	๓,๕๙๖	๓,๖๘๘	๗,๒๘๔	๒,๖๒๐	๒,๘๐๕	๕,๔๒๕	๗,๖๒๕	๕,๔๒๕	๕,๒๕๓	๑๕๖	๑๕
	๑	๐๑๒	๒๑๘	๔๔๘	๑๖๑	๑๖๕	๓๒๖	๔๕๐	๓๒๖	๓๑๙	๗	-
	๒	๓๐๖	๓๕๐	๖๕๖	๒๕๒	๓๐๕	๕๕๗	๖๗๕	๕๕๖	๕๕๐	๕	๑
	๓	๒๕๖	๒๖๕	๕๒๑	๑๕๑	๑๖๙	๓๒๐	๕๒๕	๓๒๐	๓๑๘	๒	-
	๔	๓๐๙	๒๙๙	๖๐๘	๒๒๑	๒๑๗	๔๓๘	๖๒๕	๔๓๘	๔๓๕	๓	-
	๕	๒๑๕	๒๓๓	๔๔๘	๑๖๕	๑๗๖	๓๔๑	๖๒๕	๓๔๑	๓๓๙	๒	-
	๖	๓๒๖	๓๔๕	๖๗๑	๒๕๑	๒๗๘	๕๒๙	๖๗๕	๕๒๙	๕๑๘	๑๐	๑
๗	๑๕๐	๑๖๒	๓๑๒	๑๒๓	๑๓๗	๒๖๐	๓๒๕	๒๖๐	๒๕๕	๕	-	

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๑ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๑

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอ นาทวี จังหวัด นครพนม

	๘	๒๔๔	๒๓๘	๔๘๒	๑๖๗	๑๗๕	๓๔๕	๕๐๐	๓๔๕	๕๐๐	๓๔๕	๓๔๕	๓๔๕	๓	-
	๙	๒๔๔	๒๓๑	๕๑๕	๑๘๒	๑๙๙	๓๘๑	๕๒๕	๓๘๑	๕๒๕	๓๘๑	๓๘๑	๓๘๑	๖	-
	๑๐	๑๒๕	๑๒๖	๒๕๑	๙๙	๑๙๙	๒๑๗	๒๗๕	๒๑๗	๒๗๕	๒๑๗	๒๑๗	๒๑๗	-	-
	๑๑	๒๔๘	๒๔๘	๔๙๖	๑๗๐	๑๗๐	๓๕๖	๕๐๐	๓๕๖	๕๐๐	๓๕๖	๓๕๖	๓๕๖	๒	-
	๑๒	๒๖๘	๒๘๓	๕๕๑	๑๙๗	๒๑๒	๔๐๙	๕๗๕	๔๐๙	๕๗๕	๔๐๙	๔๐๒	๔๐๒	๗	-
	๑๓	๒๒๘	๒๓๑	๔๕๙	๑๔๘	๑๔๘	๓๐๙	๔๗๕	๓๐๙	๔๗๕	๓๐๙	๒๘๓	๒๘๓	๒๑	๕
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เหล่าพัฒนา (ต่อ)	๑๔	๒๓๙	๒๒๒	๔๖๑	๑๗๒	๑๕๘	๓๓๐	๔๗๕	๓๓๐	๔๗๕	๓๓๐	๒๘๘	๒๘๘	๓๑	๑๑
	๑๕	๒๐๘	๑๘๘	๓๙๖	๑๖๑	๑๔๖	๓๐๗	๕๐๐	๓๐๗	๕๐๐	๓๐๗	๓๐๕	๓๐๕	๓	-
	รวม	๓,๕๙๖	๓,๖๘๘	๗,๒๘๔	๒,๖๒๐	๒,๘๐๔	๕,๔๒๔	๗,๖๒๕	๕,๔๒๔	๗,๖๒๕	๕,๔๒๔	๕,๒๙๕	๕,๒๙๕	๑๑๑	๑๘

จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม เขต ๑
ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๒

หน่วย	หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ตำบล	สถานที่เลือกตั้ง	จำนวนบ้าน (หลัง)	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมทั้งหมด (คน)
๑	๑	บ้านดอนศาลา	เหล่าพัฒนา	ศาลาวัดสว่างอารมณ์	๑๔๗	๒๔๘	๒๔๗	๔๙๕
๒	๒	บ้านดอนปอ	เหล่าพัฒนา	ศาลาวัดโพธิ์สว่าง	๒๒๖	๓๕๒	๓๘๒	๗๓๔
๓	๓	บ้านน่าน้อย	เหล่าพัฒนา	ศาลาวัดศรีสมพร	๑๕๙	๒๖๓	๒๘๒	๕๔๕
๔	๔	บ้านน่าน้อย	เหล่าพัฒนา	ศูนย์หัตถกรรมทอผ้าบ้านน่าน้อย	๑๗๗	๓๒๑	๓๒๘	๖๔๙
๕	๕	บ้านเหล่าพัฒนา	เหล่าพัฒนา	ศาลาการเปรียญวัดศรีมงคล	๑๖๖	๒๕๔	๒๕๓	๕๐๗
๖	๖	บ้านหนองตุ๊ด	เหล่าพัฒนา	ศาลาวัดจำปา	๒๔๐	๓๕๒	๓๗๖	๗๒๘
๗	๗	บ้านดอนปอ	เหล่าพัฒนา	โรงเรียนบ้านดอนบอหนองโอง	๑๑๓	๑๕๔	๑๗๓	๓๒๗
๘	๘	บ้านหนองตุ๊ด	เหล่าพัฒนา	โรงเรียนบ้านหนองตุ๊ด	๑๖๙	๒๕๓	๒๕๓	๕๐๖
๙	๙	บ้านเหล่าพัฒนา	เหล่าพัฒนา	โรงเรียนบ้านเหล่าพัฒนา	๑๘๖	๒๖๕	๓๐๖	๕๗๑
๑๐	๑๐	บ้านท่าคำไฮ	เหล่าพัฒนา	ที่ทำการกองทุนหมู่บ้าน	๙๒	๑๓๕	๑๓๙	๒๗๔
๑๑	๑๑	บ้านดอนศาลา	เหล่าพัฒนา	โรงเรียนบ้านดอนศาลา	๑๖๑	๒๖๘	๒๕๒	๕๒๐
๑๒	๑๒	บ้านน่าน้อย	เหล่าพัฒนา	โรงเรียนบ้านน่าน้อย	๑๗๕	๓๐๕	๓๑๕	๖๒๐
๑๓	๑๓	บ้านน่าน้อย	เหล่าพัฒนา	ศาลาวัดป่าอัมพวัน	๑๔๔	๒๔๖	๒๕๕	๕๐๑
๑๔	๑๔	บ้านดอนปอ	เหล่าพัฒนา	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนปอ	๑๔๘	๒๖๕	๒๕๐	๕๑๕
๑๕	๑๕	บ้านหนองตุ๊ด	เหล่าพัฒนา	ศูนย์หัตถกรรมเสื่อกก	๑๔๐	๒๕๑	๒๒๐	๔๗๑

ตำแหน่งผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

๑. นายดิฐพงศ์ ตาระบัตร์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๒๒ คน

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายเสน่ห์ เดชจันทร์	(ประธานสภา) ส.อบต.ม.๑๔
๒	นายทิตคำ คะสา	(รองประธานสภา) ส.อบต.ม.๑
๓	นายไพฑูลย์ ดวาน้อย	ส.อบต.ม.๑
๔	นายเลี่ยม บุพศิริ	ส.อบต.ม.๒
๕	นางเพ็ชรอำพร พนาดี	ส.อบต.ม.๒
๖	นายเชียง เห่งน้อย	ส.อบต.ม.๓
๗	นายอำพร นามเสาร์	ส.อบต.ม.๓
๘	นายช่วย นามเสาร์	ส.อบต.ม.๔
๙	นายนิม นามเสาร์	ส.อบต.ม.๔ (เสียชีวิต)
๑๐	นายจันทร์ ศักดิ์ศรีวัน	ส.อบต.ม.๕
๑๑	นายประสิทธิ์ สังกะ	ส.อบต.ม.๕ (เสียชีวิต)
๑๒	นายพิต ต่างเกษิ	ส.อบต.ม.๖
๑๓	นายสมศรี พันธุ์กาง	ส.อบต.ม.๖
๑๔	นายสงวน เหลาสึงห์	ส.อบต.ม.๗ (เสียชีวิต)
๑๕	นายศิริศักดิ์ บุพศิริ	ส.อบต.ม.๗
๑๖	นายวรรณ วงษาเนา	ส.อบต.ม.๘
๑๗	นายสมบัติร์ โยชนา	ส.อบต.ม.๘ (ลาออก)
๑๘	นายสังวร บุญม่วงมา	ส.อบต.ม.๙
๑๙	นางพัชรากร แสงสว่าง	ส.อบต.ม.๙
๒๐	นางเพียงใจ เดชจันทร์	ส.อบต.ม.๑๐
๒๑	นางนกร กันยาสีทธิ์	ส.อบต.ม.๑๐ (ลาออก)
๒๒	นายประกรณ์ แสนสุข	ส.อบต.ม.๑๑
๒๓	นายไพบูล พิมดา	ส.อบต.ม.๑๑ (ลาออก)
๒๔	นายเสนอ เห่งน้อย	ส.อบต.ม.๑๒
๒๕	นายคมชาญ สารสี	ส.อบต.ม.๑๒
๒๖	นายเกี้ยวชัย นามเสาร์	ส.อบต.ม.๑๓
๒๗	นายสุดใจ นามเสาร์	ส.อบต.ม.๑๓ (ลาออก)
๒๘	นายรือชัย คำชนะ	ส.อบต.ม.๑๔
๒๙	นายทองใส วงษาเนา	ส.อบต.ม.๑๕
๓๐	นายเดชชัย วงษาเนา	ส.อบต.ม.๑๕ (เสียชีวิต)

ก. ประชากร

ก.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่บ้าน	ปี พ.ศ.๒๕๖๒			ปี พ.ศ.๒๕๖๓			ปี พ.ศ.๒๕๖๔		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
หมู่ที่ ๑ บ้านดอนศาลา	๓๓๙	๓๑๕	๖๕๔	๓๔๑	๓๐๘	๖๔๙	๓๓๕	๓๐๘	๖๔๓
หมู่ที่ ๒ บ้านดอนเปือ	๔๑๖	๔๖๕	๘๘๑	๔๗๕	๔๖๐	๙๓๕	๔๗๒	๔๖๐	๙๓๒
หมู่ที่ ๓ บ้านนาน้อย	๓๔๗	๓๕๗	๗๐๔	๓๔๗	๓๕๗	๗๐๔	๓๕๖	๓๖๑	๗๑๗
หมู่ที่ ๔ บ้านนาน้อย	๔๒๑	๔๓๒	๘๕๓	๔๒๖	๔๓๔	๘๖๐	๔๓๒	๔๓๙	๘๗๑
หมู่ที่ ๕ บ้านเหล่าพัฒนา	๓๓๓	๓๐๖	๖๓๙	๓๓๑	๓๐๗	๖๓๘	๓๓๑	๒๙๗	๖๒๘
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองคู	๔๗๔	๔๗๕	๙๔๙	๔๗๐	๔๗๗	๙๔๗	๔๖๘	๔๗๙	๙๔๗
หมู่ที่ ๗ บ้านดอนเปือ	๒๐๔	๒๑๙	๔๒๓	๒๐๒	๒๑๙	๔๒๑	๑๙๙	๒๑๖	๔๑๕
หมู่ที่ ๘ บ้านหนองคู	๓๔๔	๓๓๔	๖๗๘	๓๔๐	๓๓๓	๖๗๓	๓๔๐	๓๓๐	๖๗๐
หมู่ที่ ๙ บ้านเหล่าพัฒนา	๓๖๑	๓๘๘	๗๔๙	๓๕๖	๓๘๙	๗๔๕	๓๕๖	๓๘๓	๗๓๙
หมู่ที่ ๑๐ บ้านท่าคำไย	๑๘๔	๑๘๙	๓๗๓	๑๘๔	๑๙๑	๓๗๕	๑๘๔	๑๙๓	๓๗๗
หมู่ที่ ๑๑ บ้านดอนศาลา	๓๔๙	๓๓๓	๖๘๒	๓๔๘	๓๓๑	๖๗๙	๓๔๖	๓๓๔	๖๘๐
หมู่ที่ ๑๒ บ้านนาอ้อย	๔๐๕	๔๐๗	๘๑๒	๓๙๗	๔๑๔	๘๑๑	๓๙๔	๔๐๙	๘๐๓
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาอ้อย	๓๒๙	๓๒๔	๖๕๓	๓๒๗	๓๒๘	๖๕๕	๓๒๙	๓๒๗	๖๕๖
หมู่ที่ ๑๔ บ้านดอนเปือ	๓๑๓	๓๑๙	๖๓๒	๓๑๒	๓๑๙	๖๓๑	๓๐๖	๓๒๐	๖๒๖
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองคู	๓๔๐	๓๐๓	๖๔๓	๓๓๖	๓๐๕	๖๔๑	๓๓๖	๓๑๐	๖๔๖
รวม	๕,๒๐๔	๕,๑๖๖	๑๐,๓๗๐	๕,๑๙๒	๕,๑๗๒	๑๐,๓๖๔	๕,๑๘๔	๕,๑๗๖	๑๐,๓๖๐
เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.๒๕๖๑									

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอหนองหว้า จังหวัดนครพนม ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

๓.๒ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากรแยกตามเกณฑ์อายุ			
	ชาย	หญิง	รวม
เป็นบุคคลที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน	๕๔	๔๕	๙๙
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ ๑๕ ปี	๔,๒๔๗	๔,๒๗๔	๘,๕๒๑
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ ๑๘ ปี	๔,๐๒๔	๔,๐๙๗	๘,๑๒๑
เป็นบุคคลที่มีสิทธิ์เลือกตั้งอายุ ๒๐ ปี	๓,๘๖๑	๓,๙๕๖	๗,๘๑๗
เป็นบุคคลที่ต้องขึ้นทะเบียนทหาร	๖๑	๐	๖๑
เป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเกณฑ์ทหาร	๖๘	๐	๖๘

ที่มา : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอหนองหัว จังหวัดนครพนม ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน ๕ แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน ๑ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน ๕ แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๖ แห่ง

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ๒ แห่ง
- อัตราการมีและการใช้ส้วมซึม ร้อยละ ๑๐๐ %

๔.๓ อาชญากรรม

-

๔.๔ ยาเสพติด

-

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา ทุกๆปี จะมีโครงการที่เป็นลักษณะของการสังคมสงเคราะห์ซึ่งปรากฏในแผนงานสังคมสงเคราะห์ดังนี้

โครงการ	รายละเอียดของกิจกรรม	งบประมาณ(บาท)
โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครบริหารท้องถิ่นเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง	จัดโครงการฝึกอบรมอาสาสมัครบริหารท้องถิ่นเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิง	๒๐,๐๐๐
โครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพผู้สูงอายุ	จัดโครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพผู้สูงอายุ	๒๐,๐๐๐
โครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพเพิ่มรายได้แก่คนพิการ	จัดโครงการส่งเสริมการฝึกอาชีพเพิ่มรายได้แก่คนพิการ	๒๐,๐๐๐
โครงการส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพคนพิการ	จัดโครงการส่งเสริมและการฟื้นฟูสุขภาพคนพิการ	๓๐,๐๐๐
โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	จัดโครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ	๒๐,๐๐๐
โครงการเสริมสร้างคุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ	จัดโครงการเสริมสร้างคุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ	๒๐,๐๐๐
จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	ผู้สูงอายุทั้ง ๑๕ หมู่ ได้รับเบี้ยยังชีพครบทุกคน	๑๑,๗๐๙,๐๐๐
จ่ายเบี้ยยังชีพคนพิการ	คนพิการทั้ง ๑๕ หมู่ ได้รับเบี้ยยังชีพครบทุกคน	๓,๕๐๐,๐๐๐
จ่ายเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์	ผู้ป่วยเอดส์ (แสดงตน) ทั้ง ๑๕ หมู่ ได้รับเบี้ยยังชีพครบทุกคน	๗๒,๐๐๐

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา สามารถคมนาคมติดต่อกับจังหวัด อำเภอก และหมู่บ้านต่าง ๆ ดังนี้ ทางหลวง

- บ้านดอนแดง ถึง บ้านดอนมะจาง ระยะทาง ๑๓ กม. ใช้ติดต่อกับตำบลเสียว, ตำบลบ้านเช่า อำเภอสรีสงคราม จังหวัดนครพนม
- บ้านเสียว ถึง บ้านน่าน้อย ระยะทาง ๘ กม. ใช้ติดต่อบ้านเสียว-บ้านน่าน้อย ตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม
- บ้านน่าน้อย ถึง อ.ศรีสงคราม ระยะทาง ๒๑ กม. ใช้ติดต่อบ้านท่าบ่อสงคราม อำเภอสรีสงคราม จังหวัดนครพนม

๕.๒ การไฟฟ้า

- หมู่บ้านที่ใช้ไฟฟ้าทั้งหมด ๑๕ หมู่บ้าน จำนวน ๓,๑๒๐ ครัวเรือน ร้อยละ ๙๙.๒๗
จำนวนประชากรที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ ๒๓ ครัวเรือน ร้อยละ ๐.๗๓

๕.๓ การประปา

- ถังเก็บน้ำ	จำนวน	๓	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	จำนวน	๒	แห่ง

๕.๔ โทรศัพท์

- โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๐ แห่ง

๕.๕ ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข (เอกชน) จำนวน ๑ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำนา ๕๕.๘๓% ทำสวน ๐.๑๔%

๖.๒ การประมง

ตำบลเหล่าพัฒนา ไม่มีการทำการประมง ส่วนใหญ่จะเป็นการจับสัตว์น้ำเพื่อการบริโภคในครัวเรือน

๖.๓ การปศุสัตว์

ตำบลเหล่าพัฒนา มีการปศุสัตว์ คือ การเลี้ยงโค และสุกรในทุกหมู่บ้านของตำบลเหล่าพัฒนา

๖.๔ การบริการ

-

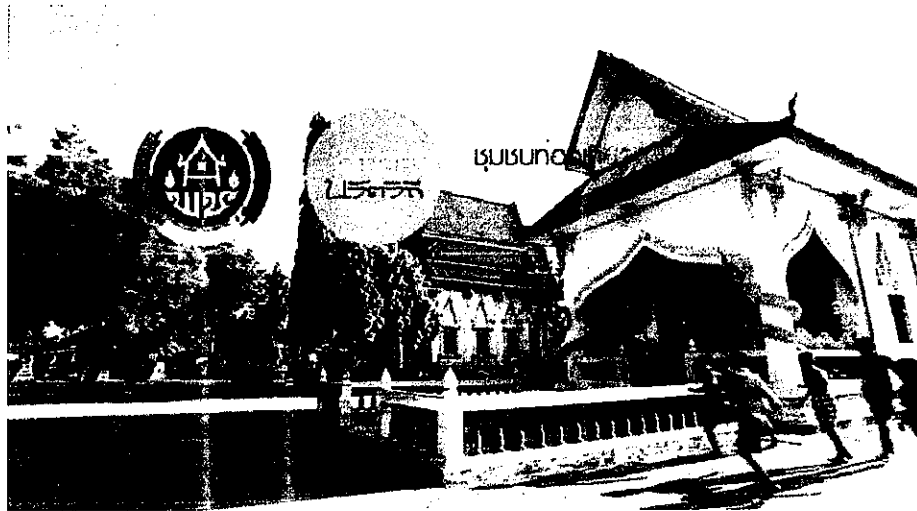
๖.๕ การท่องเที่ยว

ตำบลเหล่าพัฒนามี “ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี” ซึ่งศูนย์กลางอยู่ที่บ้านเหล่าพัฒนา หมู่ที่ ๕ และ ๘

ชุมชนท่องเที่ยว OTOP นวัตวิถี

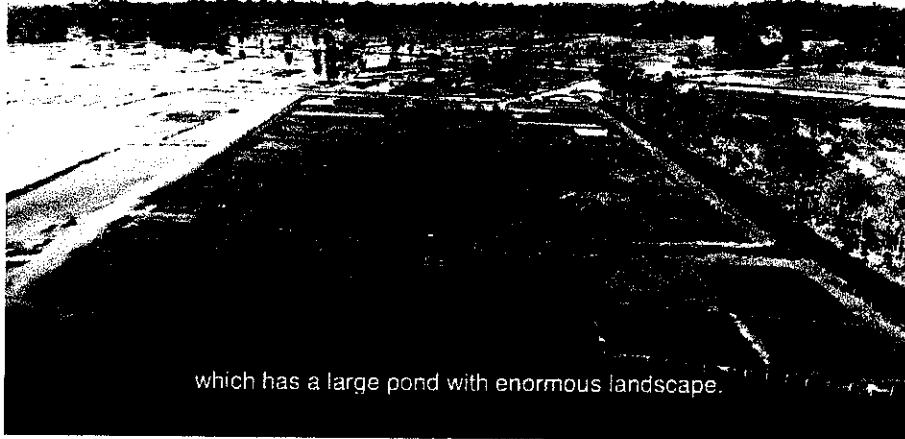

วัดศรีมงคล ซึ่งเป็นที่ประดิษฐานพระยิ้ม

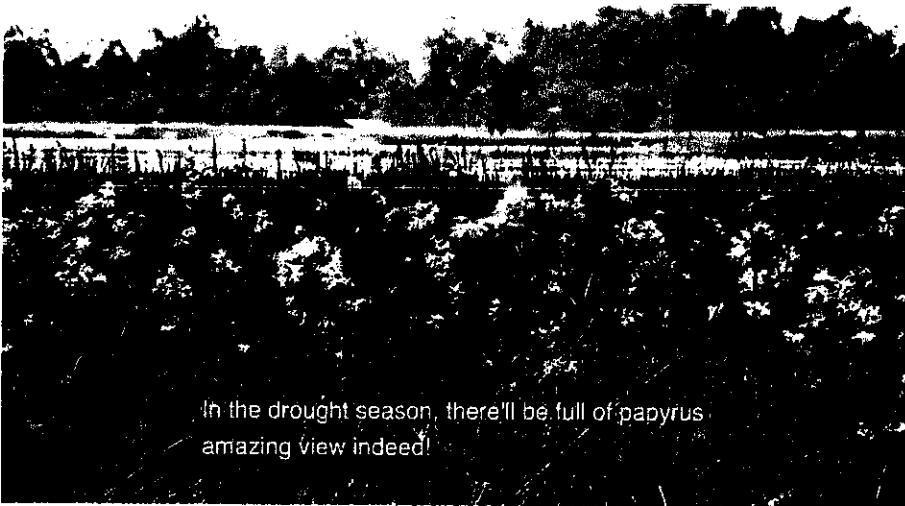

หนองโดก

พื้นที่บางส่วนแบ่งไว้ปลูกต้นกกซึ่งเป็นวัตถุดิบในการผลิตสินค้า OTOP ของชุมชน

which has a large pond with enormous landscape.

In the drought season, there'll be full of papyrus. amazing view indeed!

อาหารประจำท้องถิ่นของตำบลเหล่าพัฒนา
เช่น กบยัดอ้ว ต้มยำไก่บ้าน น้ำพริกปูนา กุ้งเต้น และอื่นๆอีกมากมาย

With that said, I totally can't miss out.

In addition, there's fried frogs stuffed with herbs and crab-chili sauce.

quite similar to typical spicy soup like Tom Yum.

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลเหล่าพัฒนา มีอุตสาหกรรมแบบครัวเรือน เช่น การผลิตสินค้าประเภทหัตถกรรมจักสาน ซึ่งวัตถุดิบมาจากเส้นใยจากพืช เช่น กก, ฝ้าย

such as cloth dyeing, bag straps, or even mats.

such as cloth dyeing, bag straps, or even mats.

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มอาชีพ	๑๔	กลุ่ม
- วิสาหกิจ	๑๐	กลุ่ม
- กลุ่มออมทรัพย์	๑	กลุ่ม
- กลุ่มอื่นๆ	๒	กลุ่ม

๖.๘ แรงงาน

แรงงานในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนาได้มีการประกอบอาชีพต่างๆ โดยสามารถแบ่งเป็นร้อยละ ดังตารางต่อไปนี้

อาชีพ	ทำงาน	ทำไร่	ทำสวน	ประมง	ปลูกสัตว์	ข้าราชการ	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	พนักงานงานบริษัท	รับจ้าง	ค้าขาย	ธุรกิจส่วนตัว	อาชีพอื่น	กำลังศึกษา	ไม่มีอาชีพ
หมู่บ้าน														
หมู่ที่ ๑ บ้านดอนศาลา	๔๒๗	-	-	-	-	๗	-	-	๑๑	๕	-	๓	๑๒๖	๗
หมู่ที่ ๒ บ้านดอนปอ	๔๖๔	-	-	-	-	๓๑	-	-	๓๒	-	๑	๔๑	๑๗๙	๒๑
หมู่ที่ ๓ บ้านนาน้อย	๒๒๘	-	-	-	-	๒๗	๒	๓๒	๑๗๐	๙	๒	๒๓	๑๓๖	๒๓
หมู่ที่ ๔ บ้านนาอ้อย	๓๔๐	-	-	-	-	๕	-	-	๒๔	๑	-	๑๖	๑๕๔	๒๖
หมู่ที่ ๕ บ้านเหล่าพัฒนา	๓๑๗	-	-	-	-	๒๕	-	๓	๔๒	๙	๔	-	๑๓๖	๔
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองคู	๕๑๐	-	๑๑	-	-	๒๖	-	-	๓๗	๕	๓	๑๕	๒๑๓	๑๗
หมู่ที่ ๗ บ้านดอนปอ	๒๒๙	-	-	-	-	๑๙	-	-	๓๒	๔	๔	๑	๘๗	๒๘
หมู่ที่ ๘ บ้านหนองคู	๒๖๓	-	๑	-	-	๙	-	-	๑๔๘	๗	-	๑๖	๑๒๔	๒๔
หมู่ที่ ๙ บ้านเหล่าพัฒนา	๒๔๙	-	-	-	-	๑๔	-	๒	๙๒	๑๓	-	๖	๑๔๑	๒๔
หมู่ที่ ๑๐ บ้านท่าคำไฮ	๑๔๑	-	-	-	-	๑๓	๑	๑	๔๘	๒	-	๑	๗๗	๑๓
หมู่ที่ ๑๑ บ้านดอนศาลา	๓๘๗	-	-	-	-	๑๑	-	-	๕๙	-	-	๑	๑๒๓	๖
หมู่ที่ ๑๒ บ้านนาอ้อย	๒๖๓	-	-	-	-	๗	-	-	๒๕	๑๐	๑	๖	๑๒๐	๑๕
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาอ้อย	๒๖๐	-	-	-	-	๘	-	-	๑๕๕	๑๐	-	๘๘	๑๒๙	๒๑
หมู่ที่ ๑๔ บ้านดอนปอ	๓๔๙	-	-	-	-	๖	-	-	๑๐๙	๒	-	๔	๑๐๐	๒๔
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองคู	๓๗๐	-	-	-	-	๔	-	-	๒๓	-	-	-	๑๕๒	๑๐
รวม	๔,๗๙๗		๑๒			๒๑๒	๓	๓๘	๙๙๗	๗๗	๑๕	๑๘๑	๑,๙๙๗	๒๖๓

ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับหมู่บ้าน ปี ๒๕๖๔

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
 องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

หมู่บ้าน	ศาสนา	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	ซิกข์	ฮินดู	อื่นๆ
หมู่ที่ ๑ บ้านดอนศาลา		๕๘๖	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๒ บ้านดอนป่อ		๗๖๙	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๓ บ้านนาน้อย		๖๔๘	๔	-	-	-	-
หมู่ที่ ๔ บ้านนาน้อย		๕๖๖	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๕ บ้านเหล่าพัฒนา		๕๓๗	๓	-	-	-	-
หมู่ที่ ๖ บ้านหนองคู		๘๓๔	๓	-	-	-	-
หมู่ที่ ๗ บ้านดอนป่อ		๔๐๔	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๘ บ้านหนองคู		๕๘๙	๓	-	-	-	-
หมู่ที่ ๙ บ้านเหล่าพัฒนา		๕๔๑	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๐ บ้านท่าคำไฮ		๒๙๗	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๑ บ้านดอนศาลา		๕๘๗	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๒ บ้านนาน้อย		๔๔๗	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๓ บ้านนาน้อย		๖๒๐	๑	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๔ บ้านดอนป่อ		๕๙๔	-	-	-	-	-
หมู่ที่ ๑๕ บ้านหนองคู		๕๕๙	-	-	-	-	-
	รวม	๘,๕๗๘	๑๔	-	-	-	-

- ประชากรร้อยละ ๙๙.๘๔ % นับถือศาสนาพุทธ

- ประชากรร้อยละ ๐.๑๖ % นับถือศาสนาคริสต์

ที่มา : ข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน ระดับหมู่บ้าน ปี ๒๕๖๔

- วัด/สำนักสงฆ์ ๑๐ แห่ง - โบสถ์/คริสตจักร - แห่ง

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

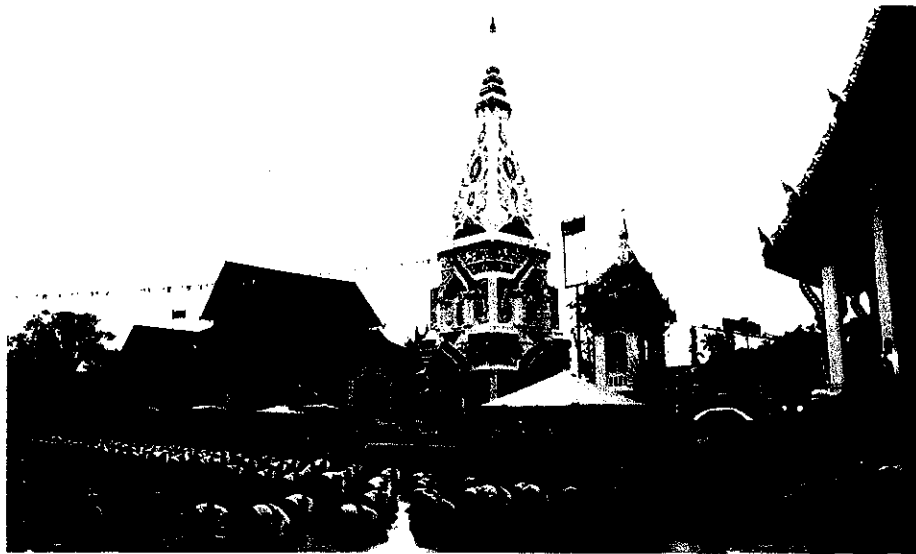
ลำดับที่	ประเพณีและงานประจำปี	เป้าหมาย	ช่วงเวลา การจัดงาน	ผู้รับผิดชอบ
๑	แข่งขันเรือยาวตำบลเหล่าพัฒนา	เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปร่วมกิจกรรม	เม.ย.	อบต.เหล่าพัฒนา และสภาวัฒนธรรมตำบล
๒	นมัสการพระธาตุประสิทธิ์บุญเดือนสี่ของดือนาหว่า	เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปร่วมกิจกรรม	มี.ค.	อบต.เหล่าพัฒนา และวัฒนธรรมอำเภอณาหว่า
๓	ปฏิบัติธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา	เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปร่วมกิจกรรม	ก.ค.	อบต.เหล่าพัฒนา และสภาวัฒนธรรมตำบล
๔	หล่อเทียนและแห่เทียนพรรษา	เด็กเยาวชนและประชาชนทั่วไปร่วมกิจกรรม	ก.ค.	อบต.เหล่าพัฒนา และสภาวัฒนธรรมตำบล

โครงการแข่งขันเรือยาวตำบลเหล่าพัฒนา

โครงการนมัสการพระธาตุประสิทธิ์บุญเดือนสี่ของดือนาหว้า

โครงการปฏิบัติธรรมองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

โครงการหล่อเทียนและแห่เทียนพรรษาตำบลเหล่าพัฒนา

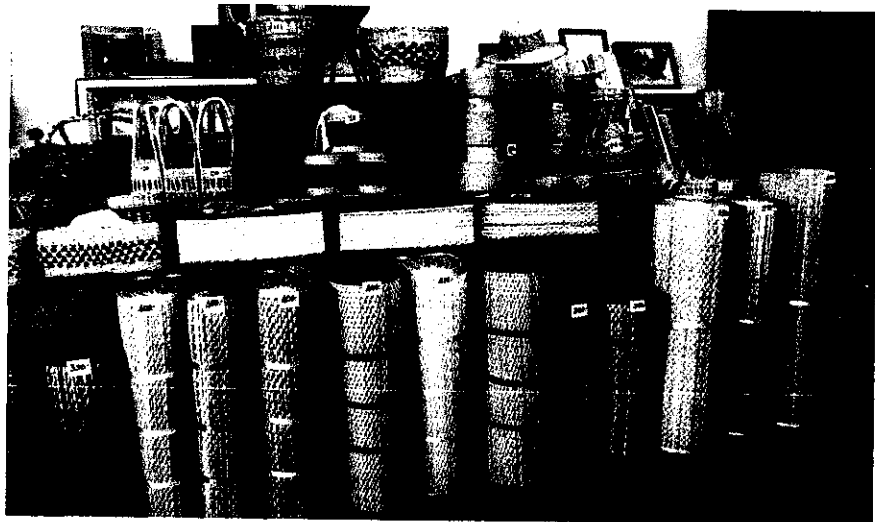
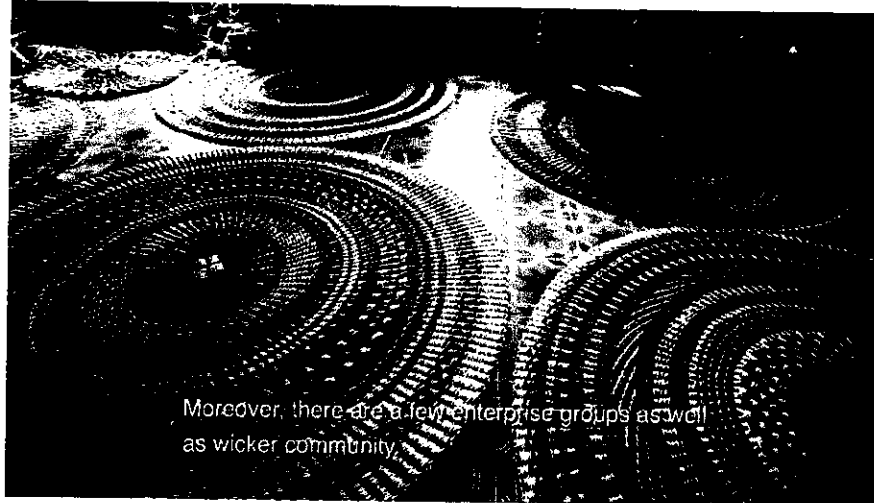

ผลิตภัณฑ์จักสานจากไม้ไผ่

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ตำบลเหล่าพัฒนา มีผลิตภัณฑ์งานฝีมือที่ทำมาจากเส้นใยพืช คือ กก และผลิตภัณฑ์จากผ้าฝ้าย ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สร้างชื่อให้กับตำบลเหล่าพัฒนา

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ทรัพยากรน้ำในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา มีเพียงพอเนื่องจากมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เช่น หนองน้ำ แต่ประชากรในพื้นที่ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งน้ำดังกล่าวได้ไม่ทั่วถึง เนื่องจากบางพื้นที่อยู่ห่างไกลจากแหล่งน้ำ ทำให้มีหลายครัวเรือนในฤดูแล้งมีน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคไม่เพียงพอ

๘.๒ ป่าไม้

- ทรัพยากรธรรมชาติในตำบลเหล่าพัฒนา มีป่าไม้ประมาณ ๒.๕% เป็นพื้นที่ป่าไม้
สาธารณะ

๘.๓ ภูเขา

- พื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา ไม่มีภูเขา

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

- ทรัพยากรน้ำ ปัจจุบันเกษตรกรมีการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตรทำให้ฤดูฝนมีการแพร่กระจายของสารเคมีต่างๆ ลงสู่แหล่งน้ำ ทำให้คุณภาพของน้ำเริ่มลดน้อยลงแต่ไม่ส่งผลกระทบต่ออย่างรุนแรง

- ทรัพยากรป่าไม้ พื้นที่ ๒.๕% ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นป่าไม้สาธารณะ ซึ่งลดลงจากเดิม เนื่องจากการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้สาธารณะเพื่อทำการเพาะปลูก

๙. อื่นๆ

มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน	จำนวน	๒	รุ่น ๓๐๐ คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ	จำนวน	๑	รุ่น ๖๔ คน
- กองทุนเพื่อความมั่นคงของชาติ	จำนวน	๑	รุ่น ๗๖ คน
- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)	จำนวน	๕	รุ่น ๑๒๐ คน
- อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน (อสม.)	จำนวน	๑๑๗	คน

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๒

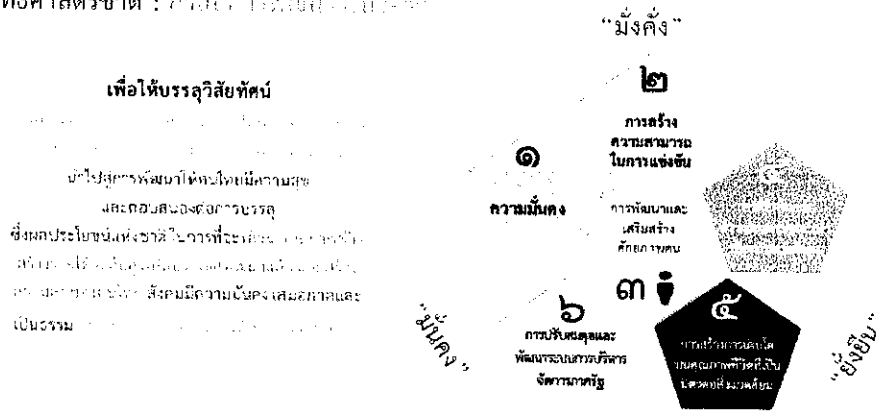
ยุทธศาสตร์การพัฒนางองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

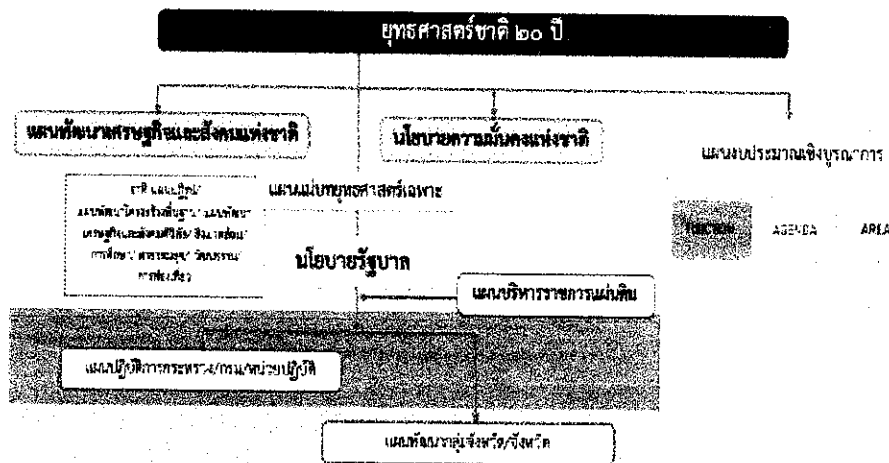
๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมุ่งเน้นเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ของประเทศไทยกำลังอยู่ระหว่างการการเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ โดยร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๐ -๒๕๗๙)สรุปย่อได้ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ : ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ชาติกับแผนในระดับต่างๆ

๑. ความเป็นมา

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ เห็นชอบให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี เพื่อใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน และให้เสนอร่างยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบเพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานในระยะที่ ๒ ของรัฐบาล (ปี ๒๕๕๘ - ๒๕๕๙) และกรอบการปฏิรูปในระยะที่ ๓ (ปี ๒๕๖๐ เป็นต้นไป) คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๒ คณะ ได้แก่ (๑) คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูป เพื่อจัดทำร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี และ (๒) คณะอนุกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศเพื่อจัดทำร่างแผนปฏิบัติการตามแนวทางการปฏิรูปประเทศ (Roadmap) ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

คณะอนุกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์และกรอบการปฏิรูปได้ดำเนินการยกร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ตามแนวทางที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยได้มีการนำความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติที่มาจากหลายภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการเมือง และ นักวิชาการ รวมถึงได้พิจารณานำข้อคิดเห็นจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ และความคิดเห็นจากภาคประชาชนมาเป็นข้อมูลในการยกร่างยุทธศาสตร์ชาติด้วย และได้นำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี ต่อที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการปรับปรุงร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติตามมติที่ประชุมคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ

ในการดำเนินการขั้นต่อไป คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติจะนำเสนอร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและจะได้รับการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ก่อนที่จะนำเสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติให้ความเห็นชอบกรอบยุทธศาสตร์ชาติมาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางในการบริหารประเทศภายในเดือนตุลาคม ๒๕๕๙ ซึ่งเป็นช่วงเวลาของการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (ตุลาคม ๒๕๕๙ - กันยายน ๒๕๖๔) นอกจากนี้ หน่วยงานต่างๆ จะได้นำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นแผนระยะ ๕ ปี มาถ่ายทอดลงสู่แผนปฏิบัติการระดับกระทรวงและแผนพัฒนารายสาขาในระหว่างที่กลไกการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติตามร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จภายในเดือนกรกฎาคม ๒๕๖๐

๒. สาระสำคัญ

๒.๑ สภาพแวดล้อม

ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา กระแสการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วและในหลากหลายมิติทำให้ภูมิทัศน์ของโลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญ โดยก่อให้เกิดโอกาสทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยี และการเมืองของประเทศไทยแต่ขณะเดียวกันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงในด้านต่างๆ ก็มีปัจจัยเสี่ยงและภัยคุกคามที่ต้องบริหารจัดการด้วยความยากลำบากมากขึ้น กระแสทุนนิยมและการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์เศรษฐกิจของโลกได้ส่งผลให้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยซึ่งเดิมมีโครงสร้างเศรษฐกิจในระบบ “เกษตรแบบพึ่งตนเอง” ต้องปรับตัวและเปลี่ยนไปเป็นระบบเศรษฐกิจที่ “พึ่งพา

อุตสาหกรรมและการส่งออก” การพัฒนาในภาคเกษตรล่าช้ากว่าฐานการผลิตอื่นๆ ที่อาศัยเทคโนโลยีสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับโดยเฉพาะอย่างยิ่งภายใต้อิทธิพลของกระแสโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ จึงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ระหว่างภาคการเกษตรกับภาคอุตสาหกรรมและระหว่างสังคมในเมืองและชนบทขยายวงกว้างขึ้น และปัญหาความยากจนกระจุกตัวในกลุ่มเกษตรกรรายย่อยและในภาคชนบทรวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีในวงแคบกว่า ในขณะที่การใช้เทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมและบริการเองก็ไม่น่าจะอยู่ในกลุ่มประเทศที่ใช้เทคโนโลยีในระดับกลางๆ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถพัฒนาได้เองภายในประเทศ ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ โดยรวมประเทศไทยจึงยังใช้วัตถุดิบและแรงงานเข้มข้นในการเป็นจุดแข็งในการแข่งขันและขับเคลื่อนการเจริญเติบโตนอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้นอาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติในรูปแบบต่างๆ ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ

นอกจากนั้นในช่วงต้นศตวรรษที่ ๒๑ กระแสโลกาภิวัตน์ได้ทำให้ภูมิทัศน์ทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของโลกเปลี่ยนแปลงจากเศรษฐกิจสังคมอุตสาหกรรมมุ่งสู่เศรษฐกิจสังคมดิจิทัล ในขณะที่โอกาสทางเศรษฐกิจขยายเพิ่มขึ้น แต่ช่องว่างทางสังคมก็ยิ่งกว้างขึ้นรวมถึงช่องว่างทางดิจิทัล (digital divide) ถ้าหากไม่สามารถลดลงก็จะยิ่งทำให้ความเหลื่อมล้ำทางรายได้และโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมมีความแตกต่างมากขึ้น ประกอบกับในอนาคต ๒๐ ปีข้างหน้าสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในทุกมิติ เจื่อนไขภายนอกที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทยในอนาคตได้แก่ กระแสโลกาภิวัตน์ที่เข้มข้นขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีความเสี่ยงและท้าทายต่อการปรับตัวมากขึ้นจากการเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสารองค์ความรู้และเทคโนโลยี และสินค้าและบริการ ขณะเดียวกันการรวมกลุ่มเศรษฐกิจในภูมิภาคนำไปสู่ความเชื่อมโยงทุกระบบในขณะที่ศูนย์รวมอำนาจทางเศรษฐกิจโลกเคลื่อนย้ายมาสู่เอเชียภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจโลกซึ่งในช่วงระยะ ๑๐ ปีข้างหน้าจะยังคงได้รับผลกระทบจากปัจจัยสำคัญหลายประการทั้งปัญหาต่อเนื่องจากวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจโลกในช่วงปี ๒๕๕๑ – ๒๕๕๒ และวิกฤติการณ์ในกลุ่มประเทศยูโรโซนที่ทำให้ระดับหนี้สาธารณะในประเทศต่างๆ เพิ่มสูงขึ้นและกลายเป็นความเสี่ยงต่อความยั่งยืนทางการคลัง ขณะที่จะมีผลพวงต่อเนื่องจากการดำเนินมาตรการขยายปริมาณเงินขนาดใหญ่ในสหรัฐฯ ยุโรป และญี่ปุ่น ซึ่งเป็นความเสี่ยงให้เกิดภาวะเงินเฟ้อได้เมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัวเต็มที่ รวมทั้งอาจจะมีความผันผวนของการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ นอกจากนั้นการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเข้าสู่จุดอิ่มตัวมากขึ้น ขณะที่การพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ที่จะช่วยให้ประสิทธิภาพการผลิตของโลกเพิ่มขึ้นขนานใหญ่และเป็นวงกว้าง เช่นที่เคยเกิดขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมยังไม่มีแนวโน้มการก่อตัวที่ชัดเจน แต่ก็มีแนวโน้มของการพัฒนาเทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะเปิดโอกาสสำหรับการพัฒนาเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ซึ่งภายใต้เงื่อนไขดังกล่าว เศรษฐกิจโลกในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๕.๑ ในช่วง ๕ ปีก่อนวิกฤติเศรษฐกิจโลก (๒๕๔๖ –

๒๕๕๐) สถานการณ์ที่ตลาดโลกขยายตัวช้า แต่ประเทศต่างๆ ขยายกำลังการผลิตเพื่อยกระดับศักยภาพการผลิต การแข่งขันในตลาดโลกจะมีความรุนแรงขึ้น ขณะเดียวกันการลดลงของประชากรไทยในระยะ ๑๐ - ๑๕ ปี ข้างหน้านี้ จะทำให้ขนาดของตลาดในประเทศขยายตัวช้าลง เงื่อนไขดังกล่าวเป็นความเสี่ยงสำหรับอนาคตของเศรษฐกิจไทยในระยะยาวหากประเทศไทยไม่เร่งปรับโครงสร้างเพื่อแก้ปัญหาจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้สัมฤทธิ์ผล

ในด้านความมั่นคงของโลกก็กำลังก้าวเข้าสู่ช่วงเปลี่ยนผ่านที่สำคัญจากการปรับดุลอำนาจของสหรัฐฯ เพื่อพยายามคงบทบาทผู้นำโลกและเพื่อคานอิทธิพลและบทบาทของจีนและรัสเซียที่เพิ่มมากขึ้นในเอเชียและยุโรปนั้น น่าจะมีผลทำให้บรรยากาศด้านความมั่นคงของโลกในช่วงปี ๒๕๖๐ - ปี ๒๕๗๙ มีลักษณะผสมผสานกันทั้งความร่วมมือและความขัดแย้ง โดยขึ้นอยู่กับปัจจัยผลประโยชน์แห่งชาติทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีเป็นองค์ประกอบสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศและกลุ่มประเทศ สำหรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วจะเป็นเงื่อนไขสำคัญสำหรับอนาคตของโลกและประเทศไทยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นอัจฉริยะจะกระทบการดำรงชีวิตของคนและทำให้เกิดธุรกิจรูปแบบใหม่ รวมทั้งเกิดการเชื่อมต่อและการบรรจบกันของเทคโนโลยีก้าวหน้าอุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์ ซึ่งประเทศไทยจะต้องลงทุนด้านทรัพยากรมนุษย์และการวิจัยให้สามารถพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ เงื่อนไขการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมก็จะเป็นเกณฑ์มาตรฐานที่กดดันให้ประเทศไทยต้องปรับเปลี่ยนไปสู่สังคมสีเขียวโดยการพัฒนาและนาเทคโนโลยีสีเขียวมาใช้ก็จะมีส่วนสำคัญ และช่วยแก้ปัญหาการลดลงของทรัพยากรต่างๆ รวมทั้งน้ำมัน ซึ่งแม้ราคาจะลดลงแต่มีผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม จึงต้องผลักดันให้มุ่งสู่การผลิตพลังงานทดแทนในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งพืชพลังงานที่อาจจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารของโลก

นอกจากนั้น ยังมีข้อจำกัดและความเสี่ยงสำคัญจากการเข้าสู่สังคมสูงวัยของโลกและภาวะภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงผันผวนและภาวะโลกร้อน ทั้งนี้โครงสร้างประชากรโลกที่เข้าสู่สังคมสูงวัย แม้จะส่งผลให้เกิดโอกาสทางธุรกิจใหม่ๆ แต่มีความเสี่ยงให้เกิดการแย่งชิงแรงงานและเงินทุน รวมทั้งมีแรงกดดันต่อการใช้จ่ายงบประมาณด้านสวัสดิการและสาธารณสุขเพิ่มขึ้นในหลายๆ ประเทศกลายเป็นความเสี่ยงด้านการคลังที่สำคัญ สำหรับ ภาวะโลกร้อนและการเปลี่ยนแปลงสภาวะภูมิอากาศที่ผันผวนก่อให้เกิดภัยธรรมชาติที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นนั้น ก่อให้เกิดต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการดำเนินธุรกิจ การดำรงชีวิต การผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น ในขณะที่ความพยายามในการกระจายความเจริญและการพัฒนาให้มีความทั่วถึงมากขึ้น ประกอบกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ความเป็นเมืองเติบโตอย่างต่อเนื่องตามมาด้วยการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ และความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การยึดถือหลักการบริหารจัดการที่ดีทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน การใช้ระบอบประชาธิปไตย และการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิมนุษยชนจะเข้มข้นมากขึ้น

สำหรับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมภายในประเทศไทยนั้น ผลของการพัฒนาตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบันทำให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับ โดยถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๕,๗๓๙.๒ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อปีฐานการ

ผลิตและบริการหลากหลายขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้นส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๑ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๖ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๑ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ คุณภาพชีวิตดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา บริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคม อื่นๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่างๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ ในขณะที่เดียวกันประเทศไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยทำให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่างๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น

นอกจากนั้น ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐ - ๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีอันได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส รับผิดชอบและตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ สามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอาเปรียบได้ดีขึ้น ช่วยสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาด และสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น

แต่ประเทศไทยก็ยังมีจุดอ่อนในเชิงโครงสร้างหลายด้านทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง จุดอ่อนสำคัญของประเทศไทยได้แก่ โครงสร้างประชากรสูงอายุมากขึ้นตามลำดับ แต่คุณภาพคนโดยเฉลี่ยยังต่ำและการออมไม่เพียงพอ ประเทศขาดแคลนแรงงานทั้งในกลุ่มทักษะฝีมือสูงและกลุ่มทักษะฝีมือระดับล่าง ผลิตภาพแรงงานโดยเฉลี่ยยังต่ำ ทั้งระบบเศรษฐกิจมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำ ต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำ โดยที่การใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาอย่างไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย สำหรับการดำเนินงานและการบริหารจัดการภาครัฐก็ยังมีขาดการบูรณาการจึงสิ้นเปลืองงบประมาณ การดำเนินงานเพื่อการพัฒนา มักขาดความต่อเนื่องประสิทธิภาพต่ำ ขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ ขณะที่ปัญหาคอร์รัปชันมีเป็นวงกว้าง การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำ ยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิผล และกฎระเบียบต่างๆ

ล้ำสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง คนไทยยังมีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญขณะที่ความเหลื่อมล้ำและความแตกแยกในสังคมไทยยังเป็นปัญหาที่ท้าทายมาก รวมทั้งปัญหาในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เผชิญกับภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน

ทั้งนี้ ปัจจัยและเงื่อนไขภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ ในระยะเวลา ๒๐ ปีต่อจากนี้ไปจะมีวัยที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ กำลังคนในวัยเด็กและวัยแรงงานจะลดลง ผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วย่อมส่งผลกระทบต่อศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รูปแบบการใช้จ่ายการลงทุนและการออม ตลอดจนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพ ความมั่นคงทางสังคมและคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ขณะเดียวกันประเทศไทยก็เผชิญกับข้อจำกัดด้านทรัพยากร ทั้งด้านแรงงานและทรัพยากรธรรมชาติที่มีนัยยะต่อต้นทุนการผลิตและสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ของประชาชนนอกจากนั้นปัญหาความเหลื่อมล้ำในมิติต่างๆ ก็มีนัยยะต่อการสร้างความสามัคคีสมานฉันท์ในสังคม ข้อจำกัดต่อการยกระดับศักยภาพทุนมนุษย์ ความจำเป็นในการลงทุนเพื่อยกระดับบริการทางสังคมและโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง และการปฏิรูปกฎระเบียบและกฎหมายที่ทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ และที่สำคัญเงื่อนไขภายในที่ต้องปรับตัวคือ การแก้ปัญหาความอ่อนแอของการบริหารราชการแผ่นดิน ที่ทำให้จำเป็นต้องเร่งปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดี

โครงสร้างที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าวจะส่งผลให้ประเทศไทยยิ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นโดยที่ประเทศต่างๆ เร่งผลักดันการเพิ่มผลิตภาพและการพัฒนานวัตกรรมเพื่อการแข่งขัน ขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้นเงื่อนไขต่างๆ ดังกล่าวจะเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องปรับตัวและมีการบริหารความเสี่ยงอย่างชาญฉลาดมากขึ้น โดยที่การปรับตัวจะต้องหยั่งรากลึกไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างเพื่อแก้จุดอ่อนและควบคู่ไปกับการสร้างกลไกเชิงรุกให้จุดแข็งของประเทศเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ซึ่งหากไม่สามารถแก้ปัญหาและปฏิรูปให้สัมฤทธิ์ผลได้ในระยะ ๔ - ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยจะสูญเสียความสามารถในการแข่งขัน รายได้เฉลี่ยของประชาชนจะไม่สามารถยกระดับให้ดีขึ้นได้ คุณภาพคนโดยเฉลี่ยจะยังต่ำ และปัญหาความเหลื่อมล้ำจะรุนแรงขึ้น รวมทั้งทรัพยากรจะร่อยหรอเสื่อมโทรมลงไปอีก และในที่สุดการพัฒนาประเทศจะไม่สามารถยั่งยืนไปได้ในระยะยาว

ทั้งนี้ เงื่อนไขในปัจจุบันและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตในทุกมิติจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศไทยอย่างมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งลักษณะในเชิงโครงสร้างทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมภายในประเทศทั้งที่เป็นจุดแข็งและเป็นจุดอ่อนที่จะต้องเผชิญและผสมผสานกับปัจจัยภายนอกและก่อให้เกิดทั้งโอกาสและความเสี่ยงในหลากหลายมิติ การที่ประเทศไทยจะสามารถแสวงหาโอกาสจากการพัฒนาของ

โลกและรับมือกับภัยคุกคามเหล่านี้ได้นั้น จำเป็นจะต้องมีการวิเคราะห์แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตอย่างรอบด้านขณะเดียวกันต้องวิเคราะห์ศักยภาพภายในประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมของประเทศต่อการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ โดยที่ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริษัทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ ไม่ว่าจะเป็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม การลงทุนเพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรมการดำรงชีวิตการทำงาน และการเรียนรู้ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการดำเนินการร่วมกันอย่างเป็นเอกภาพมีการจัดลำดับความสำคัญและแบ่งหน้าที่รับผิดชอบอย่างชัดเจนของผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหานั้นๆ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวจะต้องกำหนดเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศในระยะยาวเพื่อกำหนดวิสัยทัศน์และเป้าหมายการพัฒนาประเทศและกรอบการทำงานของภาคส่วนต่างๆ เพื่อให้ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมเพื่อแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อให้บรรลุซึ่งเป้าหมายการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในทุกด้าน คนในชาติมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมั่งคั่ง และประเทศสามารถพัฒนาไปได้อย่างยั่งยืน ทั้งนี้การวิเคราะห์ที่ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและข้อจำกัดรวมทั้งความเสี่ยงของประเทศ จะนำไปสู่การกำหนดตำแหน่งเชิงยุทธศาสตร์และเป้าหมายของประเทศที่ชัดเจนและได้รับการยอมรับร่วมกันในสังคมไทยที่จะส่งผลให้เกิดการผนึกกำลังและระดมทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการพัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกัน การดำเนินการมีบูรณาการและเป็นเอกภาพภายใต้การมองภาพอนาคตของประเทศที่เป็นภาพเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในช่วงที่ผ่านมา ประเทศไทยมิได้มีการกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศ เป้าหมายและยุทธศาสตร์ของประเทศในระยะยาว การบริหารราชการแผ่นดินของฝ่ายบริหารจึงให้ความสำคัญกับนโยบายพรรคการเมืองหรือนโยบายของรัฐบาลซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลก็ทำให้การดำเนินนโยบายขาดความต่อเนื่อง ถือเป็นโอกาสสูญเสียโอกาสและสิ้นเปลืองทรัพยากรของประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการปฏิรูประบบการบริหารราชการแผ่นดินของประเทศไทยให้มีเป้าหมายการพัฒนาในระยะยาว และเพื่อเป็นการกำหนดให้ฝ่ายบริหารมีความรับผิดชอบที่จะต้องขับเคลื่อนประเทศไปสู่เป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันและเป็นเอกภาพ ประเทศไทยจำเป็นต้องมี “ยุทธศาสตร์ชาติ” ซึ่งภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเทศไทยต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนอย่างเป็นระบบขนานใหญ่ เพื่อให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเหมาะสมกับภูมิทัศน์ใหม่ของโลกยืดหยุ่นปรับตัวได้เร็ว สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามแบบใหม่ได้ และสามารถอาศัยโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงบริษัทโลกมาสร้างประโยชน์สุขให้กับคนในชาติได้ จะต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมายของประเทศ และทิศทางในการขับเคลื่อนประเทศให้สอดคล้องกับประเด็นการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายต่างๆ ของบริษัทโลก และบริบทการพัฒนาภายในประเทศ

การกำหนดให้มี “ยุทธศาสตร์ชาติ” เพื่อเป็นยุทธศาสตร์ในการพัฒนาประเทศในระยะยาวพร้อมกับการปฏิรูปและการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารราชการแผ่นดินในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้

สามารถนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจะช่วยยกระดับคุณภาพของประเทศไทยในทุกภาคส่วนและนาพาประเทศไทยให้หลุดพ้นหรือบรรเทาความรุนแรงของสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ทั้งปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาความเหลื่อมล้ำ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และปัญหาความขัดแย้งในสังคม รวมถึงสามารถรับมือกับภัยคุกคามและบริหารจัดการกับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถเปลี่ยนผ่านประเทศไทยไปพร้อมๆ กับการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ใหม่ของโลกได้ซึ่งจะทำให้ประเทศไทยยังคงรักษาบทบาทสำคัญในเวทีโลก สามารถดำรงรักษาความเป็นชาติที่มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และคนไทยในประเทศไทยมีความอยู่ดีมีสุขอย่างถ้วนหน้ากันสาระสำคัญของยุทธศาสตร์ชาติซึ่งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติกำลังดำเนินการยกร่างอยู่ในขณะนี้ นั้นจะประกอบด้วยวิสัยทัศน์และเป้าหมายของชาติที่คนไทยทุกคนต้องการบรรลุร่วมกันรวมทั้งนโยบายแห่งชาติและมาตรการเฉพาะ ซึ่งเป็นแนวทาง ทิศทางและวิธีการที่ทุกองค์กรและคนไทยทุกคนต้องมุ่งดำเนินการไปพร้อมกันอย่างประสานสอดคล้อง เพื่อให้บรรลุซึ่งสิ่งที่คนไทยทุกคนต้องการ คือประเทศไทยมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ในทุกสาขาของกำลังอำนาจแห่งชาติ อันได้แก่ การเมืองภายในประเทศ การเมืองต่างประเทศ เศรษฐกิจ สังคมจิตวิทยา การทหาร วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการพลังงาน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

๒.๒ วิสัยทัศน์

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ทั้งนี้วิสัยทัศน์ดังกล่าวจะต้องสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหารความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกัน ด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีไม่เป็นภาระของโลกและสามารถแก้วิกฤลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีเยี่ยมกว่า

วิสัยทัศน์ : “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”

ความมั่นคง

- การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงที่ภายในประเทศ และภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง
- ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลาง และมีวิถีชีวิตในวิถีของระบอบการปกครองที่มีคนเป็นประชาธิปไตย การบริหารประเทศที่ทันสมัยและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล
- สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น
- ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มีมาตรฐานเทียบกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัยและคุณภาพของสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร ทั้งปริมาณ และน้ำ

ความมั่งคั่ง

- ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงมากขึ้น
- เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและจากต่างประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงกับภูมิภาคต่างๆ การคมนาคม การสื่อสาร การลงทุน และการท่องเที่ยว มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาค และระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ
- ความสมบูรณ์ใน หุ่น ที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเมือง ได้คน ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครือข่ายหรือจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

- การพัฒนาที่สามารถสร้างความสำเร็จ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างถาวรเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างผลกระทบสิ่งแวดล้อมเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์
- การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับคุณธรรมของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญ คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม
- มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและ ปฏิบัติความประพฤติตามเศรษฐกิจพอเพียง

อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมใจกันขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ออนาคต.....

เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืน โดยสถาบันหลักของชาติดำรงอยู่อย่างมั่นคงเป็นจุดยึดเหนี่ยวของสังคม มีความสามัคคีของคนไทยชาติ มีความสงบและอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในทุกพื้นที่ และมีระดับรายได้ในกลุ่มประเทศรายได้สูง มีความเป็นธรรมในสังคมและความเหลื่อมล้ำลดลงในทุกมิติ ประเทศไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคและโลก

ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติการค้าบนฐานการขยายตัวของการค้าส่งค้าปลีกและเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้นขึ้น มีการเติบโตอย่างมีคุณภาพ กระจายฐานการผลิตและบริการไปในพื้นที่ต่างๆ อย่างทั่วถึง มีเสถียรภาพ แข่งขันบนฐานการพัฒนานวัตกรรม และมีฐานการผลิตบริการ และลงทุนที่เชื่อมโยงอาเซียน เพื่อให้ประเทศไทยเข้าสู่การมีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๙ และเข้าสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว โดย

- ภาคเกษตร เป็นฐานการผลิต bio-bases ที่สำคัญ เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูง มีระบบบริหารจัดการที่ดีด้านประมง
- ภาคอุตสาหกรรม ฐานอุตสาหกรรมเดิมมีศักยภาพสูงขึ้น มีอุตสาหกรรมอนาคตที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต การค้า และการลงทุนในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์การผลิตรถยนต์และชิ้นส่วนและศูนย์ทดสอบและวิจัยพัฒนารถยนต์และชิ้นส่วนของเอเชีย ศูนย์กลางการผลิตพลังงานวัสดุชีวภาพของภูมิภาคอาเซียน ศูนย์กลางการผลิตอุตสาหกรรมดิจิทัล เป็นต้น
- ภาคบริการ ธุรกิจบริการเดิมได้รับการพัฒนายกระดับคุณภาพและศักยภาพให้สูงขึ้น เช่น การขนส่ง ทั้งทางบก ทางอากาศ และทางทะเล และส่งเสริมธุรกิจบริการอนาคตให้เป็นฐานรายได้ใหม่ โดยมุ่งสู่การเป็นศูนย์กลางการลงทุนและการให้บริการของภูมิภาคอาเซียน เช่น ศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพของภูมิภาคอาเซียน เมืองหลวงแห่งการท่องเที่ยวและบริการของอาเซียน ศูนย์บริการทางการเงิน การศึกษานานาชาติ และบริการด้านโลจิสติกส์ เป็นต้น
- วิสาหกิจและการดำเนินธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง ขนาดย่อมเข้มแข็ง เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญของประเทศ

คนไทยในอนาคต มีศักยภาพในการรวมกันพัฒนาประเทศ สามารถปรับตัวรองรับบริบทการที่โลกในอนาคต มีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีทักษะในการวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีการเรียนรู้ระยะชีวิต มีภูมิคุ้มกันต่อความเปลี่ยนแปลง มีจิตสำนึกที่รับผิดชอบต่อสังคม คุ้มครองความเป็นไทย และมีความรับผิดชอบ เป็นรากฐานที่มั่นคงของชุมชนสังคม รัชชาติ และสถาบันพระมหากษัตริย์

สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรม มีความเสมอภาค มีอิสรภาพอย่างสมบูรณ์ มีการกระจายโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรการสร้างฐานอาชีพ บริการทางสังคมที่มีคุณภาพ และกระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริง ไม่คอร์รัปชั่น โดยที่ประชาชนทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ราคาสินค้าและบริการมีเสถียรภาพ

เศรษฐกิจและสังคมไทยก้าวไกลเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นประเทศที่มีระบบเศรษฐกิจสีเขียว ระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหัวมีที่นี่ยังต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ประชาชนมีพฤติกรรมการเลือกและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ระบบการบริการภาครัฐมีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบต่อผู้บริโภค ตรวจสอบได้มีมาตรฐานสากล ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพ การศึกษา การบริการสังคม และพลังงาน

๒.๓ ยุทธศาสตร์ชาติ

ในการที่จะบรรลุวิสัยทัศน์และทำให้ประเทศไทยพัฒนาไปสู่อนาคตที่พึงประสงค์นั้น จำเป็นจะต้องมีการวางแผนและกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะยาว และกำหนดแนวทางการพัฒนาของทุกภาคส่วนให้ขับเคลื่อนไปในทิศทางเดียวกัน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์ชาติในระยะยาว เพื่อถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างต่อเนื่องและมีการบูรณาการ และสร้างความเข้าใจถึงอนาคตของประเทศไทยร่วมกัน และเกิดการรวมพลังของทุกภาคส่วนในสังคมทั้งประชาชน เอกชน ประชาสังคมในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”หรือคติพจน์ประจำชาติ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” เพื่อให้ประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขัน มีรายได้สูงอยู่ในกลุ่มประเทศพัฒนาแล้ว คนไทยมีความสุข อยู่ดี กินดี สังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรม ซึ่งยุทธศาสตร์ชาติที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ ๒๐ ปีต่อจากนี้ไป จะประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ โดยมีสาระสำคัญของแต่ละยุทธศาสตร์ สรุปได้ ดังนี้

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง มีเป้าหมายทั้งในการสร้างเสถียรภาพภายในประเทศ และช่วยลดและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในกลุ่มประเทศอาเซียนและประชาคมโลกที่มีต่อประเทศไทย กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง ขจัดคอร์รัปชั่น สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

(๓) การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

(๔) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ และรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

(๕) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศสร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

(๖) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

(๗) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

๒.๓.๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อให้ประเทศไทยสามารถพัฒนาไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ซึ่งจำเป็นต้องยกระดับผลิตภาพการผลิตและการใช้นวัตกรรมในการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั้งในสาขาอุตสาหกรรม เกษตรและบริการ การสร้างความมั่นคงและปลอดภัยด้านอาหาร การเพิ่มขีดความสามารถทางการค้าและการเป็นผู้ประกอบการ รวมทั้งการพัฒนาฐานเศรษฐกิจแห่งอนาคต ทั้งนี้ภายใต้กรอบการปฏิรูปและพัฒนาปัจจัยเชิงยุทธศาสตร์ทุกด้าน อันได้แก่โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม การพัฒนาทุนมนุษย์ และการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่การรักษาเสถียรภาพเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่น การส่งเสริมการค้าและการลงทุนที่อยู่บนการแข่งขันที่เป็นธรรมและรับผิดชอบต่อสังคม ตลอดจนการพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้าเพื่อให้ได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาค และเป็นการยกระดับไปสู่ส่วนบนของห่วงโซ่มูลค่ามากขึ้น

(๒) การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ บนฐานของการพัฒนานวัตกรรมและมีความเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยมีการใช้ดิจิทัลและการค้าที่เข้มข้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและขยายกิจกรรมการผลิตและบริการ โดยมุ่งสู่ความเป็นเลิศในระดับโลกและในระดับภูมิภาคในอุตสาหกรรมหลายสาขา และในภาคบริการที่หลากหลายตามรูปแบบการดำเนินชีวิตและการดำเนินธุรกิจที่เปลี่ยนไป รวมทั้งเป็นแหล่งอาหารคุณภาพ สะอาดและปลอดภัยของโลก

- ภาคเกษตร โดยเสริมสร้างฐานการผลิตให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตรส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่การทำเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง และการพัฒนาสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและอาหารคุณภาพ สะอาด และปลอดภัย

- ภาคอุตสาหกรรม โดยพัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมปัจจุบันที่มีศักยภาพสูง และพัฒนาอุตสาหกรรมอนาคตที่มีศักยภาพ โดยการใช้ดิจิทัลและการค้ามาเพิ่มมูลค่าและยกระดับห่วงโซ่มูลค่าในระดับสูงขึ้น

- ภาคบริการ โดยขยายฐานการบริการให้มีความหลากหลาย มีความเป็นเลิศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยการยกระดับบริการที่เป็นฐานรายได้เดิม เช่น การท่องเที่ยว และพัฒนา

ให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพ ธุรกิจบริการด้านการเงินและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพอื่นๆ เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงานและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) สู่สากล และพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

(๔) การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมืองพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน และพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ จัดระบบผังเมืองที่มีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วม มีการจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง และโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ

(๕) การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่ง ด้านพลังงาน ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

(๖) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลกสร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมความร่วมมือกับนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านต่างๆ เพิ่มบทบาทของไทยในองค์การระหว่างประเทศ รวมถึงสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศ

๒.๓.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน เพื่อพัฒนาคนและสังคมไทยให้เป็นรากฐานที่แข็งแกร่งของประเทศมีความพร้อมทางกาย ใจ สติปัญญา ความเป็นสากล มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย มีคุณธรรมจริยธรรม รู้คุณค่าความเป็นไทย มีครอบครัวที่มั่นคง กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

(๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียม และทั่วถึง

(๓) การปลูกฝังระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรมค่านิยมที่พึงประสงค์

(๔) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

(๕) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการบ่มเพาะจิตใจให้เข้มแข็ง

๒.๓.๔ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม เพื่อเร่งกระจายโอกาสการพัฒนาและสร้างความมั่นคงให้ทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำไปสู่สังคมที่เสมอภาคและเป็นธรรม กรอบแนวทางที่ต้องให้ความสำคัญ อาทิ

(๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

(๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

(๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

(๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

(๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๒.๕ ปัจจัยความสำเร็จของยุทธศาสตร์ชาติ

๒.๕.๑ สารของยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิสัยทัศน์ระยะยาวที่ชัดเจน มีการกำหนดเป้าหมายและภาพในอนาคตของประเทศที่ชัดเจนและเป็นที่เข้าใจ รับรู้ และยอมรับเป็นเจ้าของ ร่วมกันสามารถถ่ายทอดเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ สู่เป้าหมายเฉพาะด้านต่างๆ ตามระยะเวลาเป็นช่วงๆ ของหน่วยงานปฏิบัติได้ และมีการกำหนดตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลสัมฤทธิ์ได้

๒.๕.๒ ระบบและกฎหมาย มีกฎหมายรองรับ มีกลไกเชื่อมโยงกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนในระดับต่างๆ เพื่อให้ส่วนราชการนายยุทธศาสตร์ชาติไปปฏิบัติ รวมทั้ง กรอบกฎหมายด้านการจัดสรรงบประมาณ ให้สามารถระดมทรัพยากรเพื่อผลักดันขับเคลื่อนการดำเนินการ ตามยุทธศาสตร์ชาติอย่างมีบูรณาการ และกรอบกฎหมายที่จะกำหนดให้การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติมีความต่อเนื่อง รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบในทุกระดับ

๒.๕.๓ กลไกสู่การปฏิบัติ มีกลไกที่สอดรับ/สอดคล้องตั้งแต่ระดับการจัดทำ ยุทธศาสตร์ การนำไปสู่การปฏิบัติ และการติดตามประเมินผล รวมทั้งมีกลไกในการกำกับดูแล บริหารจัดการ และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพและหน่วยงานปฏิบัติจะต้องมีความเข้าใจ สามารถกำหนดแผนงานโครงการให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

การจัดทำแผนพัฒนาสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ พัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๕๙) ได้สิ้นสุดลงและการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ อยู่ระหว่างการ เสนอร่างแผนซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์เอาไว้แล้วนั้น

๑. กรอบแนวคิดและหลักการ

ในช่วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ประเทศไทยจะยังคงประสบภาวะแวดล้อมและบริบทของการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่อาจก่อให้เกิดความเสี่ยง ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ อาทิ กระแสการเปิดเศรษฐกิจเสรี ความท้าทายของเทคโนโลยีใหม่ๆ การ เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ การเกิดภัยธรรมชาติที่รุนแรง ประกอบกับสถานการณ์ด้านต่างๆ ทั้งเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศในปัจจุบันที่ยังคงประสบปัญหาในหลายด้าน เช่น ปัญหา ผลิตภาพการผลิตความสามารถในการแข่งขัน คุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำทางสังคม เป็นต้น ทำให้การพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงจำเป็นต้องยึดกรอบแนวคิดและหลักการในการวางแผนที่สำคัญ ดังนี้

- (๑) การน้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๒) คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม
- (๓) การสนับสนุนและส่งเสริมแนวคิดการปฏิรูปประเทศ และ
- (๔) การพัฒนาสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

๒. สถานะของประเทศ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑.๑ ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เริ่มแสดงให้เห็นถึงข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แม้ว่าเศรษฐกิจของไทยในระยะที่ผ่านมา (ยกเว้นช่วงวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑) จะขยายตัวได้ดีเฉลี่ยประมาณร้อยละ ๕ ต่อปี จนทำให้รายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ในปี ๒๕๕๗ มาอยู่ที่ประมาณ ๑๙๖,๒๔๐ บาท หรือประมาณ ๖,๐๔๑ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี ซึ่งทำให้ประเทศไทยได้ขยับฐานะขึ้นมาเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง (Upper Middle Income Country) แต่ในระยะ ๘ ปีที่ผ่านมาการขยายตัวทางเศรษฐกิจชะลอตัวลงและมีความผันผวน โดยขยายตัวเฉลี่ยเพียงร้อยละ ๓.๒ ชะลอจากร้อยละ ๕.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ซึ่งต่ำกว่าศักยภาพของระบบเศรษฐกิจและต่ำกว่าระดับที่จะทำให้ประเทศไทยหลุดจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางในระยะเวลาอันควร โดยสาเหตุที่สำคัญประการหนึ่งมาจากการชะลอตัวของการลงทุนโดยรวมอย่างต่อเนื่อง ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product : GDP) ลดจากร้อยละ ๔๑.๓ ในช่วงปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๙ เป็นร้อยละ ๒๕.๕ ในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ นอกจากนี้ เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาค จะพบว่าอัตราการขยายตัวของการลงทุนของไทยโดยเฉลี่ยในช่วงปี ๒๕๔๓ - ๒๕๕๗ อยู่ที่ประมาณร้อยละ ๔.๙ ต่ำกว่าสิงคโปร์และมาเลเซียซึ่งมีระดับการพัฒนาที่สูงกว่าไทย

๒.๒.๒ การปรับโครงสร้างการผลิตสู่ประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง แต่ความสามารถในการแข่งขันเริ่มลดลง โครงสร้างการผลิตของไทยได้เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการมากขึ้น (สัดส่วนของภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการในปี ๒๕๕๓ ที่ระดับร้อยละ ๙.๙ ๒๕.๔ และ ๖๔.๗ เป็นร้อยละ ๗.๒ ๒๘.๕ และ ๖๔.๓ ในปี ๒๕๕๗ ตามลำดับ) โดยภาคอุตสาหกรรมได้มีการสั่งสมองค์ความรู้และเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ทำให้มีการพัฒนาจากอุตสาหกรรมขั้นปฐมภายใต้การบริหารจัดการของเงินทุนต่างชาติมาเป็นอุตสาหกรรมพื้นฐาน (Supporting Industry) และอุตสาหกรรมที่มีเทคโนโลยีสูงขึ้นภายใต้เครือข่ายของบริษัทแม่ในต่างชาติและของนักลงทุนไทยที่มีสัดส่วนสูงขึ้น จนประเทศไทยกลายเป็นประเทศรายได้ปานกลางขั้นสูง ขณะเดียวกันก็มีการเคลื่อนย้ายแรงงานจากภาคเกษตรไปยังภาคอุตสาหกรรมและบริการที่มีประสิทธิภาพการผลิตสูงกว่า ทำให้ผลิตภาพแรงงานในระยะที่ผ่านมายังเพิ่มในระดับที่น่าพอใจแต่การชะลอตัวของกำลังแรงงานและการเพิ่มผลิตภาพการผลิตของกำลังแรงงานเป็นไปอย่างล่าช้า ประกอบกับผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (Total Factor Productivity : TFP) ที่ลดลงทำให้ความสามารถในการแข่งขันระหว่างประเทศในระยะหลังลดลงซึ่งสะท้อนมาที่ปริมาณการส่งออกรวมขยายตัวช้าลงจากร้อยละ ๙.๗ ต่อปีในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ (พ.ศ. ๒๕๔๕-๒๕๔๙) เป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๑ ในช่วง ๓ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๗)

๒.๑.๓ ผลิตภาพการผลิตของปัจจัยการผลิตรวม (TFP) ยังคงอยู่ในระดับต่ำทำให้ขาดพลังในการขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากการเป็นประเทศรายได้ปานกลาง ซึ่งต้องอาศัยการผลิตที่มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตที่เป็นของตนเองมากขึ้น แม้ว่าการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตรวมในช่วงก่อนแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ จะอยู่ในระดับที่น่าพอใจก็ตาม แต่มีแนวโน้มลดลงในระยะ

๘ ปี ที่ผ่านมา และยังมีมูลค่าซ้ำเมื่อเทียบกับประเทศที่เริ่มพัฒนาประเทศในช่วงเวลาเดียวกันและสามารถยกระดับการพัฒนาประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงก่อนหน้า ทั้งนี้การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวม ลดลงจากร้อยละ ๓.๓๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นร้อยละ ๒.๐๕ ในช่วงครึ่งแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ทำให้ประเทศไทยจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตเพิ่มการลงทุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของระบบเศรษฐกิจ และเพิ่มแรงขับเคลื่อนจากผลิตภาพการผลิตของปัจจัยแรงงาน

๒.๑.๔ การลดลงของความแข็งแกร่งด้านเสถียรภาพทางเศรษฐกิจจะเป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาเชิงโครงสร้าง การรองรับเงื่อนไขในระบบเศรษฐกิจโลก และการดำเนินนโยบายและการบริหารจัดการเศรษฐกิจในอนาคต แม้ว่าเศรษฐกิจไทยจะประสบปัญหาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจรุนแรงถึงสองครั้งในปี ๒๕๒๔ และ ๒๕๔๐ แต่การให้ความสำคัญกับการรักษาวินัยทางการเงินและการคลังทำให้เสถียรภาพของเศรษฐกิจไทยอยู่ในเกณฑ์ที่แข็งแกร่ง โดยเฉพาะเมื่อเทียบกับประเทศที่มีระดับการพัฒนาในระดับใกล้เคียงกันอย่างไรก็ตาม เสถียรภาพทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นจุดแข็งของเศรษฐกิจไทยและเอื้ออำนวยต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมาอย่างต่อเนื่องเริ่มมีสัญญาณที่จะเป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะยาวมากขึ้น โดยเฉพาะหนี้สาธารณะซึ่งเพิ่มขึ้นจากเฉลี่ยร้อยละ ๓๗.๙ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เป็นร้อยละ ๔๒.๒ ในช่วง ๓ ปีแรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ซึ่งให้เห็นว่าแม้จะอยู่ภายใต้กรอบวินัยทางการคลังแต่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากผลของการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจระยะสั้นในระยะที่ผ่านมา และจะเป็นข้อจำกัดต่อการใช้มาตรการทางการคลังในการกระตุ้นเศรษฐกิจและการพัฒนาศักยภาพการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป

๒.๑.๕ อันดับความสามารถในการแข่งขันโดยรวมยังปรับตัวดีขึ้นไม่มากนัก เนื่องจากต่างประเทศมีพลังการขับเคลื่อนมากกว่าไทย และประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์การแข่งขันที่อยู่ตรงกลางระหว่างประเทศที่มีความได้เปรียบด้านต้นทุนแรงงานและการผลิต และประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ WEF (World Economic Forum) ได้จัดอันดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยเป็นอันดับที่ ๓๑ จาก ๑๔๔ ประเทศ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ IMD (International Institute for Management Development) ได้จัดอันดับไว้ที่ ๓๐ จาก ๖๑ ประเทศชั้นนำ ในขณะที่ผลการวิจัยประเทศที่มีความสะดวกในการเข้าไปประกอบธุรกิจประจำปี ๒๕๕๘ หรือ Ease of Doing Business ๒๐๑๕ ซึ่งดำเนินการโดยธนาคารโลกนั้นประเทศไทยได้รับการจัดให้อยู่ในอันดับที่ ๒๖ จาก ๑๘๙ ประเทศทั่วโลก

๒.๑.๖ สถานการณ์การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมของประเทศได้รับการยกระดับดีขึ้นจากการผนึกกำลังของหน่วยงานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม และเชื่อมโยงให้เกิดความมั่นใจของภาคธุรกิจเอกชน แต่ยังคงอยู่ในระดับต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มประเทศที่มีรายได้สูง โดยในปี ๒๕๕๗ อันดับความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ที่ ๔๗ และด้านเทคโนโลยีที่ ๔๔ จาก ๖๑ ประเทศที่จัดอันดับโดย IMD ลดลงเมื่อเทียบกับอันดับที่ ๓๗ และ ๔๓ ตามลำดับในปี ๒๕๕๑ และตลอดช่วงระยะเวลา ๑๔ ปีที่ผ่านมา (๒๕๔๓-๒๕๕๖) ค่าเฉลี่ยการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาต่อ GDP ยังคงอยู่ในระดับร้อยละ ๐.๑๗ ต่อ GDP โดยในปี ๒๕๕๖ (ข้อมูลล่าสุด) ประเทศไทยมีการ

ลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๐.๔๘ ต่อ GDP โดยเป็นการลงทุนวิจัยและพัฒนาจากภาครัฐประมาณร้อยละ ๕๓ และจากภาคเอกชนประมาณร้อยละ ๔๗ ขณะที่ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น เกาหลีใต้ ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย มีค่าใช้จ่ายเพื่อการวิจัยและพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๓, ๓.๓๕, ๒.๗๙, และ ๒.๒๗ ต่อ GDP ในปี ๒๕๕๕ ตามลำดับ

ขณะเดียวกันบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาของประเทศยังมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมในระดับก้าวหน้า โดยในปี ๒๕๕๖ บุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาที่มีจำนวน ๑๑ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศพัฒนาแล้ว ส่วนใหญ่จะอยู่ที่ระดับ ๒๐-๓๐ คนต่อประชากร ๑๐,๐๐๐ คน

๒.๑.๗ สถานการณ์ด้านโครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายๆ ด้าน ประกอบด้วยรูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนจากทางถนนเป็นทางน้ำและทางรางได้ตามเป้าหมายและยังขาดการพัฒนาคุณภาพการให้บริการ การบริหารจัดการกิจการประปาอย่างขาดเอกภาพ การให้บริการน้ำประปายังกระจุกในเขตนครหลวงและเขตเมืองหลักในภูมิภาค และมีแหล่งน้ำดิบไม่เพียงพอ การให้บริการ ICT ยังไม่ทั่วถึงกระจุกตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อยและยังคงเผชิญกับความเสี่ยงด้านความมั่นคงทั้งในระยะสั้นและระยะยาว นอกจากนี้ การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและการพัฒนานวัตกรรมด้านพลังงานและ ICT อยู่ในระดับต่ำและมีข้อจำกัดยังไม่สามารถพัฒนาต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างเป็นรูปธรรมนอกจากนี้ ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการรวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังขาดประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา การทำธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การรักษาความปลอดภัย และข้อจำกัดต่อการทำธุรกิจใหม่และการประกอบกิจการในต่างประเทศ ตลอดจนบุคลากรด้านโลจิสติกส์ยังขาดความรู้และทักษะเฉพาะด้านที่ตรงต่อความต้องการของอุตสาหกรรม เช่น ความรู้ด้านภาษา ความรู้ด้านเทคโนโลยี และความรู้ในการดำเนินธุรกิจต่างประเทศ เป็นต้น

๒.๒ ด้านสังคม

๒.๒.๑ โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัย แต่ยังคงมีปัญหาทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพของประชากรในทุกช่วงวัย เนื่องจากปัจจัยหลักๆ ได้แก่

(๑) ประชากรวัยเด็กของไทยมีจำนวนลดลงอย่างรวดเร็ว มีพัฒนาการไม่สมวัย และการตั้งครภ์ในกลุ่มวัยรุ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์รวมลดลงจาก ๖.๓ คน ในช่วงปี ๒๕๐๓-๒๕๐๘ เป็น ๑.๖๒ คน ในช่วงปี ๒๕๔๘-๒๕๕๕ และคาดว่าในปี ๒๕๘๓ จะลดลงเหลือเพียง ๑.๓ คน

(๒) กำลังแรงงานมีแนวโน้มลดลง และแรงงานกว่าร้อยละ ๓๐ เป็นประชากรกลุ่มเจนเอเรชั่น Y (Gen Y)* ขณะที่ผลิตภาพแรงงานยังเพิ่มขึ้นช้า ซึ่งจะเป็นข้อจำกัดต่อการพัฒนาในระยะต่อไป กำลังแรงงานของไทยมีจำนวน ๓๘.๔ ล้านคนในช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๗ และเริ่มลดลงร้อยละ ๐.๑ ในปี ๒๕๕๖ และร้อยละ ๐.๒ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่ผลิตภาพแรงงานเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒ ต่อปีในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๔๘-๒๕๕๗) แต่ยังต่ำกว่าประเทศเพื่อนบ้าน เช่น มาเลเซีย ๑ เท่าตัว และสิงคโปร์ ๕ เท่าตัว และกำลังแรงงานกว่าร้อยละ ๖๕.๑ มีการศึกษาระดับมัธยมต้นและต่ำกว่า นอกจากนี้ กำลังแรงงาน

กลุ่มเจเนอเรชันวาย ซึ่งมีจำนวนร้อยละ ๒๗ ของประชากรในปี ๒๕๕๓ มีลักษณะความเป็นปัจเจกสูง ไม่ให้ความสำคัญกับการมีครอบครัว ส่งผลต่อรูปแบบการประกอบอาชีพและอัตราการเจริญพันธุ์รวมของประเทศในอนาคต

(๓) กลุ่มผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น สะท้อนถึงภาระค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มมากขึ้น ขณะที่ผู้สูงอายุจำนวนมากยังมีรายได้ไม่เพียงพอในการยังชีพ ผู้สูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจาก ๑๐.๓ ล้านคน (ร้อยละ ๑๖.๒) ในปี ๒๕๕๘ เป็น ๒๐.๕ ล้านคน (ร้อยละ ๓๒.๑) ในปี ๒๕๘๓ การเพิ่มขึ้นของผู้สูงอายุวัยกลางและวัยปลายจะส่งผลต่อภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลที่เพิ่มสูงขึ้น แม้ผู้สูงอายุมีส่วนร่วมในกำลังแรงงานเพิ่มขึ้น แต่มีรายได้ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย เนื่องจากการออมน้อย และแหล่งรายได้หลักร้อยละ ๗๘.๕ ของรายได้ทั้งหมดมาจากการเกื้อหนุนของบุตร

๒.๒.๒ ครัวเรือนไทยโดยเฉลี่ยมีขนาดลดลงและรูปแบบของครอบครัวเปลี่ยนแปลงมีหลากหลายรูปแบบมากขึ้น อัตราการเจริญพันธุ์ที่ลดลงส่งผลให้ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ยลดลงจาก ๓.๖ คน ในปี ๒๕๔๓ เหลือ ๓ คน ในปี ๒๕๕๖ โดยครัวเรือนเดี่ยว ครัวเรือน ๑ รุ่น และครัวเรือนห่วงกลางมีการขยายตัวมากที่สุดในช่วงปี ๒๕๔๓-๒๕๕๖ ส่งผลให้ความสัมพันธ์ทางสังคมและครอบครัวเปลี่ยนแปลงไปทำให้ครอบครัวเสี่ยงต่อการล่มสลาย

๒.๒.๓ คนไทยยังมีปัญหาเชิงคุณภาพทั้งด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และคุณธรรมจริยธรรม โดยคนไทยมีอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้น อายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดของคนไทย ปี ๒๕๕๗ เพศชาย ๗๑.๓ ปี เพศหญิง ๗๘.๒ ปี แต่เสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคและการบาดเจ็บ เนื่องจากโรคไม่ติดต่อและอุบัติเหตุ อย่างไรก็ตาม คนไทยได้รับโอกาสทางการศึกษาสูงขึ้น จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรวัยแรงงานอายุ ๑๕-๕๙ ปี เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยช่วงปี ๒๕๕๑-๒๕๕๖ มีการศึกษาเฉลี่ย ๘.๙ ปี ขณะที่คุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ สะท้อนได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นพื้นฐาน (O-NET) ในปี ๒๕๕๖ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ นอกจากนี้ คนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยผลการวิจัยและการสำรวจต่างๆ พบว่าปัญหาสำคัญที่สุด คือ ความซื่อสัตย์สุจริต และการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเห็นว่าการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยเร่งด่วน

๒.๒.๔ สถานการณ์ความยากจนมีแนวโน้มลดลง แต่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำของการกระจายรายได้ สัดส่วนคนจนลดลงอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ ๔๒ ในปี ๒๕๕๓ เหลือร้อยละ ๑๐.๙ ในปี ๒๕๕๖ แต่ความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ขณะที่ความเหลื่อมล้ำด้านรายได้มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อย ค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ด้านรายได้ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๕ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ อย่างไรก็ตามความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ โดยกลุ่มคนรวยที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้สูงถึงร้อยละ ๓๖.๘ ของรายได้ทั้งหมด ขณะที่กลุ่มคนจนที่สุดร้อยละ ๑๐ ถือครองรายได้เพียงร้อยละ ๑.๑ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญจากโครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล ส่งผลให้การกระจายประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคมไม่ทั่วถึง* ประชากรที่เกิดช่วงปี ๒๕๕๕-๒๕๕๖

๒.๒.๕ ความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนยังคงเป็นปัญหาสำคัญของสังคมไทย อันเนื่องมาจาก

(๑) ความเหลื่อมล้ำด้านสินทรัพย์ทั้งด้านการเงินและการถือครองที่ดินยังคงกระจุกตัวอยู่ในกลุ่มคนเพียงส่วนน้อย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการถือครองที่ดินโดยกลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ มีการถือครองที่ดินมากที่สุด มีสัดส่วนการถือครองที่ดินสูงกว่ากลุ่มผู้ถือครองที่ดินร้อยละ ๒๐ ที่มีการถือครองที่ดินน้อยที่สุด ๓๒๕.๗ เท่า เนื่องจากปัญหากรรมสิทธิ์ที่ดิน และการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่ดินว่างเปล่าของภาครัฐ

(๒) เด็กยากจนยังเข้าไม่ถึงการศึกษาขั้นพื้นฐาน ขณะที่โอกาสในการเข้าถึงการศึกษาในระดับปริญญาตรียังมีความแตกต่างกันตามฐานะของกลุ่มประชากร ระหว่างเขตเมือง-ชนบท และระหว่างภูมิภาค มีปัจจัยหลักมาจากปัญหาเรื่องค่าครองชีพและการเดินทางไปศึกษา โดยกลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ดีที่สุดในโอกาสเข้าถึงการศึกษาระดับปริญญาตรีมากกว่ากลุ่มประชากรร้อยละ ๑๐ ที่มีฐานะความเป็นอยู่ด้อยที่สุดประมาณ ๑๙.๑ เท่า นักศึกษาในเขตเมืองมีโอกาสสูงกว่านักศึกษาในเขตชนบทประมาณ ๒.๒ เท่า

(๓) คุณภาพการให้บริการสาธารณสุขยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันระหว่างภูมิภาค โดยเฉพาะการกระจายทรัพยากรทางการแพทย์และสาธารณสุข อาทิ จากการสำรวจทรัพยากรสาธารณสุขในปี ๒๕๕๖ พบว่า อัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างกรุงเทพฯ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่างกันถึง ๓.๖ เท่า

(๔) ความเหลื่อมล้ำการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมของแรงงาน แรงงานอิสระ เข้าถึงการคุ้มครองมากขึ้น จากการเข้าถึงการประกันตนตามมาตรา ๕๐ ที่เพิ่มขึ้นจาก ๑.๒๙ ล้านคน ในปี ๒๕๕๕ เป็น ๒.๔๗๑ ล้านคน ในปี ๒๕๕๗ ทำให้แรงงานในระบบมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๒.๔ ในปี ๒๕๕๗ อย่างไรก็ตาม แรงงานในระบบได้รับค่าจ้างเฉลี่ยสูงกว่าแรงงานนอกระบบประมาณ ๒.๑ เท่า ในปี ๒๕๕๖

(๕) ความเหลื่อมล้ำด้านกระบวนการยุติธรรม เนื่องจากประชาชนไม่เข้าใจกฎหมาย เข้าไม่ถึงกระบวนการยุติธรรม และหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมขาดการบูรณาการในการทำงาน นอกจากนี้ ผู้มีรายได้น้อยมักไม่ได้รับความเป็นธรรม ไม่สามารถต่อสู้คดีจากการที่ไม่สามารถรับภาระค่าใช้จ่ายในกระบวนการยุติธรรมและต้องใช้ระยะเวลายาวนาน

๒.๒.๖ คนไทยมีความมั่นคงทางสังคมมากขึ้น จากการที่คนไทยกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ได้รับความคุ้มครองทางด้านสุขภาพ โดยอยู่ภายใต้ระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าร้อยละ ๗๓.๘ ระบบประกันสังคมร้อยละ ๑๖.๗ และระบบสวัสดิการรักษายาบาลข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจร้อยละ ๗.๑ ขณะที่ กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้น โดยในปี ๒๕๕๘ ผู้สูงอายุได้รับการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็นแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ ๘.๓ ล้านคน จากผู้สูงอายุทั้งประเทศ ๑๐.๔ ล้านคน ส่วนผู้พิการได้รับเบี้ยยังชีพเพิ่มขึ้นเป็น ๘๐๐ บาท ครอบคลุมผู้พิการร้อยละ ๘๙.๕ และรัฐให้เงินอุดหนุนแก่เด็กด้อยโอกาสที่อยู่ในครอบครัวยากจนให้ได้รับการเลี้ยงดูที่มีคุณภาพภายใต้โครงการอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิดอย่างไรก็ตาม สวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยยังไม่ครอบคลุมกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้ แม้ว่ารัฐจัดสวัสดิการด้านที่อยู่อาศัยภายใต้โครงการต่างๆ แต่ปัจจุบันกลุ่มผู้มีรายได้น้อยและรายได้ปานกลาง

ยังไม่มีกรรมสิทธิ์ในที่อยู่อาศัยถึง ๔.๕๔๔,๙๒๖ ครัวเรือน อย่างไรก็ตาม รัฐเริ่มให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่อยู่อาศัยแก่ผู้สูงอายุโดยเฉพาะผู้ที่มีรายได้น้อยและผู้ยากไร้

๒.๒.๗ วัฒนธรรมอันดีงามของไทยเริ่มเสื่อมถอยและสังคมไทยมีแนวโน้มเป็นสังคมพหุวัฒนธรรมมากขึ้น อาทิ การให้คุณค่ากับความสนุกสนาน และความสะดักสบาย ละเลยเรื่องวินัย มีความเห็นแก่ตัว ไม่รู้จักเสียสละไม่เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขาดความรับผิดชอบ นอกจากนี้ยังมีแนวโน้มการเป็นสังคมพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะการเข้ามาของแรงงานต่างชาติที่ก่อให้เกิดการนำเอาวัฒนธรรมต้นทางผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่น

๒.๒.๘ ความเข้มแข็งของชุมชนมีแนวโน้มที่ดีขึ้น ชุมชนสามารถแก้ปัญหาและสนองต่อความต้องการของชุมชนด้วยตนเองได้ดีขึ้น โดยมีกระบวนการจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ได้รับการสนับสนุนทั้งในด้านองค์ความรู้และงบประมาณในกิจกรรมที่เกินความสามารถของชุมชน มีการรวมกลุ่มทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายเพิ่มขึ้นจาก ๑๔๒,๖๓๒ แห่งในปี ๒๕๕๕ เป็น ๑๕๒,๓๗๗ แห่ง ในปี ๒๕๕๖ ส่วนใหญ่เป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพ ร้อยละ ๓๒.๕๑ ขององค์กรทั้งหมด และองค์กรการเงิน ร้อยละ ๒๖.๗๗

๒.๒.๙ ความไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกันส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในสังคม ในช่วงระยะเวลากว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นทางการเมืองของกลุ่มต่างๆ ที่มีความรุนแรงมากขึ้น นำไปสู่ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน และส่งผลกระทบต่อสภาพจิตใจของประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม

๒.๓ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓.๑ ทรัพยากรธรรมชาติส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมาก ก่อให้เกิดความเสื่อมโทรมอย่างต่อเนื่องและเกิดปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้น

(๑) **พื้นที่ป่าไม้ลดลง** เนื่องจากจำนวนประชากรที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้ความต้องการใช้ที่ดินเพื่อการผลิตทางการเกษตร การอยู่อาศัย และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วย พื้นที่ป่าไม้จึงถูกบุกรุกทำลายมากขึ้น โดยพื้นที่ป่าไม้ลดลงจาก ๑๓๑.๐๒ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๓๓ ของพื้นที่ทั้งหมดของประเทศในปี ๒๕๐๔ เป็น ๑๐๒ ล้านไร่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖ ในปี ๒๕๕๖

(๒) **ทรัพยากรดินเสื่อมโทรม** ทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ทรัพยากรดินและที่ดินมีปัญหาความเสื่อมโทรมของดินจากการใช้ประโยชน์ที่ไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ ดินเกษตรกรรมเสื่อมคุณภาพ การชะล้างพังทลายของดิน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาพื้นที่สูงชันหรือพื้นที่ภูเขา ซึ่งมีข้อจำกัดในการนำไปใช้ประโยชน์ การใช้ทรัพยากรที่ดินของประเทศยังไม่มีประสิทธิภาพและขาดการบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การบริหารจัดการที่ดินมีปัญหาความไม่เป็นธรรมและการกระจายสิทธิการถือครองที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพกำลังตกอยู่ภายใต้ภาวะถูกคุกคาม โดยมีสาเหตุมาจากการสูญเสียระบบนิเวศป่าไม้อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน

(๓) **ป่าชายเลนและระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย** และมีการเปลี่ยนแปลงสภาพไปใช้ประโยชน์อื่นๆ จำนวนมาก เช่น การเพาะเลี้ยงชายฝั่ง โดยเฉพาะการทำนากุ้ง การขยายตัวของเมืองและ

อุตสาหกรรม ทำให้พื้นที่ป่าชายเลนลดลงจากปี ๒๕๐๔ ที่มีพื้นที่ป่าชายเลนกว่า ๒.๓ ล้านไร่ เหลือเพียง ๑.๕ ล้านไร่ ในปี ๒๕๕๒ คิดเป็นการลดลงร้อยละ ๓๔.๘ ทำให้รัฐเริ่มมีนโยบายปกป้องป่าชายเลนอย่างจริงจัง โดยไม่อนุญาตการต่อสัมปทานบัตรทั้งหมดตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ และห้ามการใช้ประโยชน์อื่นๆ อย่างไรก็ตาม ในระหว่างปี ๒๕๔๙-๒๕๕๔ พบว่า ป่าชายเลนมีสภาพดีขึ้น ในปี ๒๕๕๔ ผลผลิตประมงทะเลมีปริมาณเพียง ๑.๖๑ ล้านตัน ลดลงจากปี ๒๕๔๙ ที่มีปริมาณ ๒.๔๒ ล้านตัน ในขณะที่พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งของประเทศไทยยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากปริมาณความต้องการสัตว์น้ำที่เพิ่มมากขึ้น

(๔) การผลิตพลังงานในประเทศไม่เพียงพอกับความ ต้องการ แต่ประสิทธิภาพการใช้พลังงานดีขึ้น ความต้องการใช้พลังงานของประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๓๐ ปีที่ผ่านมาแต่การผลิตพลังงานเชิงพาณิชย์เพื่อการบริโภคภายในประเทศไม่เพียงพอกับความ ต้องการ ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยในปี ๒๕๕๕ ต้องนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๖ อยู่ที่ระดับ ๑.๐๘ ล้านบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน คิดเป็นร้อยละ ๕๔ ของความต้องการใช้ในปี ๒๕๕๕ และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๕ ของ GDP โดยน้ำมันดิบมีการนำเข้าสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของการนำเข้าพลังงานทั้งหมด ขณะที่การใช้พลังงานเชิงพาณิชย์ขั้นต้นในปี ๒๕๕๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๘ อยู่ที่ระดับ ๑.๘๘๑ พันบาร์เรลเทียบเท่าน้ำมันดิบต่อวัน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการใช้พลังงานของประเทศไทยมีแนวโน้มดีขึ้น โดยมีอัตราการเพิ่มขึ้นของการใช้พลังงานต่ำกว่าอัตราขยายตัวของ GDP โดยในปี ๒๕๕๕ การเพิ่มขึ้นของ GDP ร้อยละ ๑ ขณะที่มีการใช้พลังงานเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ ๐.๖

(๕) ทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ประเทศไทยประกอบด้วย ๒๕ กลุ่มน้ำหลัก น้ำทำตามธรรมชาติมีปริมาณรวม ๒๘๕,๒๒๗ ล้านลูกบาศก์เมตร ขณะที่การพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำในประเทศมีความจุคิดเป็นร้อยละ ๒๘ ของปริมาณน้ำทำธรรมชาติ มีอ่างน้ำบาดาลทั้งหมด ๒๗ อ่างน้ำบาดาล มีปริมาณการกักเก็บในชั้นน้ำบาดาลรวมประมาณ ๑.๑๓ ล้านล้านลูกบาศก์เมตร มีศักยภาพที่จะพัฒนาขึ้นมาใช้ได้ โดยไม่กระทบต่อปริมาณน้ำบาดาลที่มีอยู่ได้รวมปีละ ๖๘,๒๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร อย่างไรก็ตาม การพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มีข้อจำกัดในเรื่องของความคุ้มทุนเนื่องจากมีค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ และการดำเนินการสำรวจสูง ขณะที่ภาพรวมความต้องการใช้น้ำในประเทศ ในปี ๒๕๕๗ มีจำนวนประมาณ ๑๕๑,๗๕๐ ล้านลูกบาศก์เมตร โดยที่ศักยภาพของการเข้าถึงแหล่งน้ำของภาคส่วนต่างๆ มีจำนวน ๑๐๒,๑๔๐ ล้านลูกบาศก์เมตร และยังไม่สามารถจัดสรรน้ำตามความต้องการได้อีกประมาณ ๔๙,๖๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๒.๓.๒ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง

(๑) ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ แนวโน้มอัตราการเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นจาก ๑.๐๔ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๓ เป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ สถานที่กำจัดขยะแบบถูกต้องตามหลักวิชาการมีเพียงร้อยละ ๑๙ และมีการนำมูลฝอยกลับไปใช้ประโยชน์เพียงร้อยละ ๑๘ ทำให้มีปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๑๙.๙ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๖ ของเสียอันตราย ในปี ๒๕๕๗ มีประมาณ ๒.๖๙ ล้านตัน โดยขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่มีการปรับเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้ในอนาคตอาจต้องประสบปัญหาการกำจัดซากของเสียเหล่านี้ หากภาครัฐไม่มีมาตรการหรือมีกฎหมายควบคุมการรีไซเคิลขยะอย่างครบวงจร ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้

ประมาณร้อยละ ๗๐ โดยภาคอุตสาหกรรมมีการนำของเสียอันตรายกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่มากขึ้น แต่ยังคงพบการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในหลายพื้นที่อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากต้นทุนในการกำจัดสูง

(๒) มลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง แต่มีแนวโน้มดีขึ้น ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศ และที่เป็นปัญหาสำคัญได้แก่ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) โดยมีพื้นที่วิกฤติในเขตพื้นที่มาบตาพุด จังหวัดระยอง ที่ยังคงประสบปัญหาสารอินทรีย์ระเหยง่าย ในขณะที่พื้นที่อื่น เช่น กรุงเทพฯ ปทุมธานี เชียงใหม่ ขอนแก่น พบสารเบนซินเกินค่ามาตรฐาน แต่ส่วนใหญ่มีปริมาณลดลงจากปีที่ผ่านมา ซึ่งได้รับผลดีจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ทั้งนี้ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร การที่ปัญหาฝุ่นละอองและเบนซินมีปริมาณลดลง ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการปรับปรุงมาตรฐานน้ำมันเชื้อเพลิงจาก EURO ๓ เป็น EURO ๔ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ และการปรับปรุงระบบขนส่งสาธารณะและทางจักรยาน การเข้มงวดกับการตรวจจับรถควันดำ อย่างไรก็ตาม ปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่มาจากสาเหตุหลักคือปริมาณรถยนต์จำนวนมากสำหรับมลพิษจากหมอกควัน ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน พบว่าสถานการณ์ดีขึ้นเป็นลำดับ โดยความร่วมมือและการทำงานระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และประชาชนดีขึ้น

(๓) คุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สถานการณ์คุณภาพน้ำในช่วง ๑๐ ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๔๘-๒๕๕๗) มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง โดยแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง ส่วนแหล่งน้ำที่อยู่ในเกณฑ์พอใช้และเสื่อมโทรมมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และการระบายน้ำเสียจากชุมชน ระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการบำบัดน้ำเสียที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวและการเจริญเติบโตของชุมชน โดยปัจจุบันมีปริมาณน้ำเสียจากชุมชน ๑๐.๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อวัน ขณะที่ระบบบำบัดน้ำเสียรองรับน้ำเสียที่เกิดขึ้นได้เพียงร้อยละ ๓๑

(๔) ประเทศไทยปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพิ่มขึ้น แต่อัตราการเติบโตลดลงปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากสาขาพลังงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตามปริมาณความต้องการใช้พลังงานที่เพิ่มขึ้นตามการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ จากรายงานแห่งชาติฉบับที่ ๒ การจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทย ระบุว่าประเทศไทยมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในปี ๒๕๓๓ ปริมาณ ๒๒๙.๐๘ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า และเพิ่มเป็น ๒๖๕.๙ ล้านตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า ในปี ๒๕๔๗ โดยปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี อย่างไรก็ตาม อัตราการเติบโตลดลงในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา ทั้งนี้เนื่องมาจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ ที่มีการดำเนินงานเพิ่มมากขึ้นในประเทศ ประกอบกับการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นร้อยละ ๑.๑ จึงส่งผลให้ภาคดังกล่าวเป็นภาคที่มีความสำคัญมากในการเพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ

๒.๓.๓ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยเกิดขึ้นบ่อยครั้งและมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง วัตภัย และดินถล่ม สร้างความเสียหายนับเป็นมูลค่ากว่าหมื่นล้านบาท อันเป็นผลกระทบมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอย่างยิ่งอุทกภัยมีแนวโน้มและความถี่มากขึ้น ซึ่งจะส่งผล

กระทบต่อภาคการผลิตและวิถีการดำรงชีวิตของคนไทยเป็นประจำทุกปีในมิติของจำนวนประชากรเสี่ยงภัย จะพบว่าภัยแล้งเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลกระทบต่อประชากรเป็นจำนวนมากกว่าภัยประเภทอื่นๆ ในขณะที่ น้ำท่วมเป็นภัยธรรมชาติที่ส่งผลให้ประเทศไทยถูกจัดอยู่ในลำดับประเทศที่มีความเสี่ยงด้านๆ ของโลก

๒.๔ ด้านการบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา

๒.๔.๑ ด้านธรรมาภิบาล

(๑) ประเทศไทยจะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วนจากการประเมินผ่านดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันในสังคมไทย ซึ่งว่า สังคมไทยในภาพรวมมีความอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอยู่ในระดับปานกลางในปี ๒๕๕๖ แต่องค์ประกอบด้านสังคมประชาธิปไตยที่มีธรรมาภิบาลอยู่ในระดับที่ต้องเร่งแก้ไข สถานการณ์ดังกล่าว ถือเป็นความจำเป็นของประเทศไทยที่จะต้องให้ความสำคัญกับเรื่องธรรมาภิบาลอย่างเร่งด่วน เนื่องจากสถานการณ์วิกฤตคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาลของสังคมไทย หลักธรรมาภิบาล ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอย่างน้อย ๖ ประการคือ (๑) หลักนิติธรรม (๒) หลักคุณธรรม (๓) หลักความโปร่งใส (๔) หลักความมีส่วนร่วม (๕) หลักความรับผิดชอบ (๖) หลักความคุ้มค่า ขณะนี้ ได้มีการสะสมตัวและลุกลามสู่ทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาคการเมืองทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่มีการซื้อสิทธิ์ ขายเสียง มีการทุจริตเพื่อให้ได้รับการเลือกตั้ง มีผลประโยชน์ส่วนตนทับซ้อนกับผลประโยชน์รัฐหน่วยงานภาครัฐ มีระบบการบริหารงานที่ไม่เป็นธรรมาภิบาล มีการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ หาผลประโยชน์ให้ตนเองและพวกพ้อง ภาคธุรกิจบางส่วนมีการร่วมมือกับนักการเมืองและข้าราชการ กระทำการทุจริตเพื่อให้ได้งานจากภาครัฐ ปิดงานอย่างรวดเร็ว ผูกขาดทางธุรกิจ หลีกเลี่ยงภาษี ขาดความรับผิดชอบต่อผู้บริโภค ภาคประชาชนมีแนวโน้มยอมรับการทุจริตต่างๆ ที่ตนเองได้รับประโยชน์มากขึ้น สถาบันทางศาสนาบางส่วนประพฤติผิดคุณธรรมและจริยธรรมเสียเอง มีปัญหาการบริหารจัดการทรัพย์สินของส่วนรวม ขาดความโปร่งใส ปล่อยให้คนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์ สื่อมวลชนหลายสำนักวางตัวไม่เป็นกลาง ไม่แสดงบทบาทในการต่อต้านการทุจริตหรือปกปิดข้อเท็จจริง รับผลประโยชน์จากกลุ่มนายทุนและนักธุรกิจการเมืองจนไม่สามารถรักษาจริยธรรมหรือจรรยาบรรณของวิชาชีพได้

(๒) ภาคเอกชนมีการประเมินหลักบรรษัทภิบาล ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors : IOD) ได้สำรวจการกำกับดูแลกิจการของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง พบว่า บริษัทจดทะเบียนที่มีธรรมาภิบาลมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๒% ในปี ๒๕๕๗ ถือว่าอยู่ในระดับดีเมื่อเทียบกับปี ๒๕๔๕ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๕๒% และมีคะแนนเฉลี่ยลดลงเมื่อเทียบกับปี ๒๕๕๔ ที่มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๗% แสดงให้เห็นว่า บริษัทจดทะเบียนไทย ให้ความสำคัญในการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการที่ดีเพื่อโอกาสในการเติบโตอย่างยั่งยืนและสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศสู่การยอมรับในระดับสากล

๒.๔.๒ ด้านการบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ

(๑) การบริหารจัดการภาครัฐมีการปรับปรุงตามยุคสมัย พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้จัดระเบียบการบริหารราชการแผ่นดินแบ่งออกเป็น ๓ ส่วนได้แก่ บริหารราชการส่วนกลาง บริหารราชการส่วนภูมิภาค และบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่ใช้หลักการกระจาย

อำนาจที่ส่วนกลางได้มอบอำนาจระดับหนึ่งให้ประชาชนในท้องถิ่นไปดำเนินการปกครองตนเองอย่างอิสระ โดยที่ไม่ขัดต่อกฎหมายของประเทศ ทั้งสามส่วนนี้อยู่ในการควบคุมและบริหารงานของคณะรัฐมนตรี ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารราชการแผ่นดิน รวมไปถึงการกำหนดนโยบายเพื่อให้ข้าราชการนำไปปฏิบัติ ทั้งนี้การปฏิรูประบบราชการที่เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจนในโครงสร้างของหน่วยราชการเกิดขึ้นจากพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มีการกำหนดส่วนราชการไว้เป็น ๒๐ กระทรวง และส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง

(๒) การกระจายอำนาจเกิดผลสำเร็จหลายด้านแต่ยังมีปัญหาที่ต้องแก้ไขการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ในระยะที่ผ่านมาได้ดำเนินการตามแนวทางของรัฐธรรมนุญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๔๐ และ ๒๕๕๐ และตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นฉบับที่ ๑ และฉบับที่ ๒ นอกจากนี้ มีการใช้งบประมาณเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการถ่ายโอนภารกิจ หน้าที่และเพิ่มรายได้ในการดำเนินงานของ อปท. โดยในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๓ สัดส่วนของรายได้ของท้องถิ่นต่อรายได้รัฐบาลคิดเป็นร้อยละ ๑๓.๓๑ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕.๑๗ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ และร้อยละ ๒๘.๒๑ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ มีการถ่ายโอนภารกิจไปแล้วตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ อปท. ฉบับที่ ๑ จำนวน ๑๘๕ ภารกิจจากภารกิจที่จะต้องถ่ายโอน ๒๔๕ ภารกิจและถ่ายโอนภารกิจตามแผนปฏิบัติการฯ ฉบับที่ ๒ จำนวน ๗๕ งาน/กิจกรรมจาก ๑๑๔ งาน/กิจกรรม และถ่ายโอนบุคลากรจากส่วนกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๙,๘๕๐ คน แบ่งเป็นข้าราชการ ๑,๓๗๘ คน บุคลากรทางการศึกษา ๕,๒๙๕ คน ข้าราชการกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประจำอยู่ที่สถานีอนามัย จำนวน ๗๙ คน และลูกจ้างประจำ ๓,๐๙๘ คน อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาที่ต้องการการแก้ไข เช่น การทับซ้อนของอำนาจ หน้าที่และเขตพื้นที่ระหว่างองค์การบริหารส่วนจังหวัดและเทศบาลหรือองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้การจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชนยังขาดความสมดุล ปัญหาการซื้อเสียง ทำให้การเลือกตั้งระดับท้องถิ่นขาดความชอบธรรม และปัญหาการขาดแคลนรายได้ของ อปท. ซึ่งรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเองในภาพรวมมีสัดส่วนเพียงร้อยละ ๙.๙๐ ของรายได้รัฐบาลในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ และเพิ่มเป็นร้อยละ ๑๐.๖๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ ท้องถิ่นจำเป็นต้องพึ่งพาเงินอุดหนุนจากรัฐบาล คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕๒ และร้อยละ ๓๙.๔๖ ตามลำดับ ส่งผลให้ อปท. ในพื้นที่ที่มีกิจกรรมทางเศรษฐกิจหนาแน่น เช่น การเป็นแหล่งที่ตั้งของอุตสาหกรรม การค้า การบริการ การเป็นพื้นที่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ แหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงระดับโลก การจัดบริการสาธารณะรองรับการเติบโตของเมืองและการเพิ่มขึ้นของประชากรแฝงและแรงงานต่างด้าวได้อย่างมีขอบเขตจำกัด

๒.๔.๓ ด้านการทุจริตคอร์รัปชัน

ไทยกำลังประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก พัฒนาการของการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงจากในอดีตที่มีรูปแบบการทุจริตจัดซื้อจัดจ้าง รับสินบน ซึ่งสามารถตรวจสอบหาหลักฐานจับผิดมาลงโทษได้ เนื่องจากมีความซับซ้อนไม่มากเท่ากับการทุจริตคอร์รัปชันในปัจจุบันที่ประเทศไทยมีความเสียหายจากการทุจริตคอร์รัปชันขนาดใหญ่ที่สูงเป็นแสนล้านบาท อันเนื่องจากการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนซึ่งเป็นรูปแบบใหม่ที่เกิดมาก

ขึ้นในช่วงที่รัฐเข้ามามีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจและการหาประโยชน์จากธุรกิจในโลกสมัยใหม่ มีความซับซ้อนเพิ่มขึ้นและในปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาการทุจริตเชิงนโยบายและผลประโยชน์ทับซ้อนเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชน และมาตรการต่างๆ ที่ออกมา รวมทั้งกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริตและการตรวจสอบจากองค์กรต่างๆ ยังไม่สามารถที่จะเข้าไปแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ ดังปรากฏตามดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) พ.ศ. ๒๕๕๗ ขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ พบว่าประเทศไทยได้ ๓๘ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน อยู่อันดับที่ ๘๕ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๕ ประเทศทั่วโลก จะเห็นได้ว่าประเทศไทยมีคะแนนดีขึ้นเล็กน้อยเทียบกับปี ๒๕๕๖ ที่ได้ ๓๕ คะแนน อยู่อันดับ ๑๐๒ โดยเมื่อเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนพบว่า ประเทศไทยมีคะแนนเท่ากับประเทศฟิลิปปินส์ ส่วนประเทศสิงคโปร์สูงถึง ๘๔ คะแนน และมาเลเซียได้ ๕๒ คะแนน (คะแนนมากหมายถึงมีคอร์รัปชันน้อย)

๓. บริบทการเปลี่ยนแปลงและสภาพอนาคตประเทศไทย

๓.๑ บริบทภายใน

๓.๑.๑ ภาพเศรษฐกิจไทยในกรณีฐาน

ภายใต้สมมติฐาน (๑) แนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกเฉลี่ยร้อยละ ๓.๘ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และร้อยละ ๔.๒ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๒) การลงทุนภาครัฐขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔ (๓)ราคาน้ำมันเฉลี่ย ๗๐-๙๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และเฉลี่ย ๘๐-๑๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรลในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ (๔) ผลผลิตภาพการผลิตรวมขยายตัวร้อยละ ๒.๑ โดยผลผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรหดตัวต่อเนื่องเฉลี่ยร้อยละ ๐.๘ ภาคอุตสาหกรรมขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๒.๐ และภาคบริการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๐ (๕) การลงทุนภาคเอกชนขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ และ (๖) กำลังแรงงานลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒ และร้อยละ ๐.๗ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ และ ๑๓ ตามลำดับภายใต้สมมติฐานเหล่านี้ เศรษฐกิจไทยในช่วง ๑๐ ปีข้างหน้ามีแนวโน้มที่จะขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓-๔.๓ โดยมีค่ากลางของการประมาณการร้อยละ ๓.๘ ซึ่งทำให้เศรษฐกิจไทยจะสามารถขยับฐานะขึ้นเป็นประเทศรายได้สูงในช่วงปี ๒๕๗๑ (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๔.๓ - ๒๕๗๔) (ในกรณีเศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๓.๓) การขยายตัวในกรณีฐานดังกล่าวทำให้เศรษฐกิจไทยมีความเสี่ยงที่จะตกอยู่ภายใต้กับดักประเทศรายได้ปานกลางอย่างถาวรมากขึ้น เมื่อคำนึงถึงเงื่อนไขในระยะยาว โดยเฉพาะ (๑) การลดลงของกำลังแรงงานที่จะหดตัวเร่งขึ้นเป็นเฉลี่ยร้อยละ ๑.๐ ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๔ ซึ่งจะเป็ปัจจัยถ่วงต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจมากขึ้น (๒) ชีตความสามารถด้านการคิดค้นเทคโนโลยีและนวัตกรรมซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการยกระดับฐานะประเทศเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงจะลดลงตามการเพิ่มขึ้นของสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุ (๓) จำนวนประชากรรวมจะเริ่มลดลงในปี ๒๕๗๐ ซึ่งส่งผลให้อุปสงค์และการผลิตเพื่อตอบสนองความต้องการในประเทศขยายตัวช้าลง

(๔) การเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ที่การปรับตัวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุช้ากว่าไทย (๕) ภาระการใช้จ่ายเพื่อดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นทำให้การจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาประเทศเพื่อยกระดับฐานะการพัฒนาประเทศมีข้อจำกัดมากขึ้น (๖) เกณฑ์รายได้ขั้นต่ำสำหรับการเป็นประเทศรายได้สูงปรับตัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยประมาณ ๑๐๐-๒๐๐ ดอลลาร์ สรอ. ต่อคนต่อ

ปีตามการเพิ่มขึ้นของรายได้และมาตรฐานการครองชีพของประเทศสำคัญๆ เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ประเทศไทยมีความเสี่ยงที่จะไม่สามารถหารายได้ที่เพียงพอในการที่จะทำให้คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีความภาคภูมิใจ มีเกียรติและศักดิ์ศรีในประชาคมภูมิภาคและในเวทีโลก

๓.๑.๒ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ

การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยส่งผลให้อัตราการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานต้องแบกรับการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มสูงขึ้น โดยในปี ๒๕๕๓ มีประชากรวัยแรงงาน ๕ คนที่มีศักยภาพแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน และคาดการณ์ว่าในปี ๒๕๘๓ จะเหลือประชากรวัยแรงงานเพียง ๑.๗ คนแบกรับผู้สูงอายุ ๑ คน การขาดแคลนกำลังแรงงานทำให้ต้องนำเข้าแรงงานไร้ทักษะจากประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานไทยในด้านการยกระดับรายได้และทักษะฝีมือแรงงานจะซ้าลง ผลผลิตภาพแรงงานไทยอาจเพิ่มขึ้นช้า ปัญหาการค้ำมนุษย์ และการขาดการคุ้มครองทางสังคมขั้นพื้นฐานที่จำเป็น ซึ่งจะเป็นปัญหาต่อเนื่องที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนไทย อาทิ อาชญากรรม โรคระบาด และภาระทางการคลังของระบบบริการทางสังคม อย่างไรก็ตาม นับเป็นโอกาสในการพัฒนาสินค้าและบริการ ธุรกิจบริการที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นเป็นตัวเลขเบื้องต้น สศช. จะคำนวณใหม่อีกครั้งเมื่อการปรับปรุงฐานข้อมูลในแบบจำลองเสร็จสมบูรณ์เกณฑ์ขั้นต่ำในปี ๒๕๕๖ ซึ่งอยู่ที่ ๑๒,๗๔๕ ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อคนต่อปี

๓.๑.๓ ความเหลื่อมล้ำ

ความเหลื่อมล้ำเป็นปัญหาสำคัญในสังคมไทยทั้งความเหลื่อมล้ำด้านรายได้ โอกาส การเข้าถึงบริการภาครัฐและการเข้าถึงทรัพยากรธรรมชาติ นำไปสู่ความขัดแย้งในสังคม และเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศที่ลดทอนความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและความมั่นคงทางสังคม จากการกระจายรายได้และผลประโยชน์ของการพัฒนาไปยังกลุ่มคนต่างๆ ในสังคม บางพื้นที่และบางสาขาการผลิตไม่ทั่วถึงเป็นธรรมผลประโยชน์ส่วนใหญ่ตกอยู่ในกลุ่มที่มีโอกาสและรายได้สูง ทำให้สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยร้อยละ ๑๐ ของประชากรกับกลุ่มคนจนร้อยละ ๑๐ ของประชากร มีความแตกต่างกันถึง ๓๔.๔ เท่าในปี ๒๕๕๖ นอกจากนี้ความเหลื่อมล้ำยังส่งผลให้เกิดปัญหาต่างๆ อาทิ ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน คนยากจนขาดโอกาส การเข้าถึงบริการการศึกษาและสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียม การแย่งชิงทรัพยากร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารปัญหาอาชญากรรมและยาเสพติด

๓.๑.๔ ความเป็นเมือง

การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชนบทไปสู่ความเป็นเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพื่อลดความแออัดของเมืองหลวงและเมืองหลัก อันเป็นการกระจายความเจริญสู่พื้นที่อื่นๆ จึงจำเป็นต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการบริการสาธารณะเพื่อรองรับการเติบโตของเมือง การใช้ประโยชน์ของทรัพยากรท้องถิ่นทั้งปัจจัยการผลิตและแรงงานไปสู่ภาคการค้า บริการ และอุตสาหกรรม ตลอดจนการแสวงหาเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จะช่วยลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะส่งผลต่อการลดลงและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรท้องถิ่น การลดลงของแรงงานในภาคเกษตร รวมทั้งปัญหาการบริหารจัดการขยะทั้งขยะชุมชนและอุตสาหกรรม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของประชากรและแรงงานในพื้นที่อาจส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม การผลิตและกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการคนในเมืองที่มากขึ้น จะส่งผลให้เกิดการประหยัดจากขนาด การขนส่งมีต้นทุนต่ำลง และการ

ลงทุนในระบบสาธารณสุขบุคคลจะมีความคุ้มค่ามากขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการแรงงานที่มากขึ้นจะมีส่วนเอื้อหรือทำให้จำเป็นต้องมีการจัดตั้งสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการที่มีจำนวนมาก

๓.๑.๕ การบริหารจัดการภาครัฐ

(๑) ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ วางกรอบด้านการบริหารจัดการภาครัฐ เอื้อต่อการพัฒนาธรรมาภิบาลภาครัฐ ร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ มีมาตราสำคัญๆ ที่จะช่วยสนับสนุนให้การบริหารจัดการและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนา อาทิ มาตรา ๖๙ หน่วยงานของรัฐ องค์การเอกชนหรือองค์กรใดที่ดำเนินกิจกรรมโดยใช้เงินแผ่นดิน มีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะเพื่อให้พลเมืองได้ติดตามและตรวจสอบ มาตรา ๘๒ รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และต้องจัดระบบงานราชการและงานของรัฐอย่างอื่น ให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล พัฒนาและสร้างโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน กระจายอำนาจและจัดการกิจ อำนาจหน้าที่ และขอบเขตความรับผิดชอบที่ชัดเจนระหว่างราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น รวมทั้งมีกลไกป้องกันและขจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบที่มีประสิทธิภาพทั้งในภาครัฐและภาคเอกชน ฯลฯ มาตรา ๘๙ รัฐต้องดำเนินนโยบายการเงิน การคลัง และงบประมาณภาครัฐ โดยยึดหลักการรักษาวินัยและความยั่งยืนทางการคลัง และการใช้จ่ายเงินแผ่นดิน อย่างคุ้มค่า จัดให้มีระบบการเงินการคลังเพื่อสังคม มีระบบภาษีอากรที่มีความเป็นธรรมมีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

(๒) ภาคประชาสังคมให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการของภาครัฐสถาบันทางสังคม อาทิ มูลนิธิ สถาบันการศึกษา หน่วยงานวิจัยต่างๆ นำเสนอผลการติดตาม วิเคราะห์ สังเคราะห์ เรื่องที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการประเทศและการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการพัฒนาทั้งประเด็นธรรมาภิบาล การทุจริตคอร์รัปชันทั้งการคอร์รัปชันขนาดใหญ่และคอร์รัปชันภาคครัวเรือน การบริหารจัดการภาครัฐและการกระจายอำนาจ เพื่อรายงานข้อค้นพบและข้อเสนอแนะสู่สาธารณะ เป็นแรงกดดันให้ผู้มีอำนาจภาครัฐหันมาพิจารณา ทบทวน แนวนโยบาย มาตรการ และกลไกการทำงานต่างๆ ให้เหมาะสมมากขึ้น

๓.๒ บริบทภายนอก

๓.๒.๑ การเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของโลก

องค์การสหประชาชาติประเมินสถานการณ์ว่าในช่วงปี ๒๕๔๔-๒๖๔๓ (ค.ศ. ๒๐๐๑-๒๑๐๐) จะเป็นศตวรรษแห่งผู้สูงอายุ หมายถึงการมีประชากรอายุ ๖๐ ปีขึ้นไปมากกว่าร้อยละ ๑๐ ของประชากรรวมทั่วโลก โดยประเทศที่พัฒนาแล้วจะใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนานในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเช่น ญี่ปุ่น อเมริกา ยุโรป ขณะที่กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจะมีระยะเวลาเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรดังกล่าวค่อนข้างสั้นกว่า สะท้อนถึงระยะเวลาในการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุที่สั้นกว่าประเทศพัฒนาแล้วค่อนข้างมาก โดยการเป็นสังคมผู้สูงอายุจะส่งผลให้มีการขาดแคลนแรงงานในประเทศ และมีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมากขึ้น นอกจากนี้ มีความต้องการสินค้าและบริการที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุมากขึ้น นับเป็นโอกาสอย่างมากสำหรับประเทศไทยที่จะพัฒนาด้านธุรกิจและลงทุนด้านการค้า

และบริการ ด้านการท่องเที่ยว ที่พักอาศัย การให้บริการสุขภาพในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งเป็นโอกาสของแรงงานไทยในการไปทำงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว

๓.๒.๒ การปรับเปลี่ยนด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่รวดเร็ว

การปรับเปลี่ยนที่รวดเร็วด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบการผลิตและการค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีมาช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กลายเป็นรูปแบบการค้าที่มีบทบาทมากขึ้น มีการยกระดับกระบวนการผลิตแบบอัตโนมัติไปสู่การใช้เทคโนโลยีที่ผสมผสานระหว่าง Information Technology กับ Operational Technology หรือที่เรียกว่า Internet of Things (เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมอุปกรณ์และ เครื่องมือต่างๆ เช่น โทรศัพท์มือถือรถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์ และอื่นๆ เข้าไว้ด้วยกัน) เพื่อผลิตสินค้าตามความต้องการของผู้บริโภคจำนวนมากยิ่งขึ้น โดยหากภาคการผลิตที่ปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีไม่ทันขาดการลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรมจะทำให้ความสามารถในการแข่งขันลดลง

๓.๒.๓ ความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจในระดับภูมิภาคและระดับโลกที่สูงขึ้น

(๑) แนวโน้มการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศเพื่อนบ้านมีการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและเขตเศรษฐกิจพิเศษภายในประเทศ ซึ่งจะมีผลต่อทิศทางการวางแผนพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศไทย ตลอดจนการปรับเปลี่ยนกฎ ระเบียบ กติกา ด้านการค้าการลงทุนที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องความโปร่งใสและสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

(๒) การเปิดเสรีภายใต้ข้อตกลงประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จะนำมาซึ่งโอกาสที่สำคัญๆ หลายประการต่อการยกระดับศักยภาพการขยายตัวของเศรษฐกิจไทย ได้แก่ ๑) การลดข้อจำกัดในด้านอุปสงค์ในประเทศ ๒) โอกาสในการใช้ปัจจัยการผลิตและแรงงานสำหรับการพัฒนาภาคเกษตรและอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงานและวัตถุดิบเข้มข้นในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาตนเองไปสู่ระดับการผลิตที่สูงขึ้นทั้งการผลิตในประเทศและการใช้ฐานการผลิตในประเทศเพื่อนบ้าน และ ๓) โอกาสในการใช้ความได้เปรียบด้านสถานที่ตั้งและด้านโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้เป็นศูนย์กลางทางการบริการและการผลิตภาคอุตสาหกรรมอนาคตในอนุภูมิภาคและในภูมิภาค

(๓) การเปิดเสรีทางการค้ากับประเทศที่พัฒนาแล้ว จะมีการนำประเด็นด้านมาตรฐานของการค้าและบริการมาเป็นข้อกีดกันทางการค้าซึ่งผู้ประกอบการภายในประเทศโดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องปรับตัวเพื่อพัฒนาผลิตภาพการผลิตและรูปแบบธุรกิจ พัฒนามาตรฐานของอุตสาหกรรม ตลอดจนพัฒนาสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม/ชุมชนมากขึ้นโดยแรงเหวี่ยงจากกระแสการเปิดเสรีทางการค้าจะก่อให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุน แนวโน้มราคาสินค้าเกษตรและสินค้าขั้นปฐม แรงกดดันจากการเพิ่มขึ้นของขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคโดยเฉพาะในการผลิตสินค้าเกษตร สินค้ากุ้งและเทคโนโลยีเข้มข้น รวมทั้งแนวโน้มนโยบายและมาตรการการพัฒนาของภาครัฐที่ยังไม่ทั่วถึง ยังมีแนวโน้มที่จะตอกย้ำปัญหาความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้ให้มีความรุนแรงมากขึ้นและเป็นอุปสรรคต่อการสร้างการเติบโตของเศรษฐกิจแบบทั่วถึง (Inclusive Growth) ซึ่งเป็นปัจจัยที่จำเป็นต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่องและยั่งยืน

(๔) ตลาดเงิน ตลาดทุน และเศรษฐกิจโลกยังมีความเสี่ยงที่จะผันผวนตลอดช่วงแผนฯ ๑๒ เนื่องจาก ๑) ผลกระทบจากการปรับทิศทางนโยบายการเงินในสหรัฐอเมริกาในช่วงต้นแผนพัฒนาฯ และแนวโน้มการปรับทิศทางนโยบายการเงินในยุโรปในช่วงกลางถึงปลายแผนพัฒนาฯ และ ๒) ปัญหาการสั่งสมหนี้สาธารณะในประเทศสำคัญ ในช่วงหลังวิกฤติเศรษฐกิจโลกที่มีความเสี่ยงจะพัฒนาไปสู่วิกฤติและสร้างผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลกหากมาตรการปฏิรูปในประเทศสำคัญ ของโลกไม่ประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม

(๕) ความเคลื่อนไหวของกระแสวัฒนธรรมโลก ความก้าวหน้าในการติดต่อสื่อสาร การขยายตัวของเครือข่ายทางสังคมออนไลน์ ส่งผลให้มีทั้งโอกาสและความเสี่ยง ต่อวิถีชีวิตทัศนคติ และความเชื่อในสังคม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล กระบวนการเรียนรู้ และพฤติกรรมกรรมาการบริโภคของคนในประเทศ

๓.๒.๔ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๑) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) จะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความรุนแรงมากขึ้น อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดความแห้งแล้งเป็นระยะเวลายาวนาน เกิดฝนขาดช่วง และมีฤดูกาลเปลี่ยนไป ส่งผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของดิน ป่าไม้เกิดความเสื่อมโทรม แหล่งน้ำขาดแคลน ผลผลิตทางการเกษตรลดลง เกิดโรคระบาดในพืชและสัตว์ และอาจเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์กรณีที่เกิดโรคระบาดใหม่ เกิดความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น ระบบนิเวศป่าไม้ ระบบนิเวศชายฝั่ง พื้นที่ชุ่มน้ำ เกิดการกัดเซาะชายฝั่ง และการสูญเสียแนวปะการัง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงด้านอาหาร สุขภาพ พลังงาน และลดทอนขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเองของชุมชน

(๒) การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศยังส่งผลให้ภัยพิบัติทางธรรมชาติมีแนวโน้มเกิดบ่อยครั้งขึ้นและมีความรุนแรงมากขึ้น ทั้งอุทกภัย ภัยแล้ง แผ่นดินไหวและดินโคลนถล่ม ส่งผลกระทบต่อภาคการผลิต การพัฒนาอุตสาหกรรม และการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมทั้งวิถีการดำรงชีวิตของประชาชน นอกจากนี้ ข้อตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะทวีความเข้มข้นและเป็นแรงกดดันให้ประเทศไทยต้องเตรียมพร้อมรับภาระในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้กระแสการแข่งขันทางการค้า

๓.๒.๕ วาระการพัฒนาของโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ (Post ๒๐๑๕ Agenda)

ประเด็นสำคัญของวาระการพัฒนาโลกภายหลัง ค.ศ. ๒๐๑๕ คือ การจัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในกรอบสหประชาชาติ (Sustainable Development Goals–SDGs) ในช่วงเวลา ๑๕ ปี โดยสหประชาชาติให้การรับรองแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วยเป้าประสงค์ (Goal) จำนวน ๑๗ ข้อ และเป้าหมาย (Target) จำนวน ๑๖๙ ข้อซึ่งจะส่งผลกระทบกับการวางแนวทางการพัฒนาประเทศในอนาคต ที่ต้องเน้นขจัดความยากจนให้หมดไป ประชาชนมีสุขภาพที่ดี มีระบบการศึกษา มีความเท่าเทียมกันทางเพศ ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบยั่งยืน มีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน ลดความไม่เท่าเทียมกันทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ มีรูปแบบการผลิต

และการบริโภคแบบยั่งยืน เตรียมความพร้อมในการรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมรักษาทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ มีการจัดการทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน ส่งเสริมให้สังคมมีความสุข มีความยุติธรรมและส่งเสริมความเป็นหุ้นส่วนเพื่อการพัฒนาในระดับโลกร่วมกัน

๔. กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๔.๑ กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่นำมาและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๔.๒ การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๔.๓ เป้าหมาย

๔.๓.๑ การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

- (๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐
- (๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๑๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์ สรอ.) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สรอ.) ต่อคนต่อปี
- (๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี
- (๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๔.๓.๒ การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

- (๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (Socio-Economic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- (๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
- (๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.๓.๓ การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

- (๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
- (๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔.๓.๔ การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๔.๓.๕ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

๕. แนวทางการพัฒนา

๕.๑ การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการหลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

๕.๑.๑ การส่งเสริมด้านการวิจัยและพัฒนา

พัฒนาสภาวะแวดล้อมของการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ทั้งด้านการลงทุนในการวิจัยและพัฒนา ด้านบุคลากรวิจัย ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการบริหารจัดการ รวมทั้งสนับสนุนและผลักดันให้ผู้ประกอบการมีบทบาทหลักด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนผลักดันงานวิจัยและพัฒนาให้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงทั้งเชิงพาณิชย์และสาธารณะโดยให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา

๕.๑.๒ การพัฒนาผลิตภาพแรงงาน

สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนากำลังคนและแรงงานให้มีทักษะความรู้และสมรรถนะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและรองรับการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียน โดยยกระดับและพัฒนาสมรรถนะแรงงานไทยด้วยเทคโนโลยี เร่งรัดให้แรงงานทั้งระบบมีการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานเพื่อสามารถแข่งขันในตลาดแรงงานได้ สนับสนุนให้แรงงานและปัจจัยการผลิตมีความยืดหยุ่นในการเคลื่อนย้ายระหว่างสาขาการผลิตและระหว่างพื้นที่การผลิต เพื่อให้แรงงานสามารถเคลื่อนย้ายไปสู่สาขาการผลิตที่มีผลิตภาพการผลิตสูงสุด และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมและบริการจัดทำกรอบคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานให้เป็นมาตรฐานที่เชื่อมโยงกันเพื่อยกระดับทักษะของแรงงานไทย

๕.๑.๓ การส่งเสริมผู้ประกอบการที่เข้มแข็งและพาณิชย์ดิจิทัล

พัฒนาขีดความสามารถของผู้ประกอบการให้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับตัวและดำเนินธุรกิจท่ามกลางการดำเนินนโยบายและมาตรการการกีดกันทางการค้าในรูปแบบต่างๆ เพิ่มสัดส่วนความเป็นเจ้าของของคนไทยและสนับสนุนให้มีการขยายตลาดที่มีแบรนด์สินค้าและช่องทางการตลาดที่เป็นของตนเองมากขึ้น ตลอดจนพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมและบริการเพื่อเข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต บริการและอุตสาหกรรมดิจิทัล

๕.๑.๔ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเร่งลงทุนและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่งเพื่อเชื่อมโยงพื้นที่

เศรษฐกิจในประเทศและต่างประเทศ ทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงข่ายรถไฟให้เป็นโครงข่ายหลักในการเดินทางและขนส่งของประเทศ พัฒนาโครงข่ายระบบขนส่งสาธารณะและโครงข่ายทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง ขยายขีดความสามารถของท่าอากาศยานหลักของประเทศ พัฒนาท่าเรือที่มีศักยภาพให้เป็นท่าเรืออิเล็กทรอนิกส์เต็มรูปแบบ รวมทั้งพัฒนาและปรับปรุงระบบโทรคมนาคมของประเทศ ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่เกิดจากลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น อุตสาหกรรมซ่อมบำรุงและผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน และอุตสาหกรรมระบบราง เป็นต้น เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศในการเป็นฐานการผลิตในภูมิภาคอาเซียน

๕.๑.๕ การปรับโครงสร้างการผลิต

ปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร โดยการปรับเปลี่ยนจากการผลิตสินค้าเกษตรขั้นปฐมเป็นสินค้าเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูงมีคุณภาพและมาตรฐานสากล สามารถสร้างความเชื่อมโยงทางด้านวัตถุดิบกับประเทศเพื่อนบ้านและลดระดับการผลิตสินค้าขั้นปฐมที่สูญเสียขีดความสามารถในการแข่งขัน ลงสู่ระดับที่จำเป็นสำหรับการสร้างความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน จัดระบบการผลิตให้สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของตลาดตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำทั้งด้านกายภาพและเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดจากขนาด พิจารณาพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่และแหล่งน้ำ ใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม ใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง ตลอดจนส่งเสริมและเร่งขยายผลแนวคิดการทำเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และระบบเกษตรกรรมยั่งยืนปรับโครงสร้างการผลิตภาคบริการโดยเร่งพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งให้เกิดความเชื่อมโยงกันเป็นโครงข่ายทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ เร่งพัฒนาท่าเทียบเรือขนาดใหญ่เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวทางทะเล ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวให้ครอบคลุมและทันสมัยทั้งการควบคุมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวและส่งเสริมการท่องเที่ยวและกำหนดและจัดทำกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวของไทยสู่สากลและรองรับการพัฒนาการท่องเที่ยวให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาเชิงพื้นที่ในลักษณะกลุ่มคลัสเตอร์ท่องเที่ยว โดยสนับสนุนการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของพื้นที่ที่มีความเชื่อมโยงทั้งทางกายภาพ วิถีชีวิต/วัฒนธรรมท้องถิ่นและกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างเชื่อมโยงด้านการท่องเที่ยวในภูมิภาคอาเซียน ทั้งประเทศที่มีพรมแดนติดกันและประเทศที่มีโครงข่ายคมนาคมขนส่งเชื่อมโยงกันเพื่อให้เกิดการพัฒนาแบบองค์รวมทั้ง

ระบบพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมอนาคตเพื่อเป็นแหล่งการถ่ายทอดเทคโนโลยี เชื่อมโยงการผลิตกับอุตสาหกรรมที่เป็นฐานรายได้ประเทศ และเป็นกลไกการขับเคลื่อนเศรษฐกิจไทยให้เข้าสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและบริการทั้งในระดับอนุภูมิภาคและในภูมิภาคอาเซียนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการขยายตัวด้านการค้าการลงทุน เช่น โลจิสติกส์ และพลังงาน รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนการลงทุนอื่นๆ เช่น ลดอุปสรรคการเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ เป็นต้น ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ทั้งภาคการผลิต การตลาด การบริหารจัดการการเงิน และโลจิสติกส์ เชื่อมโยงเศรษฐกิจดิจิทัลในการอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุนด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสนับสนุนการลงทุนเพื่อสร้างเศรษฐกิจและสังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ มุ่งเน้นการพัฒนาธุรกิจเชิงสร้างสรรค์ การลงทุนที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน การลงทุนด้านการวิจัยและพัฒนาเชิงพาณิชย์ การจัดตั้งสำนักงานใหญ่ข้ามประเทศ บริษัทการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการให้ความสำคัญเรื่องความรับผิดชอบต่อสังคมและการตอบแทนสู่สังคมขององค์กร และกิจการเพื่อสังคม

๕.๒ การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๕.๒.๑ การพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ

โดยช่วงวัยเด็กตั้งแต่แรกเกิดให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน วัยเรียน วัยรุ่นให้มีทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นภายใต้บริบทสังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม วัยแรงงานให้มีการพัฒนาระดับสมรรถนะฝีมือแรงงานเพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ วัยผู้สูงอายุให้มีการทำงานที่เหมาะสมตามศักยภาพและประสบการณ์ มีรายได้ในการดำรงชีวิต มีการสร้างเสริมและฟื้นฟูสุขภาพเพื่อป้องกันหรือชะลอความทุพพลภาพและโรคเรื้อรังต่างๆ ที่จะก่อให้เกิดภาวะแก่ปัจเจกบุคคล ครอบครัว และระบบบริการสุขภาพ

๕.๒.๒ การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง

โดย

- (๑) ปฏิรูประบบบริหารจัดการทางการศึกษา โดยปรับระบบบริหารจัดการการศึกษาใหม่เพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์ (Accountability)
- (๒) ปฏิรูประบบการคลังด้านการศึกษา เพื่อเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนในการจัดการศึกษา
- (๓) พัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ ตั้งแต่กระบวนการผลิต สรรหา และการคัดเลือกให้ได้คนดีคนเก่ง รวมทั้งระบบการประเมินและรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์จากตัวผู้เรียน และ
- (๔) ปฏิรูประบบการเรียนรู้ โดยมุ่งจัดการเรียนรู้เพื่อสร้างสมรรถนะกำลังคนทั้งระบบการศึกษาตั้งแต่ระดับปฐมศึกษาจนถึงการเรี้นรู้ตลอดชีวิต พัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ ปรับหลักสูตรและผลิตกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของตลาด การวิจัยและการใช้เทคโนโลยีและสื่อเพื่อการเรียนรู้

๕.๒.๓ การพัฒนาด้านสุขภาพ โดยส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทาง

การแพทย์เพื่อรองรับการเป็นสังคมผู้สูงอายุทั้งในด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพและที่อยู่อาศัยสำหรับผู้สูงอายุระดับการบริหารจัดการระบบสุขภาพเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารทรัพยากรด้านสาธารณสุข บูรณาการระบบหลักประกันสุขภาพภาครัฐให้เกิดความเป็นเอกภาพในการบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากร และส่งเสริมการอภิบาลระบบสุขภาพในรูปแบบเครือข่ายที่มีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน พัฒนาศักยภาพของประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพนานาชาติทั้งในด้านศูนย์กลางบริการสุขภาพ (Medical Service Hub) ศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพ (Wellness Hub) ศูนย์กลางยาและผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ (Product Hub) และศูนย์กลางบริการวิชาการและงานวิจัย (Academic Hub) เพื่อนำรายได้กลับมาใช้ยกระดับคุณภาพบริการสาธารณสุขภายในประเทศรวมทั้งส่งเสริมการให้ความสำคัญกับมิติสุขภาพในทุกนโยบายสาธารณะ (Health in All Policies) เพื่อให้การขับเคลื่อนนโยบายของทุกภาคส่วนตระหนักถึงผลกระทบของนโยบายสาธารณะที่มีต่อสุขภาพของประชาชน

๕.๒.๔ การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีพในสังคมสูงวัย โดยการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและความจำเป็นทางกายภาพให้เหมาะกับวัย และการพัฒนาระบบการดูแลผู้สูงอายุในรูปแบบที่หลากหลายทั้งในด้านการจัดบริการสุขภาพและสวัสดิการสังคมอย่างบูรณาการ โดยมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาชุมชนที่มีศักยภาพและความพร้อมให้เป็นต้นแบบของการดูแลผู้สูงอายุเพื่อขยายผลไปสู่ชุมชนอื่น ตลอดจนการพัฒนานวัตกรรมในการใช้ชีวิตประจำวันสำหรับผู้สูงอายุ

๕.๓ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

๕.๓.๑ การยกระดับรายได้และสร้างโอกาสในการประกอบอาชีพ มุ่งเน้นการเพิ่มผลิตภาพแรงงาน โดยสนับสนุนให้แรงงานมีโอกาเข้าถึงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะฝีมือแรงงานอย่างมีมาตรฐาน ปรับโครงสร้างค่าจ้างแรงงานให้ชัดเจนและสะท้อนทักษะฝีมือแรงงานอย่างแท้จริง เร่งผลักดันให้การใช้ระบบมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพและมาตรฐานฝีมือแรงงานในทางปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ เพิ่มผลิตภาพทางการผลิตของเกษตรกรรายย่อย โดยสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาและการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับพื้นที่ สร้างหลักประกันรายได้แทนการอุดหนุนด้านราคาสินค้าเกษตร ลดต้นทุนทางการเกษตรโดยสนับสนุนปัจจัยการผลิต

๕.๓.๒ การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน และเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจก โดย (๑) พัฒนาระบบบริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างหลากหลาย โดยเฉพาะระบบบริการสาธารณสุขและการศึกษาขั้นพื้นฐาน สวัสดิการสังคม และกระบวนการยุติธรรม (๒) สนับสนุนการจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยและการเข้าถึงระบบสาธารณสุขภาค กำหนดเป็นนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติและเมื่อนำอยู่ พัฒนาโครงการที่อยู่อาศัยแก้ปัญหาชุมชนแออัดในเมืองโดยดำเนินการร่วมกับภาคธุรกิจเอกชน และ (๓) การจัดรูปแบบสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นและเหมาะสมตามกลุ่มเป้าหมาย (Customized Welfare) ที่คำนึงถึงฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน โดยมีแนวทางการรับภาระค่าใช้จ่ายร่วมกัน (Cost Sharing)

๕.๓.๓ การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงทรัพยากร โดยปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยที่ไร้ที่ดินทำกินและยากจนได้มีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ปฏิรูประบบการบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบและเข้าถึงพื้นที่เป้าหมายได้อย่างแท้จริงด้วยการผลักดัน พรบ.ทรัพยากรน้ำ พ.ศ. และบูรณาการแผนงานและงบประมาณร่วมกันของหน่วยงาน และสร้าง กระบวนการมีส่วนร่วม รวมทั้งปรับโครงสร้างภาษีที่เป็นธรรม เช่น ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง ภาษีมรดก และภาษีสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

๕.๓.๔ การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐาน และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมโดยการเสริมศักยภาพและความเข้มแข็งด้านกฎหมายให้แก่ ประชาชน รวมทั้งการปรับปรุงและบังคับใช้กฎหมายเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ เช่น กฎหมายป่าชุมชน กฎหมายภาษีมรดก กฎหมายที่ดิน เป็นต้น

๕.๔ การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง

๕.๔.๑ การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกของเมือง เตรียม ความพร้อมรองรับความเป็นเมือง ทั้งด้านการบริหารจัดการด้านผังเมืองด้านสาธารณสุข โภค สาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการศึกษาและระบบสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มี คุณภาพ และเพียงพอต่อความต้องการของคนในเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการบริหารจัดการ เมืองตามระดับการพัฒนา

๕.๔.๒ การพัฒนาด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เชื่อมโยงกับเพื่อนบ้าน ส่งเสริมและเร่งรัด การพัฒนาระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้ง ด้านการค้า การลงทุน และการบริการ โดยคำนึงถึงการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green Logistics) สนับสนุน ให้เกิดความร่วมมือในห่วงโซ่อุปทาน และปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ รวมทั้งปรับลดกระบวนการด้าน อำนวยความสะดวกทางการค้า ขนส่ง และโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและมีประสิทธิภาพต่อภาคธุรกิจอย่าง แท้จริง

๕.๔.๓ การส่งเสริมการลงทุน การค้าชายแดน และการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ให้ความสำคัญกับนโยบายส่งเสริมการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อดึงดูดให้นักลงทุนในภูมิภาคเข้ามาลงทุน ในไทยและประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งส่งเสริมการจัดตั้งเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ชายแดนโดยให้ ความสำคัญกับการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์ การบริหารจัดการ แรงงานต่างด้าว และการให้บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกด้านการค้าชายแดนและ การผ่านแดนระหว่างไทยกับประเทศในภูมิภาคมากขึ้น

๕.๕ การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕.๕.๑ การรักษาทุนทางธรรมชาติเพื่อการเติบโตสีเขียว ใช้ประโยชน์จากทุนธรรมชาติ โดยคำนึงถึงขีดจำกัดและศักยภาพในการฟื้นตัว ปกป้องรักษาทรัพยากรป่าไม้ โดยสนธิกำลังของทุกภาคส่วน นำระบบสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการ บังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม เพิ่ม พื้นที่ป่าไม้โดยส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าทางเศรษฐกิจระยะยาว อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ความหลากหลายทาง ชีวภาพอย่างยั่งยืนและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม รวมทั้งผลักดันแนวทางการประเมินมูลค่าของ

ระบบนิเวศและการสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ จัดสรรที่ดินให้แก่ผู้ยากไร้ กระจายการถือครองที่ดิน จัดทำฐานข้อมูลที่ดินเพื่อการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบ การจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า กำหนดเพดานการถือครองที่ดินที่เหมาะสม และกำหนดมาตรการป้องกันการถือครองที่ดินของคนต่างชาติ บริหารจัดการน้ำเพื่อให้เกิดความยั่งยืน บูรณาการระหว่างหน่วยงานอย่างเป็นระบบ สร้างศูนย์ข้อมูลทรัพยากรน้ำ จัดตั้งองค์กรบริหารจัดการน้ำในระดับพื้นที่ เช่น คณะกรรมการลุ่มน้ำ และองค์กรผู้นำ คุ่มครองทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ลดความขัดแย้งเชิงนโยบายระหว่างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การท่องเที่ยว การประมง และวิถีชีวิตของชุมชนบริหารจัดการแร่โดยกำหนดปริมาณที่เหมาะสมในการนำแร่มาใช้ประโยชน์ คำนึงถึงความจำเป็นและมูลค่าในอนาคต บังคับใช้มาตรการควบคุมผลกระทบจากการทำเหมืองแร่ที่ก่อมลพิษต่อสภาพแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของประชาชน

๕.๕.๒ การส่งเสริมการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สร้างระบบหมุนเวียนวัสดุที่ใช้แล้วที่มีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนสู่ Zero Waste Society ผ่านมาตรการต่างๆ เช่น การปฏิรูประบบภาษีและค่าธรรมเนียมเพื่อสิ่งแวดล้อม การศึกษาเพื่อสิ่งแวดล้อม มาตรฐานและฉลากสินค้า เป็นต้น

๕.๕.๓ การส่งเสริมการผลิต การลงทุน และการสร้างงานสีเขียว เพื่อยกระดับประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมสีเขียว ส่งเสริมผู้ประกอบการให้สามารถปรับระบบห่วงโซ่อุปทานหรือห่วงโซ่คุณค่าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (Green Supply Chain/Green Value Chain) ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมภาคบริการที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อย เพื่อให้ประเทศไทยมีศักยภาพให้มีความก้าวหน้ามากขึ้นในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

๕.๕.๔ การจัดการมลพิษและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ด้วยการเร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ชยะ น้ำเสีย และของเสียอันตราย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค เพื่อสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับประชาชน เร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศเป็นลำดับแรก โดยส่งเสริมให้เกิดกลไกการคัดแยกขยะเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ให้มากที่สุดเร่งกำจัดขยะมูลฝอยตกค้างสะสมในสถานที่กำจัดในพื้นที่วิกฤต สร้างรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายที่เหมาะสม เน้นการแปรรูปเป็นพลังงาน สร้างวินัยของคนในชาติมุ่งสู่การจัดการที่ยั่งยืน โดยให้ความรู้แก่ประชาชน และการบังคับใช้กฎหมาย

๕.๕.๕ การพัฒนาความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ ผลักดันการจัดทำแผนแม่บทการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของอาเซียน หาแนวทางความร่วมมือกับอาเซียนและอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงในประเด็นการขนส่งข้ามพรมแดน การเคลื่อนย้ายแรงงาน การบริหารจัดการพลังงานและการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

๕.๕.๖ การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพิ่มศักยภาพในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้กับทุกภาคส่วน ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบการเตือนภัย ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ ให้ความสำคัญกับการป้องกันน้ำท่วม วางแผนป้องกันเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง พัฒนาเมืองที่สามารถปรับตัวและยืดหยุ่นต่อการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Resilience City) การให้บริการของระบบนิเวศ ส่งเสริมการลงทุนของภาคเอกชนในการรับมือภัยพิบัติโดยสร้างแนวป้องกันตามธรรมชาติ และการจัดทำแผนธุรกิจต่อเนืองรวมทั้งการพัฒนากระบวนการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับแนวโน้มการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต

๕.๖ การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

๕.๖.๑ การสร้างความโปร่งใสในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติราชการ โดยให้มีช่องทางให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง เข้าตรวจสอบข้อมูลของภาคราชการและร้องเรียนได้ เช่น ข้อมูลการประกวดราคา จัดซื้อ จัดจ้างโครงการของทางราชการ ข้อมูลการประมูลโครงการ ผู้ชนะการประมูลและราคาปิดประมูล ข้อมูลความก้าวหน้าตามกระบวนการยุติธรรม เช่น คดีที่ไม่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาล คดีทุจริตคอร์รัปชันและคดีที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละยุคสมัย ฯลฯ

๕.๖.๒ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีความเป็นมืออาชีพและเพียงพอต่อการขับเคลื่อนภารกิจภาครัฐร่วมกับภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้ระบบราชการเล็กลงแต่มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง

๕.๖.๓ การสร้างรูปแบบการพัฒนา อปท. ให้เหมาะสม สามารถรับมือการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งเป็นแกนหลักในการประสานเครือข่ายและเชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ในระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๖.๔ การสร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ สร้างผลงานที่มีคุณภาพ รวดเร็วและน่าเชื่อถือ สามารถเป็นเครื่องมือให้กับคณะรัฐมนตรีประกอบการตัดสินใจในเชิงนโยบายได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการติดตาม ประเมินผลโครงการใหญ่ๆ ที่มีการใช้จ่ายงบประมาณเป็นจำนวนมาก และเป็นโครงการที่มีผลกระทบในวงกว้าง

๑.๓ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

➤ แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

แผนพัฒนาภาค เป็นแผนที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถ ใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค จัดทำโดยสำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยประกอบไปด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคกลาง ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้ ซึ่งเทศบาลเมืองส่วนตำบลเหล่าพัฒนานั้นตั้งอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีของเทศบาลมีความสัมพันธ์กับแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน การพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ครอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ สร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่นฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ซึ่งแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีรายละเอียดสรุปย่อ ดังนี้

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และ มาตรา ๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้ สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนใน ท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนภาค ที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่ม จังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่ไปกับ แนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์ พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่างๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหาร ราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของ พื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญ ต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การ พัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่างๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อ เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก - ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพาน เศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพาน เศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจ หนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบรถราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิชณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา อบรมรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัวได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๕ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๓.๒ ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วย อุตรดิตถ์ หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

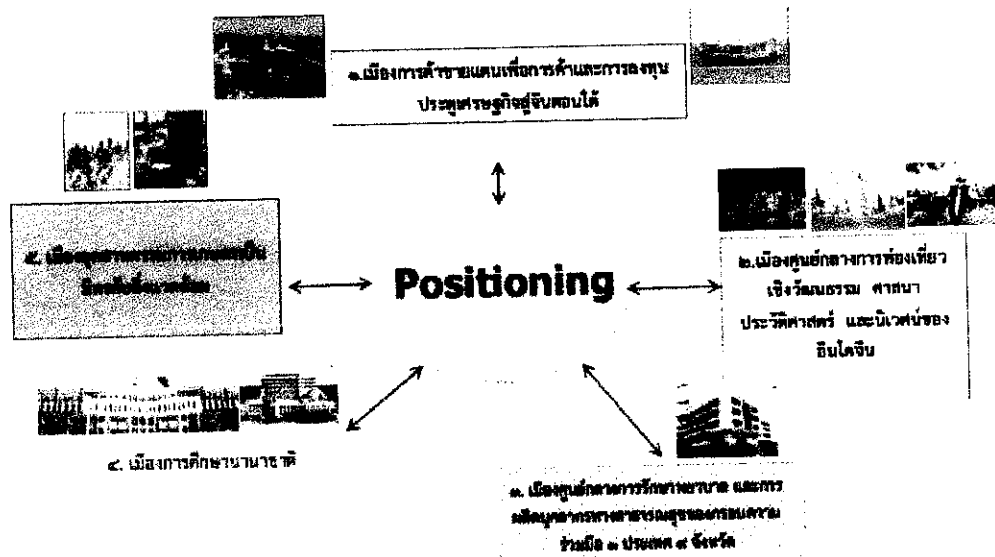
(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของจังหวัดนครพนม

๑. เมืองการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุนประตูเศรษฐกิจสู่จีนตอนใต้-ตะวันออก
๒. เมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ศาสนา ประวัติศาสตร์ และนิเวศน์ของอินโดจีน
๓. เมืองศูนย์กลางการรักษาพยาบาล และการผลิตบุคลากรทางสาธารณสุขของกรอบความร่วมมือ ๓ ประเทศ ๙ จังหวัด
๔. เมืองการศึกษานานาชาติ
๕. เมืองอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

โดยได้กำหนด Positioning เมืองการค้าชายแดนเพื่อการค้าการลงทุนประตูเศรษฐกิจสู่จีนตอนใต้เป็นลำดับความสำคัญในลำดับแรก เพื่อเสริมสร้างฐานรายได้ใหม่ให้กับจังหวัดในการเตรียมความพร้อมรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน รองรับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจจังหวัดนครพนม เชื่อมโยงเครือข่ายคมนาคมกับประเทศเพื่อนบ้านผ่านสะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม-คำม่วน) ลาว-เวียดนาม สู่จีนตอนใต้-ตะวันออก ดังภาพต่อไปนี้

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ของจังหวัดนครพนม

ประกาศนโยบายของจังหวัดนครพนมในการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี ๒๕๕๘

การเตรียมความพร้อมของจังหวัดนครพนมเพื่อการเป็นประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘ ใน ๖ ประเด็น

๑. การวิเคราะห์ความพร้อมของจังหวัดนครพนมที่เชื่อมกับ ๓ เสาหลักของประชาคมอาเซียน (ด้านการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดน ด้านการค้าการลงทุน ด้านการสาธารณสุข ด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ ด้านแรงงาน ด้านบุคลากร ด้านการศึกษา ด้านการท่องเที่ยว ด้านการพัฒนาการเกษตร ด้านสังคมและวัฒนธรรมและด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย)
๒. ความเชื่อมโยงในภูมิภาคอาเซียน
๓. ความเตรียมความพร้อมด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และด้านกำลังคน
๔. ความร่วมมือภาคเอกชน
๕. การพัฒนาระดับจังหวัด
๖. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ของจังหวัดนครพนม

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ – การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ การค้าและการลงทุนที่ครอบคลุมตั้งแต่การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ การอำนวยความสะดวก การตลาด การพัฒนาศักยภาพในการแข่งขัน การพัฒนา/ปรับปรุงมาตรฐาน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ – การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้ประชาชนได้รับความคุ้มครองทางสังคม มีสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ดีมั่นคงปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ – การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยงและมีขีดความสามารถในการรองรับและมีกฎระเบียบที่อำนวยความสะดวกทั้งทางการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ – การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานการศึกษาอาเซียน รวมทั้งทักษะฝีมือและภาษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ – การสร้างความรู้ ความเข้าใจและความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน เพื่อให้ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าใจและตระหนักถึงการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ – การเสริมสร้างความมั่นคง เน้นสร้างความร่วมมือ สร้างพันธมิตร การบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทางบก ทางน้ำ รวมถึงการสร้างปัจจัยสนับสนุนต่างๆ เช่น ฐานข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ – การเพิ่มศักยภาพของจังหวัดเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน เพื่อทำให้จังหวัดมีศักยภาพที่จะเชื่อมโยงกับสมาชิกอาเซียน ทั้งในด้านการศึกษา การเกษตร การอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว การลงทุนและการค้าชายแดน ตลอดจนสร้างจุดขาย (branding) การมีสะพานมิตรภาพ ๓ (นครพนม – คำม่วน) และการมีเป้าหมายจะพัฒนาให้จังหวัดนครพนมเป็นเขตเศรษฐกิจการท่องเที่ยวเชิงการแพทย์ (Medical Tourism Economic Zone)

๑.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครพนม

วิสัยทัศน์ “เมืองน่าอยู่ เศรษฐกิจสู่อาเซียนและจีนตอนใต้ ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”
พันธกิจ

๑. ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๒. พัฒนาเครือข่ายระบบคมนาคมขนส่ง ระบบบริการสาธารณะ ระบบสิ่งแวดล้อม และระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้ได้ มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ
๓. พัฒนาเศรษฐกิจชุมชน โดยเชื่อมโยงการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว
๔. พัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การสาธารณสุข การกีฬา วัฒนธรรม การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และจารีตประเพณี
๕. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการเกษตรให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งการส่งเสริมด้านการตลาดแก่สินค้า การเกษตร
๖. ป้องกัน บำบัด แก้ไข ปัญหาสาธารณสุขอย่างมีส่วนร่วม
๗. อนุรักษ์และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ยั่งยืนโดยมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
๘. พัฒนาและส่งเสริม/สนับสนุนความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพ และมีรายได้ในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง
๒. ประชาชนได้รับการบริการด้านสาธารณสุขโรค สาธารณูปการพื้นฐานอย่างทั่วถึง สะดวก และปลอดภัย

๓. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
๔. ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทุก ๆ ด้าน
๕. ลดปัญหาลภาวะเป็นพิษ และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีอยู่อย่างสมดุล และยั่งยืน
๖. ประชาชนในท้องถิ่นมีความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศเพื่อนบ้าน

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓. ยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
๔. ยุทธศาสตร์พัฒนาการค้าผ่านแดน
๕. ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ
๖. ยุทธศาสตร์เมืองน่าอยู่

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ๖ ด้าน

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมสนับสนุน คุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและด้อยโอกาส
- ๒ ส่งเสริมสนับสนุนด้านการกีฬาและนันทนาการ
- ๓ ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกกระดับและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา
- ๔ ส่งเสริมสนับสนุนคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันครอบครัว
- ๕ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพการศึกษา
- ๖ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ๗ การป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษ
- ๘ เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
- ๙ การส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงศาสนาวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ประวัติศาสตร์ การท่องเที่ยวทางธรรมชาติ
- ๒ ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานด้านบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสร้างความประทับใจแก่นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนนครพนม
- ๓ สนับสนุนการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว
- ๔ บริหารจัดการศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๕ ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์ด้านการท่องเที่ยว
- ๖ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นอื่นในจังหวัดนครพนม กลุ่มจังหวัด และประเทศเพื่อนบ้าน

- ๗ ส่งเสริมความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
- ๘ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสู่แหล่งท่องเที่ยว

๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

แนวทางการพัฒนา

- ๑ ส่งเสริมการพัฒนา และดูแลรักษาแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อให้มีน้ำเพื่อการเกษตร และเพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค
- ๒ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการแหล่งน้ำ ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการและขยายพื้นที่ชลประทาน
- ๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การตลาด การลงทุน การพัฒนาอาชีพ สินค้าทางการเกษตร และวิสาหกิจชุมชน
- ๔ พัฒนาศินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมเกษตร
- ๕ ส่งเสริมให้มีการใช้และพัฒนาสินค้าทางการเกษตรในท้องถิ่น
- ๖ ส่งเสริมการจัดให้มีตลาดกลางสินค้าการเกษตร และส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อต่อรองราคา
- ๗ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตรให้มีคุณภาพ
- ๘ ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่

๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาการค้าชายแดน

แนวทางการพัฒนา

- ๑. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยว การตลาด การค้าและการลงทุนในภูมิภาค
- ๒. พัฒนาจุดผ่อนปรนเพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งเสริมการค้าชายแดนผ่านจุดผ่อนปรน
- ๓. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการภาคธุรกิจเอกชนขยายการลงทุนไปประเทศเพื่อนบ้าน
- ๔. ส่งเสริมการขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุนภายใต้ประโยชน์ร่วมกันของกรอบความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้าน
- ๕. ส่งเสริมความเข้มแข็งของ SME ไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียน
- ๖. ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มอาชีพ และผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) ให้มีคุณภาพ

๕. ยุทธศาสตร์การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพ การบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

- ๑. มุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ โดยเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการเพื่อให้บริการประชาชน
- ๒. พัฒนาระบบรับเรื่องและแก้ไขปัญหาร้องทุกข์ของประชาชน ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมภาคประชาชน สนับสนุนการบริการประชาชนเคลื่อนที่แบบบูรณาการ
- ๓. บริหารงานโดยการบูรณาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ส่วนราชการ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- ๔. สนับสนุนให้มีการระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนในจังหวัด หรือเพื่อจัดทำแผนพัฒนากับภาคส่วนต่างๆ สนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่วนราชการ หน่วยงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูลและพัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

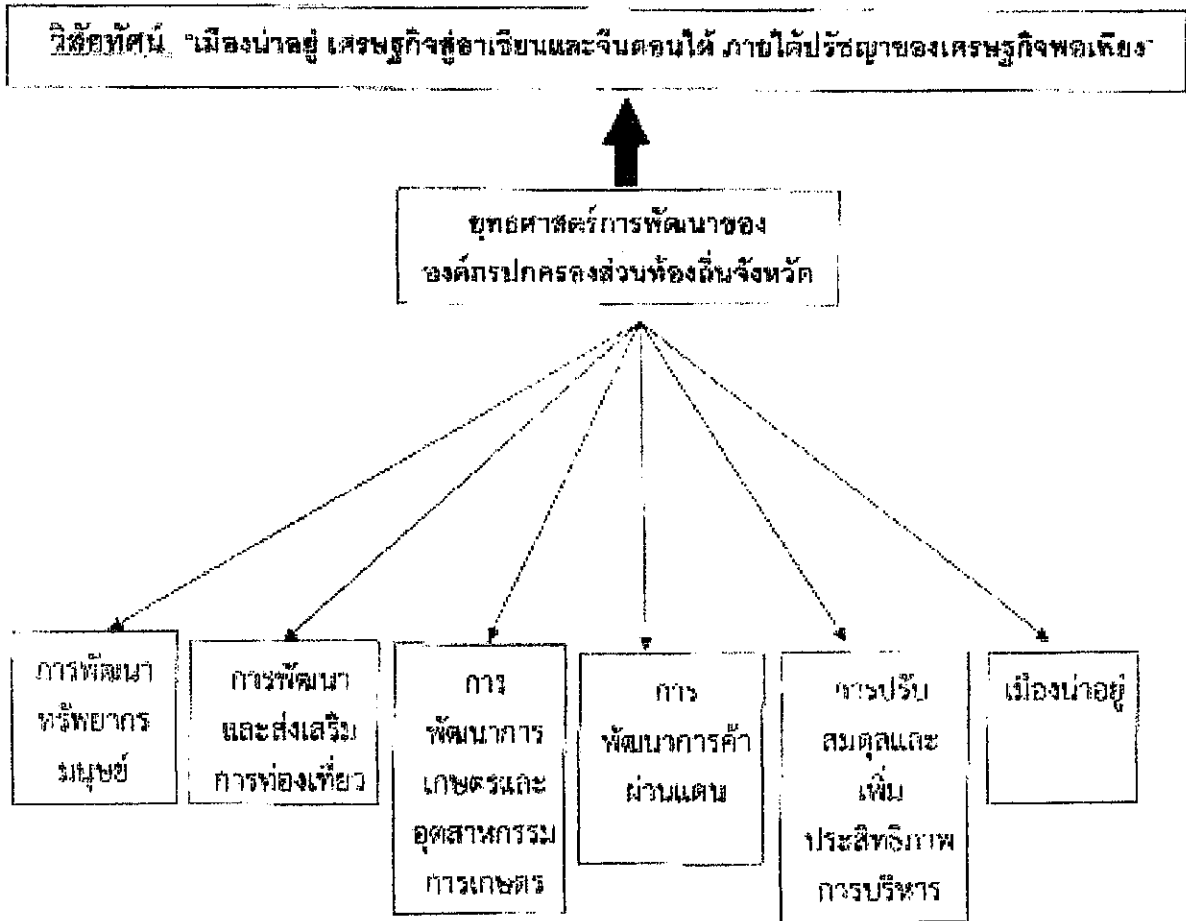
๖. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจแก่ภาคส่วนต่างๆ เพื่อเข้ามามีส่วนร่วมรวมทั้งเพื่อสนับสนุนในการขับเคลื่อนการดำเนินการตามแผนพัฒนา การพัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล

๖. ยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองนำอยู่

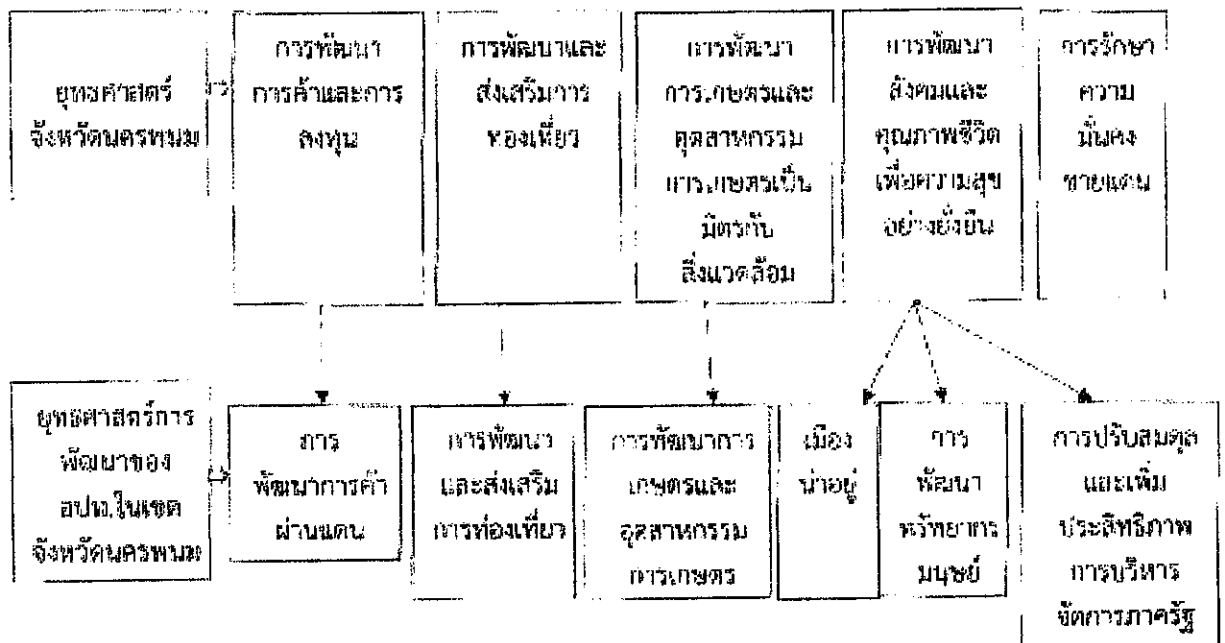
แนวทางการพัฒนา

- ๑ สนับสนุนการปรับปรุงและก่อสร้างถนน ทางระบายน้ำ สะพาน และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น พัฒนาระบบการขนส่ง (Logistics)
- ๒ พัฒนาและปรับปรุงระบบผังเมือง
- ๓ ส่งเสริมการติดตั้งสัญญาณไฟจราจร ป้ายบอกทาง ไฟส่องทางจราจร ขยายเขตไฟฟ้า ประปา อย่างทั่วถึง
- ๔ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- ๕ สนับสนุนการศึกษาอบรมและฝึกอาชีพเพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
- ๖ การป้องกันและรักษาโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อแก่ประชาชน รวมทั้งพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน
- ๗ พัฒนาและส่งเสริมจัดการขยะมูลฝอย น้ำเสีย และมลพิษในชุมชน
- ๘ ส่งเสริมการฟื้นฟู และบำบัดสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ
- ๙ ส่งเสริมการปลูกป่าเพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวและการพาณิชย์

ผังกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครพนม (พ.ศ.๒๕๕๓ - ๒๕๖๓)

ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดนครพนมกับยุทธศาสตร์การพัฒนา
ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครพนม

วิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอนาหว้า

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

วิสัยทัศน์

พัฒนาอำเภอนาหว้าให้เป็นเมืองน่าอยู่ มีภูมิทัศน์ที่สวยงามสะอาดตา มีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีปราศจากมลพิษมีการพัฒนาแหล่งน้ำที่สำคัญ เพื่อเป็นฐานการผลิตทางด้านการเกษตร และการพัฒนาที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ตามวิสัยทัศน์

๑. อนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรป่าไม้ แหล่งน้ำและสัตว์ป่า ให้คงอยู่อย่างยั่งยืน และพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของอำเภอ
๒. พัฒนาและบำรุงทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ มีความเหมาะสมกับการเพาะปลูก
๓. พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอและใสสะอาดปราศจากมลพิษ เพื่อเป็นที่อยู่และแพร่ขยายพันธุ์ของสัตว์น้ำ ใช้ในการอุปโภค บริโภค และด้านการเกษตรรวมทั้งการพัฒนาระบบชลประทานให้มีประสิทธิภาพ
๔. อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำรวมถึงการรณรงค์ทำความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง
๕. ส่งเสริมการท่องเที่ยวตามลำน้ำที่มีอยู่เชิงอนุรักษ์

ด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน

วิสัยทัศน์

พัฒนาอำเภอนาหว้าให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยการสนับสนุนการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เพิ่มขึ้นรวมทั้งสนับสนุนอุตสาหกรรมในครอบครัวและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่นให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจที่ยั่งยืน โดยกระจายรายได้อย่างทั่วถึง

ยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาด้านการเกษตร ให้มีการผลิตอย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ผลผลิตต่อไร่สูง เกษตรกรมีการทำการเกษตรอย่างยั่งยืน และให้มีการรวมกลุ่มเป็นองค์กรให้มากขึ้น
๒. พัฒนาด้านอุตสาหกรรม โดยการตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ และอุตสาหกรรมแบบในครัวเรือน เพื่อรองรับผลผลิตทางด้านการเกษตรและการมีงานทำ
๓. ให้มีระบบสาธารณูปโภคที่เพียงพอ และปรับปรุงการใช้งานได้ดีอยู่อย่างสม่ำเสมอ
๔. การจัดหาตลาดให้กับเกษตรกร การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารทางราชการและสนับสนุนร้านค้าชุมชน และตลาดนัดชุมชนให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

วิสัยทัศน์

พัฒนาอำเภอนาหว้าให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและทั่วถึงยิ่งขึ้น มีความรู้คู่คุณธรรม ประชาชนอยู่อย่างสันติสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพมีความรู้เกี่ยวกับการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข ครอบครัวมีความสุขมีวัฒนธรรมประเพณีที่รุ่งเรืองและคงอยู่อย่างถาวร เป็นสังคมที่มีความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาด้านการศึกษา การศาสนา และวัฒนธรรมของท้องถิ่นในทุกด้านทุกระดับทั้งในระบบนอกระบบ และตามอัธยาศัย อย่างจริงจังและมีประสิทธิภาพ
๒. พัฒนาสุขภาพและอนามัยของประชาชนทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจให้แข็งแรงสมบูรณ์ มีความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยในการทำงาน และอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

๓. ส่งเสริมการสร้างองค์กรชุมชนที่เข้มแข็ง มีความรัก ความสามัคคี มีการร่วมคิดร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหาในระดับประชาคม

๔. สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน โดยการรักษาความสงบเรียบร้อยภายใน ลดปัญหาเสพติด ปัญหาสังคม

๕. ส่งเสริมสวัสดิการต่าง ๆ ของสังคม เช่น สวัสดิการผู้ด้อยโอกาส คนพิการ และสิทธิของเด็ก สตรี คนชรา

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งมั่นพัฒนา เหล่าพัฒนาก้าวหน้า ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมการศึกษา ชาวประชาชมมีส่วนร่วม พร้อมรับประชาคมอาเซียน ”

๒.๒ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร

๕. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒.๓ เป้าประสงค์

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง เพื่อให้เกิดความสะดวกและสนใจให้มีการเดินทางมาลงทุนในพื้นที่

๒. พัฒนาสภาพการศึกษาที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๓. ส่งเสริมการประกอบอาชีพทางการเกษตรในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญเพื่อการส่งออกอันเป็นการเสริมรายได้ได้อย่างยั่งยืนให้แก่ราษฎร

๔. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพทางสินค้าท้องถิ่น ให้เป็นสินค้าสร้างรายได้แก่ราษฎร โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

๕. หาแนวทางเพื่อส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาด้านเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๒.๔ ตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน	๑. ร้อยละความพึงพอใจผู้ใช้ประโยชน์ ๒. ร้อยละหรือจำนวนครัวเรือนประชาชนที่มีเดินทางสัญจรอย่างสะดวก ๓. จำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ ๔. ร้อยละของประชาชนที่ได้รับความปลอดภัยในการใช้ถนนช่วงกลางคืน ๕. จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้อย่างเพียงพอ ๖. จำนวนพื้นที่การเกษตรที่มีน้ำใช้อย่างเพียงพอ ๗. จำนวนครัวเรือนที่น้ำไม่ท่วมขังในฤดูฝน

๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	๑. จำนวนผู้ป่วยจากโรคที่มีุงเป็นพาหะลดน้อยลง ๒. จำนวนเด็กนักเรียนที่มีสุขภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน ๓. ร้อยละความพึงพอใจผู้ใช้ประโยชน์ ๔. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๕. ร้อยละความพึงพอใจผู้เข้าร่วมโครงการ
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑. ร้อยละความพึงพอใจผู้ใช้ประโยชน์ ๒. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน และส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร	๑. จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการ ๒. รายได้สมาชิกเพิ่มขึ้น
๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๑. ร้อยละความพึงพอใจผู้ใช้ประโยชน์ ๒. จำนวนครุภัณฑ์เพิ่มขึ้น ๓. งบประมาณเพิ่มขึ้น

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภค โครงสร้างพื้นฐาน	ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงการบริการด้านโครงสร้างพื้นฐาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของประชาชนในพื้นที่
๒.ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์	ประชาชนในพื้นที่สามารถเข้าถึงการบริการด้านสาธารณสุข การศึกษา ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๙๐ ของประชาชนในพื้นที่
๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว	รายได้จากการท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ จากรายได้รวม
๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุน และส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร	รายได้จากสินค้าภาคการเกษตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ จากรายได้รวม
๕.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการ และการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ และการบริหารจัดการที่พร้อมต่อการพัฒนาท้องถิ่นร้อยละ ๑๐๐

๒.๖ กลยุทธ์

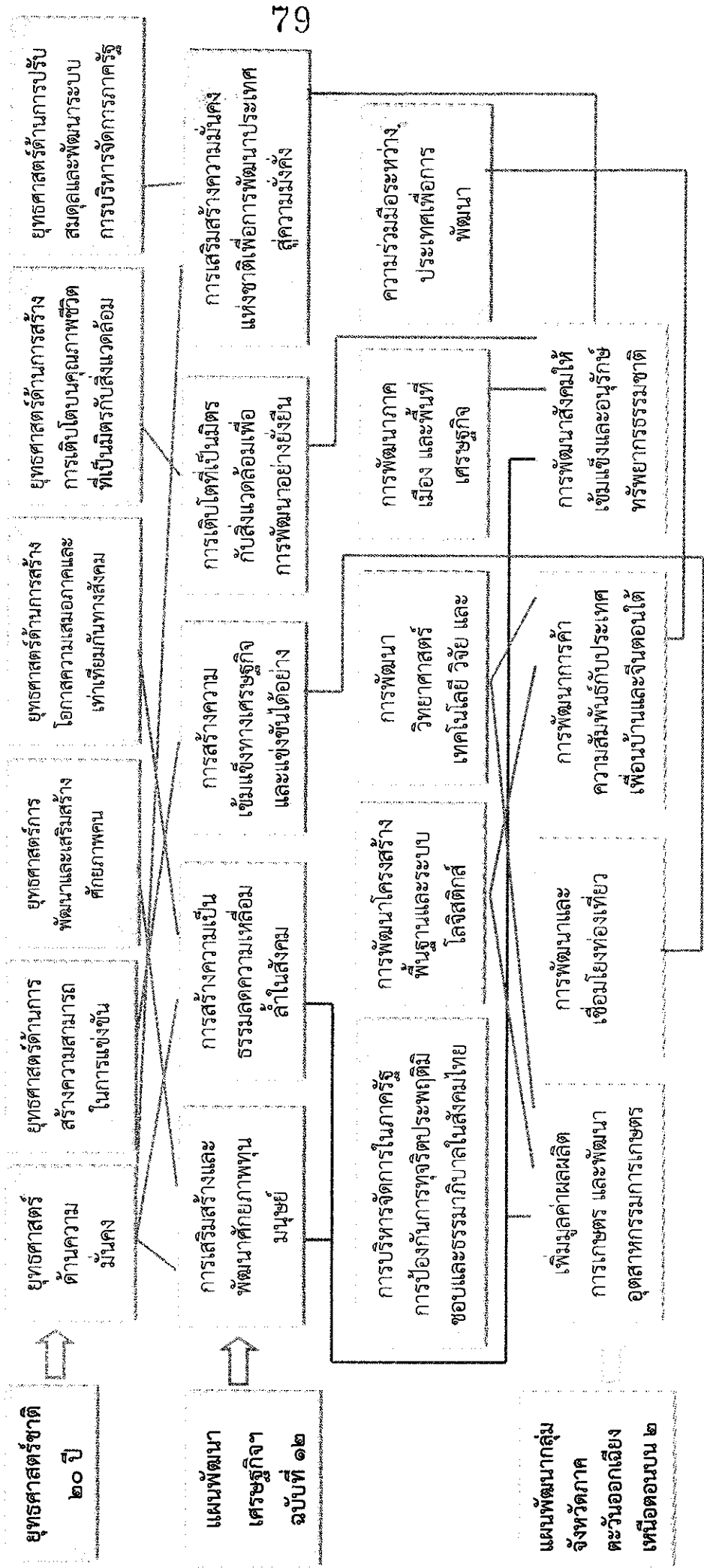
๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

๑.กลยุทธ์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน
๑.๑ ก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเพื่อใช้ประโยชน์ในการสัญจรและสิ่งก่อสร้างอื่นๆอย่างทั่วถึง
๑.๒ ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ และขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึง
๑.๓ พัฒนาระบบแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภค-บริโภคให้เพียงพอ
๒.กลยุทธ์การพัฒนาด้านทรัพยากรมนุษย์
๒.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านการสาธารณสุขมูลฐาน
๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกระดับและพัฒนาบุคลากรด้านการศึกษา
๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ
๒.๔ พัฒนาบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปโดยการให้ความรู้
๒.๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๒.๖ พัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์
๒.๗ พัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและแก้ไขปัญหาเสพติด
๓.กลยุทธ์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว
๓.๑ ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
๓.๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว
๔.กลยุทธ์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร
๔.๑ สนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร
๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชน
๕.กลยุทธ์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕.๑ การสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
๕.๒ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน
๕.๓ สนับสนุนงบประมาณแก่หน่วยงานอื่นในอำนาจหน้าที่ของ อบต.

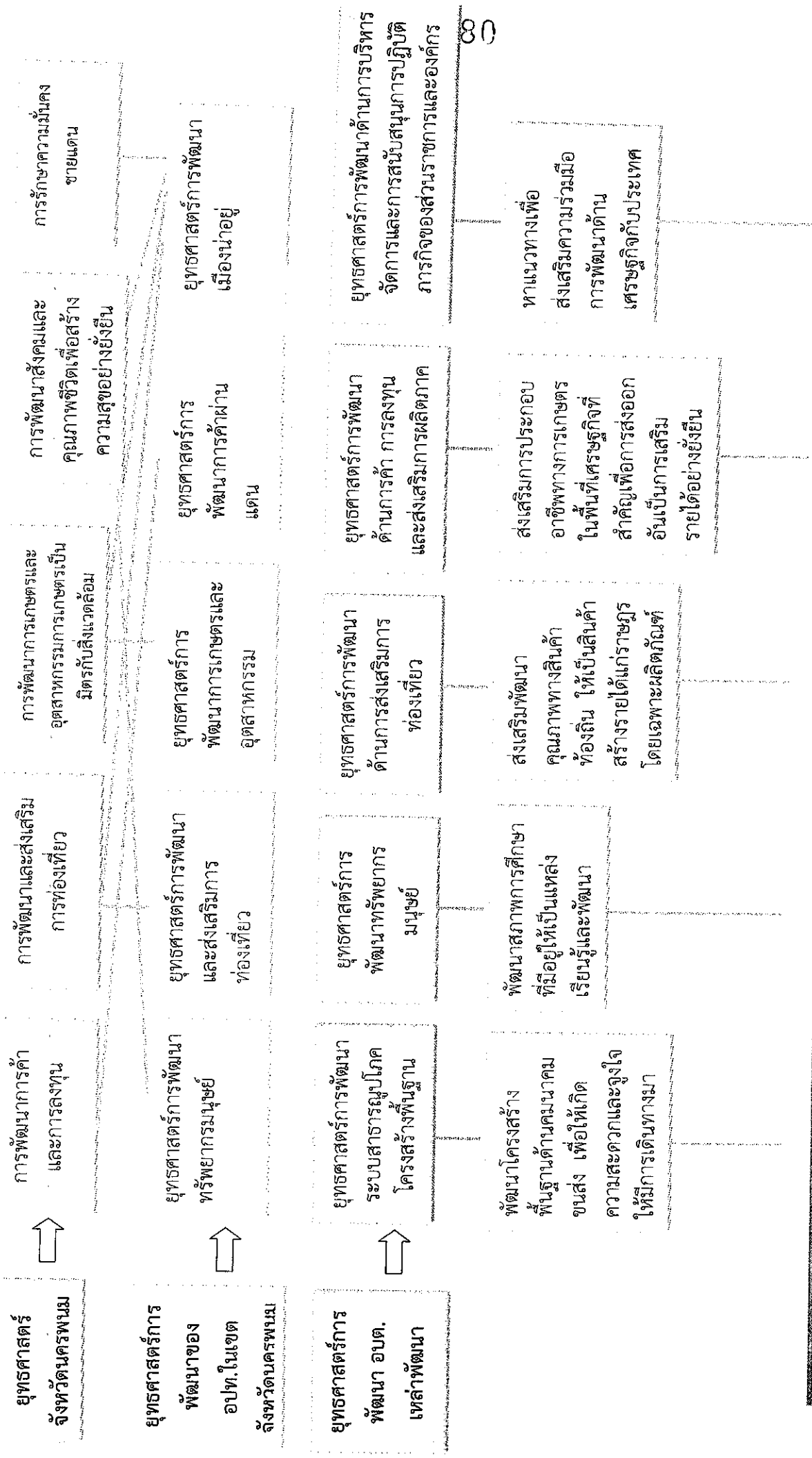
๑. ตำบลเหล่าพัฒนามีสิ่งสาธารณูปโภค สาธารณูปการพร้อมต่อการพัฒนาท้องถิ่น
๒. ประชาชนในพื้นที่ได้รับการพัฒนาในทุกๆด้าน
๓. ตำบลเหล่าพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวด้านวัฒนธรรมท้องถิ่น
๔. ตำบลเหล่าพัฒนาเป็นแหล่งผลิตและส่งออกสินค้าด้านการเกษตร
๕. ตำบลเหล่าพัฒนามีบุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ และการบริหารจัดการที่พร้อมต่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๔ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โครงสร้างเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

แผนพัฒนาฯ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
 องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

๑ ก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเพื่อใช้ประโยชน์ในการสัญจรและสิ่งก่อสร้างอื่นๆอย่างทั่วถึง

๒ ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ และขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึง

๓ พัฒนาระบบแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอ

๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านการศึกษา

๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาในทุกระดับและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้

๓ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

๔ พัฒนาศูนย์การเรียนรู้

๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๖ พัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์

๗ พัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๑ ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑ สนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร

๒ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชน

๑ การสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองท้องถิ่น

๒ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน

๓ สนับสนุนงบประมาณให้แก่หน่วยงานอื่นในอำนาจหน้าที่ของ อบต.

แผนงาน

แผนงานบริหารงานทั่วไป

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๒๐ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๒๒ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๒๒ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๑๙ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๖ โครงการ

ผลผลิต/โครงการ

แผนงานรักษาความสงบภายใน

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๙ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๖ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๒ โครงการ

แผนงานการศึกษา

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๑๕ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๒๓ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๒๖ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๒๘ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๙ โครงการ

แผนงานสาธารณสุข

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๗ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๘ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๓ โครงการ

แผนงานสังคมสงเคราะห์

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๑๑ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๘ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๕ โครงการ

แผนงาน

แผนงานคณะและชุมชน

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๒๖ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๑๖ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๑๓ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๕ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๑ โครงการ

ผลผลิต/โครงการ

แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๑๐ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๑๕ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๑๖ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๑๔ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๔ โครงการ

แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๖ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๙ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๙ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๗ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๔ โครงการ

แผนงานการเกษตร

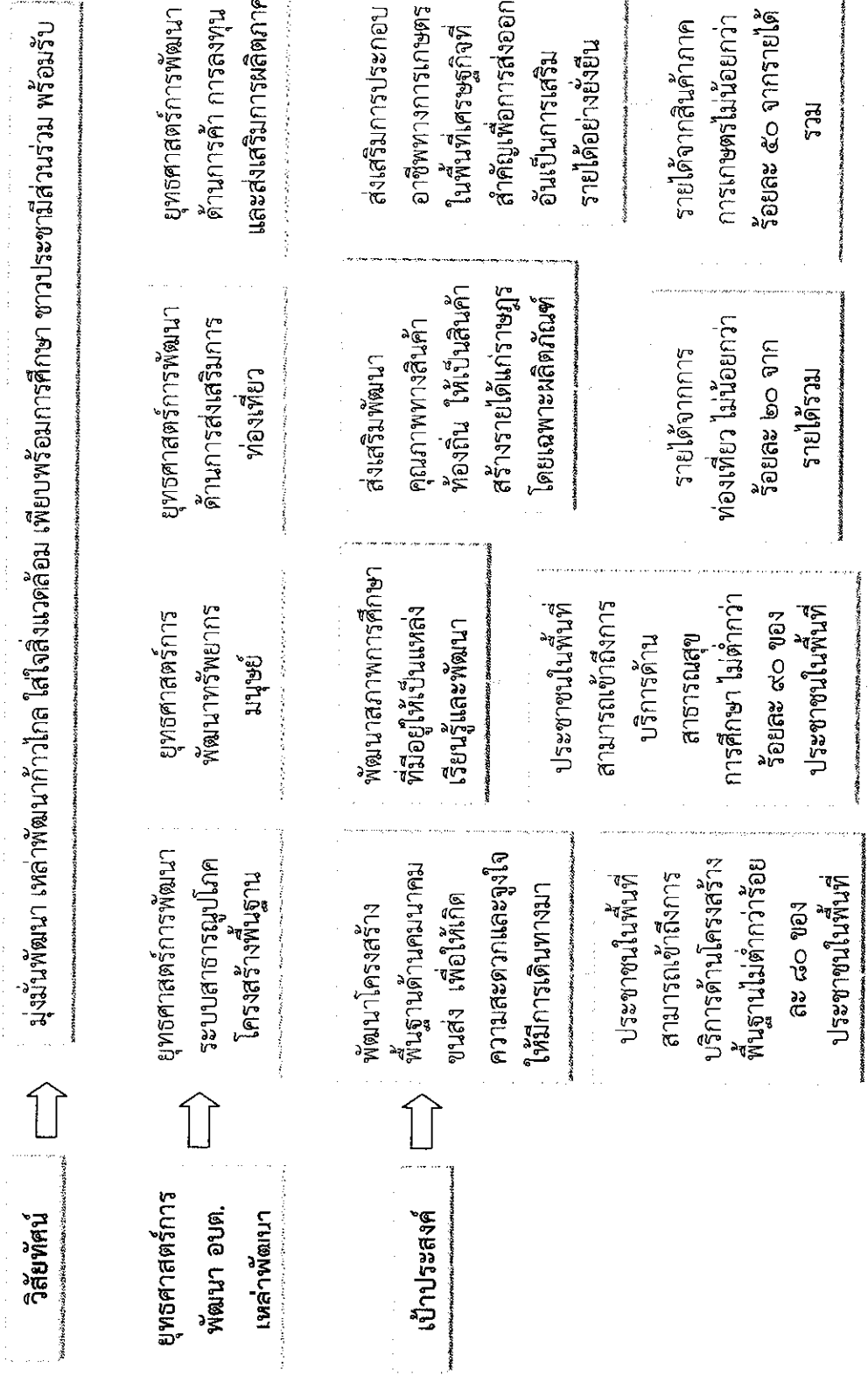
- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๕ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๑๔ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๘ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๘ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๑ โครงการ

แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

- ปี พ.ศ.๒๕๖๑
 - จำนวน ๙๔ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๒
 - จำนวน ๖๐ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๓
 - จำนวน ๗๒ โครงการ
- ปี พ.ศ.๒๕๖๔
 - จำนวน ๓๑ โครงการ
- พ.ศ.๒๕๖๕
 - จำนวน ๒๓ โครงการ

แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
 การบริหารส่วนตำบลพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการสู่สังคมดิจิทัล

วิสัยทัศน์

มุ่งเน้นพัฒนา เหล่าพัฒนา ก้าวไกล ใส่ใจสิ่งแวดล้อม เพียบพร้อมการศึกษา ชาวประชา มีส่วนร่วม พร้อมรับ

ยุทธศาสตร์การ
พัฒนา อบต.
เหล่าพัฒนา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ระบบสาธารณสุขยุค
โครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ด้านการค้า การส่งเสริม
การลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ด้านการส่งเสริมการค้า
การลงทุน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ด้านการค้า การลงทุน
และส่งเสริมการผลิตภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหาร
จัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติ
ภารกิจของส่วนราชการและองค์กร

เป้าประสงค์

พัฒนาโครงสร้าง
พื้นฐานด้านคมนาคม
ขนส่ง เพื่อให้เกิด
ความสะดวกและสนใจ
ให้มีการเดินทางมา

พัฒนาสภาพการศึกษา
ที่มีอยู่ให้เป็นแหล่ง
เรียนรู้และพัฒนา

ส่งเสริมพัฒนา
คุณภาพทางสินค้า
ท้องถิ่น ให้เป็นสินค้า
สร้างรายได้แก่ราษฎร
โดยเฉพาะผลิตภัณฑ์

ส่งเสริมการประกอบ
อาชีพทางการเกษตร
ในพื้นที่เศรษฐกิจที่
สำคัญเพื่อการส่งออก
อันเป็นการเสริม
รายได้ที่ยั่งยืน

หาแนวทางเพื่อ
ส่งเสริมความร่วมมือ
การพัฒนา
เศรษฐกิจกับประเทศ

ประชาชนในพื้นที่
สามารถเข้าถึงการ
บริการด้านโครงสร้าง
พื้นฐานไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของ
ประชาชนในพื้นที่

ประชาชนในพื้นที่
สามารถเข้าถึงการ
สาธารณสุข
การศึกษา ไม่ต่ำกว่า
ร้อยละ ๙๐ ของ
ประชาชนในพื้นที่

รายได้จากการ
ท่องเที่ยว ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๒๐ จาก
รายได้รวม

รายได้จากสินค้าภาค
การเกษตร ไม่น้อยกว่า
ร้อยละ ๕๐ จากรายได้
รวม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี
บุคลากร งบประมาณ เครื่องมือ
และการบริหารจัดการที่พร้อมต่อ
การพัฒนาท้องถิ่นร้อยละ ๑๐๐

<p>๑ ก่อสร้างเส้นทางคมนาคมเพื่อใช้ประโยชน์ในการสัญจรและสิ่งก่อสร้างอื่น ๆ อย่างทั่วถึง</p> <p>๒ ติดตั้งระบบไฟฟ้าสาธารณะ และขยายเขตไฟฟ้าแรงต่ำให้ทั่วถึง</p> <p>๓ พัฒนาระบบแหล่งน้ำเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคให้เพียงพอ</p>	<p>๑ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมทางด้านการศึกษาของชุมชน</p> <p>๒ ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาในทุกระดับและพัฒนาศูนย์การเรียนรู้</p> <p>๓ ส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ</p> <p>๔ พัฒนาบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปโดยการให้ความรู้</p> <p>๕ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น</p> <p>๖ พัฒนางานสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์</p> <p>๗ พัฒนางานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและแก้ไขภัยพิบัติ</p>	<p>๑ ส่งเสริมและอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น</p> <p>๒ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑ สนับสนุนและส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตร</p> <p>๒ ส่งเสริมสนับสนุนกลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชน</p>	<p>๑ การสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒ อำนวยความสะดวกและตอบสนองความต้องการของประชาชน</p> <p>๓ สนับสนุนงบประมาณแก่หน่วยงานอื่นในอำนาจหน้าที่ของ อบต.</p>
<p>แผนงานบริหารงาน</p>	<p>แผนงานรักษาความสงบ</p>	<p>แผนงานการศึกษา</p>	<p>แผนงานสาธารณสุข</p>	<p>แผนงานสังคมสงเคราะห์</p>
<p>แผนงานเกษตรและชุมชน</p>	<p>แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน</p>	<p>แผนงานการศึกษาวัฒนธรรมและนันทนาการ</p>	<p>แผนงานการเกษตร</p>	<p>แผนงานบกล่าง</p>
<p>แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา</p>				

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนามีชนบทธรรมนิยมของไทยอีสาน ซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่นแห่งนี้ ลักษณะภูมิประเทศของตำบลเหล่าพัฒนามีลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม ปัจจุบันยังคงอนุรักษ์วัฒนธรรมอันดีไว้ ในด้านผลผลิตทางการเกษตร ปริมาณน้ำฝนตกเฉลี่ยมากกว่า ๒,๐๐๐ มม./ปี ภูมิอากาศและภูมิประเทศเหมาะแก่การประมง การเกษตร เช่น ปลูกข้าวเหนียว ข้าวเจ้าหอมมะลิ ยางพารา ทำไร่สวนผสมและไม่เศรษฐกิจอื่นๆ

การพัฒนาด้านศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา มีปัญหาที่สำคัญทำให้การดำเนินการไม่เต็มศักยภาพ กล่าวคือ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการเกษตร มีฐานะยากจนและขาดการศึกษา ขาดการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาอาชีพของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนาตั้งอยู่ห่างไกลจากตัวเมืองที่เป็นศูนย์กลางทางการค้าและบริหารประเทศ ส่วนทางการคมนาคมไม่สะดวก ทำให้มีค่าใช้จ่ายสูง การประกอบการต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่ม ผลผลิตตกต่ำ ค่าครองชีพสูง ขาดผู้ลงทุนในพื้นที่

จากศักยภาพและปัญหาดังกล่าว ปัจจุบันจังหวัดได้นำนโยบายของรัฐบาลด้านส่งเสริมการค้ากับเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะภูมิภาคอินโดจีน นโยบายการเป็นครัวของโลก มุ่งเน้นให้มีการเชื่อมโยงในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประเทศเพื่อนบ้าน จึงทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนาใช้ประโยชน์จากศักยภาพและโครงการดังกล่าวเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ โดยมีแนวทางดำเนินการดังนี้

๑. ส่งเสริมการประกอบอาชีพทางการเกษตรในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญเพื่อการส่งออก อันเป็นการเสริมรายได้ได้อย่างยั่งยืนให้แก่ราษฎร

๒. ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพทางสินค้าท้องถิ่น ให้เป็นสินค้าสร้างรายได้แก่ราษฎร โดยเฉพาะสินค้า OTOP ที่มีอยู่

๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้วและส่งเสริมขึ้นใหม่ในพื้นที่เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๔. หาแนวทางเพื่อส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาด้านเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมขนส่ง เพื่อให้เกิดความสะดวกและจงใจให้มีการเดินทางมาลงทุนในพื้นที่

๖. พัฒนาสภาพการศึกษาที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งเรียนรู้และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

จุดแข็ง

- สภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์
- มีหนองน้ำกระจายอยู่ทุกหมู่บ้าน เหมาะที่จะพัฒนาเป็นแหล่งทำการเกษตรในฤดูแล้ง
- ประชาชนในท้องถิ่นมีรายได้จากอาชีพเสริม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รับการสนับสนุนและส่งเสริมด้านการประกอบอาชีพจากหน่วยงานภาครัฐต่อกลุ่มกิจกรรมอาชีพประเภทต่างๆ ในชุมชน เช่น กลุ่มผลิตภัณฑ์จากกก กลุ่มทอผ้าฝ้าย กลุ่มรากไม้ ซึ่งถือเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญของชุมชน

จุดอ่อน

- ประชาชนไม่มีความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ที่จะทำให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ต้องการของตลาด และช่องทางในการกระจายสินค้ามีน้อย
- พื้นที่บางส่วนเป็นที่ราบลุ่ม จะประสบปัญหาน้ำท่วมขังในฤดูฝน ประชาชนเดือดร้อนโดยเฉพาะเส้นทางคมนาคม

- ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง ให้ความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น และกิจกรรมทางการเมืองน้อย ทำให้การแก้ไขปัญหาไม่เป็นไปตามความต้องการที่แท้จริงของชุมชน

- การกำจัดขยะ มีขยะตกค้างในแต่ละวัน เพราะปริมาณขยะในเขตตำบลมีจำนวนเพิ่มขึ้น ทำให้การกำจัดขยะไม่ทันในแต่ละวัน มีขยะตกค้างทำให้ส่งกลิ่นเหม็น

โอกาส

- นโยบายของรัฐบาลเพิ่มทางเลือกวิธีทางการค้า การส่งเสริมการค้ากับประเทศเพื่อนบ้านมีบทบาทยิ่งขึ้น

- กลยุทธ์ให้จังหวัดนครพนมเป็นเมืองการค้าชายแดนเพื่อการค้าและการลงทุนประตูเศรษฐกิจสู่จีนตอนใต้-ตะวันออก

- นโยบายของรัฐบาลให้ไทยเป็นครัวของโลก

อุปสรรค

- การเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมของ อบต. กับจังหวัดยังไม่ดีพอทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงและสินค้ามีราคาแพง

- ขาดการลงทุนจากภาคอุตสาหกรรมจากภายนอก

- อิทธิพลทางด้านวัฒนธรรมตะวันตกที่ไม่ดีส่งผลกระทบต่อค่านิยมและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

- หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญและสนับสนุนในการพัฒนาพื้นที่จังหวัดชายแดนและการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ตลอดจนการพัฒนาการท่องเที่ยวยังมีน้อยมาก

๓.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

๑. ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ คือ ทุน ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ ผู้ประกอบการ และเทคโนโลยี

๑.๑ ทุน (Capital) ทุนถือเป็นปัจจัยสำคัญ เป็นทุนนำไปสู่ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ สิ่งสำคัญของการพัฒนาก็คือ การกระจายการลงทุนไปให้กว้างและเป็นไปอย่างเพียงพอ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น

๑.๒ ทรัพยากรธรรมชาติ (Natural Resources) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมมีประโยชน์ เช่น ป่าไม้ สัตว์ป่า ที่ดิน แร่ธาตุ น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ เป็นต้น และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ โดยมนุษย์ใช้ทรัพยากรเหล่านี้ในการพัฒนาเศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนา

๑.๓ ทรัพยากรมนุษย์ (Human Capital) เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นโดยเน้นให้เห็นถึง ประสิทธิภาพ และคุณค่าของประชากรเป็นหลักการศึกษาประชากรครอบคลุมไปถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา สภาพการทำงาน ภาวะเจริญพันธุ์ อัตราการเกิด อัตราการตาย และอัตราการย้ายถิ่น เป็นต้น คุณภาพของประชาชน เป็นหน่วยผลิตที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ และพัฒนาได้อย่างรวดเร็ว

๑.๔ ผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ถือเป็นปัจจัยทางเศรษฐกิจ ที่มีผลต่อการผลิตภาพและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ผู้ประกอบการจึงมีหน้าที่ และบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของท้องถิ่นอย่างแท้จริง หน้าที่ เป็นผู้ตัดสินใจเลือกการผลิตสินค้าและบริการว่าจะผลิตอะไร จำนวนเท่าไร จะเลือกปัจจัยในการผลิต เป็นผู้เลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมในการผลิต การขยายตลาดสินค้าและบริการ เป็น

ผู้รับภาระความเสี่ยงภัย และความไม่แน่นอนต่างๆที่เกิดขึ้นจากการลงทุน ผู้ประกอบการมีหน้าที่ดังกล่าว เพื่อให้ธุรกิจดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๕ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ทำให้เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพการผลิตสินค้า และการบริการเพิ่มขึ้น ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการจ้างงาน การกระจายรายได้ โครงสร้างตลาด การค้า และการลงทุน ซึ่งทำให้เศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนแปลง เนื่องจากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี

๒. ปัจจัยทางการเมือง

ปัจจัยทางการเมืองเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ แนวความคิดทางการเมือง หรือปรัชญาทางการเมืองมีหลายรูปแบบ แต่ละแบบต่างมีอิทธิพลต่อทางเศรษฐกิจ และธุรกิจแตกต่างกัน เช่นระบบการเมืองแบบสังคมนิยม เสรีนิยมหรือ คอมมิวนิสต์ เป็นต้น นอกจากนี้ แนวนโยบายเศรษฐกิจย่อมมีความเกี่ยวเนื่องสัมพันธ์ หรือเปลี่ยนแปลงไปได้ภายใต้กรอบการเมืองด้วยกันเช่น เสถียรภาพทางการเมือง รูปแบบการปกครอง และการบริหารจัดการอธิบายได้ดังนี้

๒.๑ เสถียรภาพทางการเมือง ประเทศที่สงบสุข ปราศจากภัยสงคราม ระบบการเมือง ในประเทศดำเนินไปอย่างเรียบร้อยอย่างต่อเนื่อง ประเทศที่มีเสถียรภาพทางการเมือง จะทำให้ประชาชน นักธุรกิจ นักลงทุน มีความมั่นใจการประกอบอาชีพ รัฐบาลสามารถวางนโยบายและกำหนดมาตรการต่างๆ ด้าน ในการพัฒนาได้เต็มที่

๒.๒ รูปแบบการปกครอง มีผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม เช่น ระบบคอมมิวนิสต์ ระบบสังคมนิยม ระบบเสรีนิยม เป็นต้น ระบบการปกครองไม่ว่าระบบใด หากผู้ปกครองประเทศ ขาดความรับผิดชอบ ไม่ซื่อสัตย์ ขาดวิสัยทัศน์ มุ่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ก็ไม่สามารถนำพาประเทศให้ประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจได้ ดังนั้นในการพัฒนาประเทศต้องเป็นผู้บริหารประเทศต้องมีความตั้งใจจริง มีความสามารถระดมความคิด ความร่วมมือร่วมใจ จากประชาชนในประเทศ เพื่อให้ประเทศประสบความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม

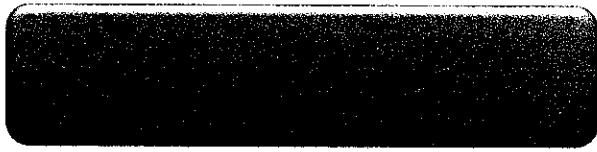
๒.๓ การบริหารจัดการ ผู้ปกครองประเทศ นอกจากควรมีวิสัยทัศน์แล้ว การวางแผนกลยุทธ์ กำหนดนโยบายแผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแล้ว การบริหารจัดการบ้านเมืองให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สร้างสังคม และบริหารจัดการให้การเมืองดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ปัจจัยทางสังคม ได้แก่ ค่านิยม ความสัมพันธ์ของบุคคล ครอบครัว ชนชั้นทางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ค่านิยมเป็นสิ่งที่คนสนใจที่ปรารถนาที่จะได้ จะเป็น หรือแนวทางการดำเนินชีวิตซึ่งมีค่านิยมหลายแบบเช่น ค่านิยมทางสังคม จิตวิทยา ได้แก่ เชื่อฟังผู้ใหญ่ รักสันโดษ ค่านิยมทางจริยธรรม ที่ เชื่อในศาสนา กฎแห่งกรรม ยึดความเมตตา ค่านิยมทางการเมือง ได้แก่ ยึดหลักการปกครองตามระบบประชาธิปไตย ยึดถือความต้องการของประชาชน ความสัมพันธ์ของบุคคล บุคคลยอมมีสมาชิกภาพ เป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผูกพันกับกลุ่มที่ตนเองเป็นสมาชิก ครอบครัวถือว่าเป็นสถาบันที่เล็กที่สุด ครอบครัวมีส่วนปลูกฝังค่านิยมให้กับสมาชิกในครอบครัว ให้มีเหตุผล กล้าคิด กล้าตัดสินใจ ซื่อสัตย์ และอื่นๆ จึงถือว่าเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีค่าต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และชนชั้นทางสังคม ศาสนาและวัฒนธรรม ก็ถือว่ามีอิทธิพลต่อบุคคลมากด้วยคำสอนและธรรมเนียมปฏิบัติในศาสนาต่างๆ มีข้อปฏิบัติ และสิ่งปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยมให้กับบุคคล เป็นเครื่องกระตุ้น หรือขัดขวางต่อการพัฒนาเศรษฐกิจได้

ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลเทพาพัฒนา อำเภอเทพา จังหวัดนครศรีธรรมราช

ผ.๐๑

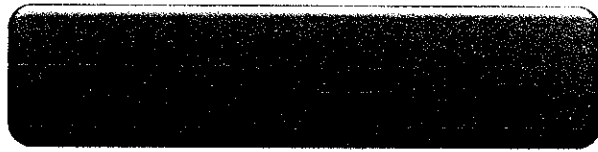
ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคโครงสร้างพื้นฐาน												
๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา												
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๑	๓,๖๕๙,๕๐๐	๒๑	๓,๖๕๙,๕๐๐
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์												
๒.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป												
๒.๒ แผนงานส่งเสริมสงเคราะห์									๒	๒๑๐,๐๐๐	๒	๒๑๐,๐๐๐
๒.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน									๑	๑๕,๐๐๐	๑	๑๕,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	๒	๓๐,๐๐๐	๒	๓๐,๐๐๐
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว												
๓.๑ แผนงาน.....									๕	๒๕๕,๐๐๐	๕	๒๕๕,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

บัญชีสรุปโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓		ปี ๒๕๖๔		ปี ๒๕๖๕		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๔.๑ แผนงาน.....	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการกิจของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๕.๑ แผนงานการศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๒๐,๐๐๐	-	-	๑๒๐,๐๐๐
๕.๒ แผนงานรักษาความสงบภายใน	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๐,๐๐๐	-	-	๒๐,๐๐๐
๕.๓ แผนงานบริหารงานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	๒๘,๐๐๐	-	-	๒๘,๐๐๐
รวม	-	-	-	-	-	-	-	-	๑๖๘,๐๐๐	๓	๓	๑๖๘,๐๐๐
รวมทั้งสิ้น	-	-	-	-	-	-	-	-	๔,๐๘๒,๕๐๐	๒๙	๒๙	๔,๐๘๒,๕๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก	
			๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)				
<p>ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาการค้าและการลงทุน</p> <p>ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๖ ยุทธศาสตร์เมืองน่าอยู่</p> <p>๑. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา</p>											
๑	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากที่นายนายกา ศรี ปัญญาสาร ถึงสี่แยกไปบ้านดอน แยกไปบ้านดอนสมอ หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไปมา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากที่นายนายกา ศรี ปัญญาสาร ถึงสี่แยกไปบ้านดอน สมอ หมู่ที่ ๑ กว้าง ๕ เมตร ยาว ๘๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลง ลูกรังไหลทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๒๐๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไปมา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา 94
๒	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากบ้านนายคำ มอญ วังวันดี ถึง บ้าน นางเงินไทร บุพศิริ หมู่ที่ ๒	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไปมา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากบ้านนายคำ มอญ วังวันดี ถึง บ้านนางเงินไทร บุพศิริ หมู่ที่ ๒ กว้าง ๒.๕๐ เมตร ยาว ๒๔๓ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังไหลทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๓๐๔,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไปมา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
			๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๓ โครงการก่อสร้าง ถนนคสล.จากนาย รัตน์ ต่างเกษีถึง สาม แยกดอนหว้า หมู่ที่ ๖	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนนคสล.จากนายรัตน์ ต่างเกษี ถึง สามแยกดอนหว้า หมู่ที่ ๖ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๒๑ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังเหล็ก เฉลี่ยข้างละ ๐.๒๐ เมตร พร้อม ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๒๕๑,๕๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๔ โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากข้างศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กเดิม ถึง หน้าบ้านนางประไพ พันธุกลาง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากข้างศูนย์ พัฒนาเด็กเล็กเดิม ถึง หน้าบ้านนาง ประไพ พันธุกลาง หมู่ที่ ๘ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๖๙ เมตร หนา ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังเหล็กเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๑๓๙,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

โครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๕	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากข้างบ้าน นางถวิล พันธุกง ถึง หน้าบ้านนางสมพร ศรีมุสตรีย์ หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากข้างบ้านนาง ถวิล พันธุกง ถึง หน้าบ้านนางสม พร ศรีมุสตรีย์ หมู่ที่ ๘ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๖๕ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังไหลทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๑๓๑,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๖	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากข้างบ้าน นายพิณสุวรรณค์ พันธ ุกง ถึง หน้าบ้านนาง หมี พันธุกง หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากข้างบ้านนาย พิณสุวรรณค์ พันธุกง ถึง หน้าบ้าน นางหมี พันธุกง หมู่ที่ ๘ กว้าง ๓ เมตร ยาว ๒๓ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังไหลทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร					๓๓,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๗	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากข้างบ้าน นายวีระ พันธุกง ถึง หน้าบ้านนายประวัต ิต่างเกษ หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากข้างบ้านนาย วีระ พันธุกง ถึง หน้าบ้านนาย ประวัติต่างเกษ หมู่ที่ ๘ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๕๘ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังไหลทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๑๑๗,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

โครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๘	โครงการก่อสร้างถนน คสล.หน้าดอนปู่ตา หมู่ที่ ๘	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.หน้าดอนปู่ตา หมู่ที่ ๘ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๓๑ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรัง ไหล่ทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร					๖๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๙	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากประปา หมู่บ้าน ไปเส้นทาง สระประปา หมู่ที่ ๙	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากประปา หมู่บ้าน ไปเส้นทางสระประปา หมู่ที่ ๙ กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๕๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังไหล่ทาง เฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อม ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๓๕๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๑๐	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากที่หน้าบ้าน นายชิวิทย์ แสนสุข ถึง วัดป่าหนองไม้ หมู่ที่ ๑๑	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากที่หน้าบ้าน นายชิวิทย์ แสนสุข ถึงวัดป่าหนองไม้ หมู่ที่ ๑๑ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๕๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรัง ไหล่ทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร					๗๖,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

โครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๑	โครงการก่อสร้างถนน คสล.จากหน้าบ้าน นายหยาด โทตาชัย ถึงหน้าบ้านนาง ระเบียบ พันธุกาง หมู่ ที่ ๑๕	เพื่อให้ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่าง สะดวกและปลอดภัย	ก่อสร้างถนน คสล.จากหน้าบ้าน นายหยาด โทตาชัย ถึงหน้าบ้านนาง ระเบียบ พันธุกาง หมู่ที่ ๑๕ กว้าง ๕ เมตร ยาว ๑๒๐ เมตร หน้า ๐.๑๕ เมตร ลงลูกรังให้ล้นทางเฉลี่ยข้างละ ๐.๕๐ เมตร พร้อมติดตั้งป้าย ประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๓๐๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชน สามารถเดินทาง สัญจรไป-มา อย่างสะดวกและ ปลอดภัยมากขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๑๒	โครงการติดตั้งสาย ใหม่จากหมู่บ้านผู้ช่วยสภา โคตตะ ถึง ถนนสาย ดอนศาลา-กุดเชื่อม หมู่ที่ ๑๑	เพื่อเพิ่มเส้นทางให้ ประชาชนสามารถ สัญจรไป-มา ขน ถ่ายผลิตภัณฑ์ทางการ เกษตรได้สะดวก รวดเร็วยิ่งขึ้น	ติดตั้งสายใหม่จากหมู่บ้านผู้ช่วยสภา โคตตะ ถึง ถนนสายดอนศาลา กุด เชื่อม หมู่ที่ ๑๑ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๖๕๐ เมตร ถมดินสูง ๐.๓๕ เมตร ปริมาณดินถม ๑,๒๗๕ ลบ.ม. ลิง ลูกรังสูง ๐.๑๕ เมตร ปริมาณลูกรัง ๕๕๖ ลบ.ม. พร้อมปรับเกลี่ย ลงท่อ คสล.(มอก.ชั้น ๓) ขนาด ๐.๔๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๓ จุด ๖ ท่อน รวม ๑๘ ท่อน พร้อมติดตั้ง ป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๑๘๗,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ประชาชนใช้ใน การสัญจร ไป-มา และขนถ่าย ผลิตภัณฑ์ทาง การเกษตรได้ สะดวก รวดเร็ว ยิ่งขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

ประเภทโครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๓	โครงการยกระดับถนนจากที่นายนายไสว คະສາ ຈຶ່ງຄລອງໄສ້ເກ່ ຫນອງຄຸດມ ຫມູ່ທີ່ ໑	เพื่อยกระดับถนนให้สูงขึ้นป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝน เพื่อให้การใช้เส้นทางสัญจรไปมา สะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น	ยกระดับถนนจากที่นายนายไสว คະສາ ຈຶ່ງຄລອງໄສ້ເກ່ຫນອງຄຸດມ ຫມູ່ທີ່ ໑ ກວ້າງ ໔ ເມຕຣ ຍາວ ໒໐໐ ເມຕຣ ຕີນຕີນສູງ ໐.໕໐ ເມຕຣ ລຽງທ່ອ່ຂຽນາດ ໐.໖໐x໑.໐໐ ເມຕຣ ຈຳນວນ ໑ ຈຸດ ໗ ຫ່ອນ					๗๓,๐๐๐ (บาท) เงินงบประมาณ	ผู้ใช้ประโยชน์มีความพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	ถนนสูงขึ้นน้ำไม่ท่วมในฤดูฝนการสัญจรไปมาสะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่าพัฒนา
๑๔	โครงการยกระดับถนนจากถนนทางหลวงชนบท ถึง นานายสุริยน เห่งบ้านน้อย	เพื่อยกระดับถนนให้สูงขึ้นป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝน เพื่อให้การใช้เส้นทางสัญจรไปมา สะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น	ยกระดับถนน จากถนนทางหลวงชนบท ถึง นานายสุริยน เห่งบ้านน้อย ຫມູ່ທີ່ ໔ ກວ້າງ ໔ ເມຕຣ ຍາວ ໓໒໐ ເມຕຣ ຕີນຕີນສູງ ໐.໕໐ ເມຕຣ ຫຼືອ ປຣິມາດຕີນຕີນ ໕໐໐ ລັບ.ມ. ລຽງຄູ່ກຽງ ສູງ ໐.໑໕ ເມຕຣ ປຣິມາດຕີນຕີນ ໒໖໕ ລັບ.ມ. ຫຼືອມປັບເກຣີຍ ລຽງທ່ອ່ ຄສລ. (ເມັດ.ຕັ້ນ ໓) ຂຽນາດ ໐.໔໐x໑.໐໐ ເມຕຣ ຈຳນວນ ໒ ແຕ່ງາ ລະ ໖ ຫ່ອນ ຣວມ ໑໒ ຫ່ອນ ຫຼືອມຕີຕັດຕັ້ງປ້າຍ ປຣະຂາສັມພັນຈົນໂຄຣງຈາກ ຈຳນວນ ໑ ປ້າຍ					๑๖๕,๐๐๐ (บาท) เงินงบประมาณ	ผู้ใช้ประโยชน์มีความพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	ถนนสูงขึ้นน้ำไม่ท่วมในฤดูฝนการสัญจรไปมาสะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่าพัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

โครงการที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๕	โครงการยกระดับ ถนนจากถนนทาง หลวง หมายเลข ๒๑๓๗ ถึงหน้าบ้าน นายเก่ง แสนสุข หมู่ที่ ๑๐	เพื่อยกระดับถนน ให้สูงขึ้นป้องกันน้ำ ท่วมในฤดูฝน เพื่อให้การสัญจรไป มา สะดวกและ ปลอดภัยยิ่งขึ้น	ยกระดับถนนจากถนนทางหลวง หมายเลข ๒๑๓๗ ถึงหน้าบ้านนาย เก่ง แสนสุข หมู่ที่ ๑๐ กว้าง ๖ เมตร ยาว ๑,๑๕๐ เมตร ถมดินสูง ๐.๓๐ เมตร หรือปริมาณดินถม ๒,๐๗๐ ลบ.ม. ฝังลูกรังสูง ๐.๒๐ เมตร ปริมาณลูกรัง ๑,๗๒๕ ลบ.ม. พร้อม ปรับเกลี่ย ลงท่อ คสล.(เอก.ชั้น ๓) ขนาด ๐.๕x๐.๑๐ เมตร จำนวน ๓ จุดๆ ละ ๘ ท่อน รวม ๒๔ ท่อน พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๔๐๘,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความปลอดภัย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ถนนสูงขึ้นน้ำไม่ ท่วมในฤดูฝนการ สัญจรไปมา สะดวกและ ปลอดภัยยิ่งขึ้น	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา 100

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

โครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบ
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๖	โครงการยกระดับถนนจากที่บานายองยุทธ เดชขันธุ์ ถึง นายไพเมณี เดชขันธุ์ นายไพเมณี เดชขันธุ์ หมู่ที่ ๑๔	เพื่อยกระดับถนนให้สูงขึ้นป้องกันน้ำท่วมในฤดูฝน เพื่อให้การจราจรเส้นทางสัญจรไปมา สะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น	ยกระดับถนนจากที่บานายองยุทธ เดชขันธุ์ ถึง นายไพเมณี เดชขันธุ์ หมู่ที่ ๑๔ กว้าง ๔ เมตร ยาว ๑๓๐ เมตร คั่นดินสูง ๑.๐๐ เมตร ลงอุโมงค์สูง ๐.๑๕ เมตร ลงท่อขนาด ๐.๘๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๑ จุด ๗ ท่อน พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย						๑๒๓,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ประโยชน์มีความพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๐	กองช่าง อบต.เหล่าพัฒนา
๑๗	โครงการลงท่อระบายน้ำ จากหน้าบ้านนายเสมียน ต่างเกษี ถึง หน้าบ้านนายศรีวงษาเนาว์ หมู่ที่ ๖ ลงท่อ คลด. (มอก.ชั้น ๓) ขนาด ๐.๓๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๑๔๐ ท่อน บ่อพัก คลด.ขนาด ๐.๔๕x๐.๔๕ เมตร จำนวน ๑๕ บ่อ พร้อมฝกปิดตะแกรงเหล็ก พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย	เพื่อใช้ระบายน้ำท่วมซึ่งในฤดูฝน และน้ำเสียออกจากครัวเรือน	ลงท่อระบายน้ำ จากหน้าบ้านนายเสมียน ต่างเกษี ถึง หน้าบ้านนายศรีวงษาเนาว์ หมู่ที่ ๖ ลงท่อ คลด. (มอก.ชั้น ๓) ขนาด ๐.๓๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๑๔๐ ท่อน บ่อพัก คลด.ขนาด ๐.๔๕x๐.๔๕ เมตร จำนวน ๑๕ บ่อ พร้อมฝกปิดตะแกรงเหล็ก พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย						๒๒๒,๕๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ประโยชน์มีความพอใจไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗๐	กองช่าง อบต.เหล่าพัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
 แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
 องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

โครงการที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑๘	โครงการรถท่องเที่ยว น้ำในพื้นที่ หมู่ที่ ๑๒	เพื่อให้ประชาชนที่ ท่วมขังในฤดูฝน	รถท่องเที่ยวในพื้นที่ หมู่ที่ ๑๒ จำนวน ๓ จุด จุดที่ ๑ จากทาง หลวงชนบท ไปหนองสามขา ท่อ คสล.(เมอก.ชั้น ๓) ขนาด ๑.๐๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๒๕ ท่อน จุดที่ ๒ จากทางหลวงชนบท ถึงหนองดุม ท่อ คสล.(เมอก.ชั้น ๓) ขนาด ๑.๔๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๒๑ ท่อน จุดที่ ๓ ท่อ คสล.(เมอก. ชั้น ๓) ขนาด ๑.๔๐x๑.๐๐ เมตร จำนวน ๒ จุดๆ ละ ๘ ท่อน รวม ๑๖ ท่อน						๑๘๑,๕๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๑๙	โครงการเปลี่ยนผา ตะแกรงเหล็กและ ปรับปรุงบ่อพัก คสล. หมู่ที่ ๑	เพื่อให้ออกพื้นที่ เสียมีสภาพ สมบูรณ์พร้อมใช้ งานป้องกันน้ำท่วม ซึ่งในฤดูฝน	เปลี่ยนผาตะแกรงเหล็กและ ปรับปรุงบ่อพัก คสล.หมู่ที่ ๑ จำนวน ๓๕ บ่อ						๑๐๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์มี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

โครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๐	โครงการต่อเติมอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนศาลา	เพื่อต่อเติมอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนศาลาให้ได้มาตรฐาน ปลอดภัยเพียงพอกับจำนวนเด็กนักเรียนที่เพิ่มขึ้น	ต่อเติมอาคารเรียนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนศาลา พร้อมติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์โครงการ จำนวน ๑ ป้าย					๒๐๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์ ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนศาลา มีอาคารเรียนที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัยและเพียงพอกับจำนวนเด็กนักเรียน	กองช่าง อบต.เหล่าพัฒนา
๒๑	โครงการก่อสร้างฐานที่ตั้งพระพุทธรูปศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนศาลา	เพื่อให้เด็กมีสถานที่กราบไหว้	ก่อสร้างฐานที่ตั้งพระพุทธรูป ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนศาลา ๑ แห่ง					๓๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้ใช้ ประโยชน์ ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	เด็กมีสถานที่ไว้กราบไหว้	กองช่าง อบต.เหล่าพัฒนา
รวมจำนวนโครงการ				๐	๐	๐	๐	๒๑			
รวมจำนวนงบประมาณ				๐	๐	๐	๐	๓,๖๕๙,๕๐๐			

103

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
			๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			

ก.ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การพัฒนาสังคมและสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท.ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๒.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

๒๒	โครงการ "จิตอาสา เราทำความดีด้วย หัวใจ"	เพื่อให้คณะ ผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน ตลอดจน ประชาชนทั่วไป ปฏิบัติหน้าที่เป็น จิตอาสา ร่วมกันทำ ความดี ด้วยการ บำเพ็ญประโยชน์	คณะผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงาน ตลอดจนประชาชนทั่วไป					๑๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้เข้าร่วม โครงการมี ความพอใจ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	ผู้เข้าร่วม โครงการมีความ ภูมิใจในการ ปฏิบัติหน้าที่เป็น จิตอาสา	สำนักปลัด อบต.เหล่า พัฒนา
๒๓	การจัดการเลือกตั้ง	เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ในการจัดการ เลือกตั้งของ องค์การบริหาร ส่วนตำบลเหล่า พัฒนา	ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในพื้นที่ตำบลเหล่า พัฒนา					๒๐๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ร้อยละผู้มาใช้สิทธิ์ เลือกตั้งไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐	ประชาชนในพื้นที่ออกมาใช้ สิทธิ์เลือกตั้ง	สำนักปลัด อบต.เหล่า พัฒนา

รวมจำนวนโครงการ

รวมจำนวนงบประมาณ

๐	๐	๐	๐	๐	๒
๐	๐	๐	๐	๐	๒๑๐,๐๐๐

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

โครงการ	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			

๒.๒ แผนงานสังคมสงเคราะห์

๒๔	โครงการเสริมสร้าง คุณค่าภูมิปัญญาผู้สูงอายุ	เพื่อนำภูมิปัญญา ของผู้สูงอายุไป ถ่ายทอดให้แก่เด็ก และเยาวชนในพื้นที่	ผู้สูงอายุ เด็ก และเยาวชนในพื้นที่ ตำบลเหล่าพัฒนา					๑๕,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้เข้าร่วม โครงการมี ความพึง พอใจไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	กอง สวัสดิการฯ อบต.เหล่า พัฒนา
								๑		105
								๑๕,๐๐๐		
								๑๕,๐๐๐		

๒.๓ แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๒๕	โครงการส่งเสริม ครอบครัวเศรษฐกิจ พอเพียง	เพื่อให้คนในชุมชน ได้มีความรู้เกี่ยวกับ การดำเนินชีวิต ตามหลักปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง	ประชาชนในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา					๑๕,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้เข้าร่วม โครงการมี ความพึง พอใจไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	กอง สวัสดิการฯ อบต.เหล่า พัฒนา
								๑๕,๐๐๐		
								๑๕,๐๐๐		

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
			๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
โครงการส่งเสริมสถาน เด็กเยาวชนต่อต้าน การทุจริต	เพื่อสร้างจิตสำนึก และตระหนักใน การต่อต้านการ ทุจริตให้เกิดขึ้นใน เด็กและเยาวชนที่ จะเป็นอนาคตของ ชาติต่อไป	เด็ก เยาวชน ตลอดจนประชาชน ทั่วไปในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา					๑๕,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ผู้เข้าร่วม โครงการมี ความพึง พอใจไม่ น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐	กอง สวัสดิการฯ อบต.เหล่า พัฒนา	
รวมจำนวนโครงการ			๐	๐	๐	๐	๒			
รวมจำนวนงบประมาณ			๐	๐	๐	๐	๓๐,๐๐๐			

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบต. ในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓.๑ แผนงาน.....

รวมจำนวนโครงการ			๐	๐	๐	๐	๐		
รวมจำนวนงบประมาณ			๐	๐	๐	๐	๐		

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอโนนสูง จังหวัดนครพนม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
			๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)		

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร
- ๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร
- ๔.๑ แผนงานการเกษตร

		รวมจำนวนโครงการ	๐	๐	๐	๐	๐		
		รวมจำนวนงบประมาณ	๐	๐	๐	๐	๐		

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การพัฒนาสังคมและสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน
- ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัดที่ ๔ การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
- ๕.ยุทธศาสตร์ ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการและองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๑ แผนงานการศึกษา

๒๗	อุดหนุน รร.บ้านดอนบองหนองโจน	เพื่อใช้ในการดำเนินงานโครงการเรียนรู้อย่างมีความสุขตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	นักเรียน คณะครู รร.บ้านดอนบองหนองโจน	๒๐,๐๐๐	เงิน	งบประมาณ	รร.ดอนบองหนองโจนได้รับงบประมาณดำเนินโครงการ	คณะครู นักเรียน มีความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา
----	------------------------------	---	--------------------------------------	--------	------	----------	---	---	----------------------------

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

โครงการที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลลัพธ์ของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๒๘	อุดหนุน รร.บ้านดอน ศาลา /	เพื่อใช้ในการดำเนินงานโครงการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	นักเรียน คณะครู รร.บ้านดอนศาลา ดำเนินการจัดโครงการดังนี้ ๑. โครงการเลี้ยงปลาคุก ๒. โครงการปลูกเห็ด					๔๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	รร.ดอน ศาลาได้รับ งบประมาณ ดำเนิน โครงการ	คณะครู นักเรียน มีความรู้ เกี่ยวกับหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจ พอเพียง	กอง การศึกษาฯ อบต.เหล่า พัฒนา
๒๙	อุดหนุน รร.บ้านนา น้อย /	เพื่อให้แก่นักเรียนมีจิตสำนึกในการคัดแยกขยะและรักษาสิ่งแวดล้อมภายในโรงเรียน	นักเรียน คณะครู รร.บ้านน่าน้อย จัดโครงการธนาคารขยะรีไซเคิลโรงเรียนบ้านน่าน้อย					๒๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ร.ร.บ้านนา น้อย ได้รับ งบประมาณ ดำเนิน โครงการ	นักเรียนมี จิตสำนึกในการ รักษา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	กอง การศึกษาฯ อบต.เหล่า พัฒนา 108
๓๐	อุดหนุน รร.บ้าน หนองตูด	เพื่อให้แก่นักเรียนมีความรู้และสามารถนำไปพัฒนาเป็นอาชีพต่อไป	นักเรียนและคณะครู ดำเนินการจัดโครงการเพาะเห็ดขาวในคอนโด					๒๐,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ร.ร.บ้าน หนองตูด ได้รับ งบประมาณ ดำเนิน โครงการ	คณะครู นักเรียน มีความรู้ในการ เพาะเห็ดขาวใน คอนโด	กอง การศึกษาฯ อบต.เหล่า พัฒนา

๒. บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ				ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
			๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)			
๓๓	อุดหนุนองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเสียว	เพื่อใช้ในการดำเนินงานของศูนย์ปฏิบัติการร่วมในกรช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอ					๒๘,๐๐๐ เงิน งบประมาณ	ศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอำเภอ อำเภอ ที่ได้รับ สนับสนุน งบประมาณ	สำนักพัฒนา อบต.เหล่า พัฒนา
๕.๓ แผนงานบริหารงานทั่วไป									110
รวมจำนวนโครงการ			๐	๐	๐	๐	๑		
รวมจำนวนงบประมาณ			๐	๐	๐	๐	๒๘,๐๐๐		

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ชนิดผลิตภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๑	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ไฟฟ้า และวิทยุ	เพื่อใช้ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารให้ประชาชนในพื้นที่ หนองดุด หมู่ที่ ๘	จัดซื้อเครื่องขยายเสียงขับ ปากฮอร์น กำลังวัตต์ ๑๐๐๐ วัตต์ จำนวน ๑ เครื่อง					๒๒,๐๐๐	สำนักปลัด อบต.เหล่า พัฒนา
๒	แผนงาน บริหารงานทั่วไป	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	เพื่อใช้ในสำนักงานบริการ ประชาชนที่มาติดต่อราชการ	จัดซื้อเครื่องตัดหญ้าแบบ ข้อแข็ง จำนวน ๓ เครื่อง					๒๘,๕๐๐	สำนักปลัด อบต.เหล่า พัฒนา
๓	แผนงาน สาธารณสุข	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	เพื่อใช้ในสำนักงานบริการ ประชาชนที่มาติดต่อราชการ	จัดซื้อตู้เย็นจำนวน ๑ ตู้ ขนาดไม่ต่ำกว่า ๕ คิวบิกฟุต					๖,๔๐๐	สำนักปลัด อบต.เหล่า พัฒนา
๔	แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์งาน บ้านงานครัว	เพื่อใช้ในสำนักงานบริการ ประชาชนที่มาติดต่อราชการ	จัดซื้อตู้เย็นจำนวน ๑ ตู้ ขนาดไม่ต่ำกว่า ๕ คิวบิกฟุต					๖,๔๐๐	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา
๕	แผนงาน อุตสาหกรรม และการโยธา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์สำรวจ	เพื่อใช้ในการวัดความลึก ท้องน้ำ	จัดซื้อเครื่องวัดความลึก ท้องน้ำ จำนวน ๑ เครื่อง					๑๙,๐๐๐	กองช่าง อบต.เหล่า พัฒนา

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ					หน่วยงาน รับผิดชอบ หลัก
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)	
๖	แผนงาน การศึกษา	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	ครุภัณฑ์ สำนักงาน	เพื่อสร้างบรรยากาศใน ห้องเรียนให้เหมาะสม	จัดซื้อเครื่องปรับอากาศ แบบแยกส่วน แบบตั้งพื้น หรือแบบแขวน จำนวน ๑๑ เครื่อง (ราคารวม ติดตั้ง) งบประมาณต่อปี ๑.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน หนองคุด ขนาด ๒๖,๐๐๐ ปีติย์ จำนวน ๒ เครื่อง ๒.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน ดอนปอ ขนาด ๓๐,๐๐๐ ปีติย์ จำนวน ๓ เครื่อง ๓.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน นาน้อย ขนาด ๓๐,๐๐๐ ปีติย์ จำนวน ๓ เครื่อง ๔.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน เหล่าพัฒนา ขนาด ๓๐,๐๐๐ ปีติย์ จำนวน ๒ เครื่อง ๕.ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้าน ท่าคำไฮ ขนาด ๓๐,๐๐๐ ปีติย์ จำนวน ๑ เครื่อง					๔๒๙,๓๐๐	กอง การศึกษา อบต.เหล่า พัฒนา

บัญชีครุภัณฑ์

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

ที่	แผนงาน	หมวด	ประเภท	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของครุภัณฑ์)	งบประมาณ				หน่วยงน รับผิดชอบ หลัก	
						๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)		๒๕๖๕ (บาท)
๓	แผนงาน การศึกษา	ครุภัณฑ์	ครุภัณฑ์ คอมพิวเตอร์	เพื่อใช้ในสำนักงานและ บริการประชาชน	เครื่องพิมพ์ Multifunction แบบฉีด หมึกพร้อมติดตั้งถังหมึก พิมพ์ (Ink Tank Printer) จำนวน ๒ เครื่อง					๑๕,๐๐๐	กอง การศึกษาฯ อบต.เหล่า พัฒนา
					รวม	-	-	-	-	๕๒๖,๖๐๐	

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนรายการที่ รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาการค้าและการลงทุน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ ยุทธศาสตร์เมืองน่าอยู่

๑. ยุทธศาสตร์ การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา

๑	ซ่อมแซมถนนลูกรังในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา	๘.๑๒ หน้า ๑๔๖	กองช่าง อบต. เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๑,๑๐๗,๓๐๐ บาท	ความต้องการของประชาชนในพื้นที่เปลี่ยนไป และให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ที่เปลี่ยนไป ณ ปัจจุบัน 115
---	---	------------------	----------------------------	----------------------	------------------------	--

๑.๒ แผนงานเกษตรและชุมชน

๒	อุดหนุนการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดนครพนม	๘.๑๒ หน้า ๑๘๕	กองช่าง อบต. เหล่าพัฒนา ร่วมกับ การไฟฟ้า ภูมิภาค จ.นครพนม	งบประมาณ ๒,๔๘๓,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๒,๓๓๗,๐๐๐ บาท	ปริมาณงานเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมและความต้องการใช้ ณ ปัจจุบัน
---	---	------------------	--	------------------------	------------------------	--

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนราชการที่รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	
<p>ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การพัฒนาสังคมและสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน</p> <p>ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัดที่ ๑ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๒.๑ แผนงานการศึกษา</p>						
๓	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา	ผ.๐๒ หน้า ๓๒๐	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา	จ่ายเป็นค่าอาหารกลางวันและค่าจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา	<ul style="list-style-type: none"> - เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา - เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนค่าจัดการเรียนการสอนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก(รายหัว)ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา - เงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาสำหรับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) จัดสรรสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ ๓-๕ ปี 	งบประมาณเปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนเด็กนักเรียน 116
				งบประมาณ ๒,๑๖๖,๔๘๐ บาท	งบประมาณ ๑,๖๕๓,๕๖๕ บาท	
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนราชการที่รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	
๔	โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา สำหรับอาหารกลางวันโรงเรียนในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา	ผ.๐๒ หน้า ๒๑๕	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา	เพื่อจ่ายเป็นค่าสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา สำหรับอาหารกลางวันโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ชั้นอนุบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๕ แห่ง	เพื่อจ่ายเป็นค่าสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา สำหรับอาหารกลางวันโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ชั้นอนุบาล ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ในเขตตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๕ แห่ง	งบประมาณเปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนเด็กนักเรียน
				งบประมาณ ๓,๕๖๔,๐๐๐บาท	งบประมาณ ๓,๘๘๕,๐๐๐ บาท	117
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๕	อาหารเสริม(นม)	ผ.๐๒ หน้า ๓๒๒-๓๒๓	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา	สนับสนุนอาหารเสริม(นม)โรงเรียนในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๕ แห่ง - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) เด็กปฐมวัยใน ศพด. ในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๖ แห่ง	สนับสนุนอาหารเสริม(นม)โรงเรียนในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๕ แห่ง - ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก (ศพด.) เด็กปฐมวัยใน ศพด. ในพื้นที่ตำบลเหล่าพัฒนา จำนวน ๖ แห่ง	งบประมาณเปลี่ยนแปลงไปตามจำนวนเด็กนักเรียน
				งบประมาณ ๒,๐๑๖,๒๘๐ บาท	งบประมาณ ๒,๑๘๘,๓๐๑ บาท	
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๖	โครงการแข่งขันกีฬาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในเขตตำบลเหล่าพัฒนา	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๙	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท	เป็นโครงการดำเนินการต่อเนื่อง
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	งบประมาณลดลงตามสถานการณ์ปัจจุบัน

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๔

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาทวี จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนราชการที่รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	
๗	โครงการวันเด็กแห่งชาติ /	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๕	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	งบประมาณ ๑๒,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	เป็นโครงการดำเนินการต่อเนื่องงบประมาณลดลงตามสถานการณ์ปัจจุบัน

๒.๒ แผนงานสาธารณสุข

๘	การดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา	ผ.๐๒ หน้า ๒๔๔	สำนักปลัด อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการแพทย์ฉุกเฉินเบื้องต้นตำบลเหล่าพัฒนา	เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานและบริหารจัดการระบบการแพทย์ฉุกเฉินขององค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา	งบประมาณลดลงตามสถานการณ์ปัจจุบัน
				งบประมาณ ๘๓๖,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	งบประมาณ ๘๒๖,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๙	โครงการชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste)	ผ.๐๒ หน้า ๒๔๔	สำนักปลัด อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste)	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste)	งบประมาณลดลงตามสถานการณ์ปัจจุบัน
				งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๕	งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๑๐	โครงการสร้างปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	ผ.๐๒ หน้า ๒๔๔	สำนักปลัด อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการสร้างปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามโครงการสร้างปลอดโรค คนปลอดภัยจากโรคพิษสุนัขบ้า	งบประมาณลดลงตามจำนวนสัตว์ในแต่ละปี
				งบประมาณ ๖๕,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๕	งบประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

118

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนราชการที่รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๒-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

๒.๓ แผนงานสังคมสงเคราะห์

๑๑	โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมผู้สูงอายุ	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๓	กองสวัสดิการสังคม อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมผู้สูงอายุ งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมผู้สูงอายุ งบประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
๑๒	โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมผู้สูงอายุ แก่คนพิการ	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๒	กองสวัสดิการสังคม อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมผู้สูงอายุ แก่คนพิการ งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	โครงการส่งเสริมการฝึกอบรมผู้สูงอายุ แก่คนพิการ งบประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
๑๓	โครงการส่งเสริมและให้การฟื้นฟูสุขภาพคน พิการ	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๒	กองสวัสดิการสังคม อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการส่งเสริมและให้การฟื้นฟูสุขภาพคน พิการ งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	โครงการส่งเสริมและให้การฟื้นฟูสุขภาพคน พิการ งบประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
๑๔	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๓	กองสวัสดิการสังคม อบต.เหล่าพัฒนา	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท	โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต ผู้สูงอายุ งบประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท	งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓)ประจำปี ๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอนาหว้า จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนราชการที่รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	

๒.๔ แผนงานสร้างเสริมเข้มแข็งของชุมชน

๑๕	โครงการด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๘	กองสวัสดิการสังคม อบต.เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท	เป็นโครงการดำเนินการต่อเนื่อง งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๑๖	โครงการส่งเสริมอาชีพ	ผ.๐๒ หน้า ๒๒๙	กองสวัสดิการสังคม อบต.เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๑๕,๐๐๐ บาท	เป็นโครงการดำเนินการต่อเนื่อง งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

120

๒.๕ แผนงานรักษาความสงบภายใน

๑๗	โครงการป้องกันและลดอุบัติเหตุทางถนน ตำบลเหล่าพัฒนา	ผ.๐๒ หน้า ๒๓๓	สำนักปลัด อบต. เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๑๐๑,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๒,๐๐๐ บาท	เป็นโครงการดำเนินการต่อเนื่อง งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๒ การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว

๓.๑ แผนงานศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๑๘	โครงการนันทนาการพระธาตุประสิทธิ์บุญ เดือนสี่ของดีนาหว้า	ผ.๐๒ หน้า ๒๔๗	กองการศึกษา อบต.เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๓๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท	เป็นโครงการดำเนินการต่อเนื่อง งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

๒. เปลี่ยนแปลง

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑ - ๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปี ๒๕๖๔
องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา อำเภอหนองบัว จังหวัดนครพนม

ที่	โครงการ	หน้า	ส่วนรายการที่ รับผิดชอบ	การเปลี่ยนแปลง		เหตุผลที่ขอเปลี่ยนแปลง
				รายการเดิม	รายการที่เปลี่ยนแปลง	
	เดือนสี่ของคืนาหัว	หน้า ๒๔๗	อบต.เหล่าพัฒนา	ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	งบประมาณลดลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน

ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๓ การพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการค้า การลงทุนและส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตร

๔.๑ แผนงาน.....

121

--	--	--	--	--	--	--

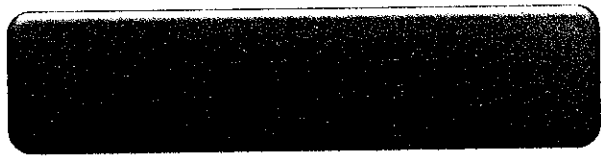
ก. ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ ๔ การพัฒนาสังคมและสร้างคุณภาพชีวิตเพื่อสร้างความสุขอย่างยั่งยืน

ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัดที่ ๕ การปรับสมดุลและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.ยุทธศาสตร์ ด้านการบริหารจัดการและการสนับสนุนการปฏิบัติการของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕.๑ แผนงานบริหารงานทั่วไป

๑๕	ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง	ผ.๑๒ หน้า ๓๓๐	สำนักปลัด อบต. เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณเปลี่ยนแปลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๔	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	
๒๐	โครงการองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา เคลื่อนที่ประชาชน	ผ.๐๒ หน้า	สำนักปลัด อบต. เหล่าพัฒนา	งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท	งบประมาณ ๕,๐๐๐ บาท	งบประมาณเปลี่ยนแปลงตาม สถานการณ์ปัจจุบัน
				ปีงบประมาณ ๒๕๖๑-๒๕๖๕	ปีงบประมาณ ๒๕๖๕	

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา ได้ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ สำหรับใช้เป็นกรอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม งบประมาณจากเงินสะสม และกำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่นให้สอดคล้องกับปัญหาความต้องการและช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนโดยทั่วไปเป็นส่วนรวม ซึ่งสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา ได้เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ ในคราวประชุมสภาสมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ประจำปี ๒๕๖๔ เมื่อวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๖๔ เรียบร้อยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๒๒ จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) เพิ่มเติมและเปลี่ยนแปลง (ฉบับที่ ๓) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๔ องค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา ให้ประชาชนได้รับทราบโดยทั่วกัน โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ เดือน กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๔

(นายดิฐพงศ์ ตาระบัตร์)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติหน้าที่
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหล่าพัฒนา

ร่าง.....
พิมพ์.....
ทาน.....
ตรวจ.....

